

4200 PIESE

TOC CE SE DĂ

Toan Peter

GRIZE

Mihai Ignat

KAMIKAZI

Alina Nelega

NEW YORK
FUCKIN' GIZY

Peca Stefan

LiterNet.ro
2006

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Redactor și editor format .pdf Acrobat Reader: Răzvan Penescu rpenescu@litenet.ro

Corectură: Mihaela Arion

Texte: © 2006 Ioan Peter, Mihai Ignat, Alina Nelega, Peca Ștefan

Toate drepturile rezervate autorilor.

Reproducerea sub orice formă și / sau reprezentarea parțială sau integrală a acestor texte nu este permisă, conform legii, fără acordul autorilor lor.

Coperta și prelucrări imagini: © 2006 Dragoș Oltean.

Fotografii © 2006 Violaine Demaudeau (Tot ce se dă), Mihai Ignat, Iulia Popovici (Crize), Octavian Fedorovici, Cristian Bojan (Kamikaze), Peca Ștefan (New York [Fuckin' City]).

Piese publicate în parteneriat cu revista „**Observator Cultural**“, ca parte a programului „Texte de teatru nou“ inițiat de aceasta.

© 2006 Editura LiterNet pentru versiunea .pdf Acrobat Reader.

Este permisă descărcarea liberă, cu titlu personal, a volumului în acest format. Distribuirea gratuită a cărții prin intermediul altor situri, modificarea sau comercializarea acestei versiuni fără acordul prealabil, în scris, al Editurii LiterNet sînt interzise și se pedepsesc conform legii privind drepturile de autor și drepturile conexe, în vigoare.

ISBN: 973-7893-66-2

Editura LiterNet

<http://Editura.LiterNet.ro>   office@litenet.ro

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Ioan Peter	
Tot ce se dă	3
Mihai Ignat	
Crize	75
Alina Nelega	
Kamikaze	135
Peca Ștefan	
New York [Fuckin' City].....	155

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4 patru piese

Editura LiterNet, 2006

Ioan Peter

Tot ce se dă*

* Premiera spectacolului a avut loc pe 7 decembrie 2005, la Studioul Euphorion al Teatrului Național din Cluj, și pe 13 ianuarie 2006 la Sala Studio a Teatrului de Stat din Arad, fiind o coproducție a acestuia cu Teatrul Imposibil din Cluj și Casa de Cultură din Arad. Personajele: Matei Rotaru (Unul), Cătălin Herlo (Altul), Emanuel Petran (Altul), Ionuț Caras (Sebastian). Scenografia: Violaine Demaudeau. Regia: m. chris. nedeea.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Personaje:

UNUL
ALTUL
CELĂLALT
SEBASTIAN

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Un peron

O gară lângă frontiera de vest. Unul, Altul, Celălalt așezați pe patru valize de lemn.

UNUL: Ce facem?

ALTUL: Cum adică?

UNUL: Acum. Ce facem acum?

ALTUL: Acum?

UNUL: Da. A zis că vine aici?

ALTUL: Aici? Nu.

UNUL: N-a zis nimic?

ALTUL: Nu cred.

UNUL: Nu crezi sau nu-ți amintești?!

ALTUL: Nu știu.

Pauză.

UNUL: Și atunci?

ALTUL: Atunci...

UNUL: Atunci ce facem?

CELĂLALT: A zis că vine? Când vine? Ce facem atunci? Dar acum? (*Gest*) Asta facem acum.

Liniște.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

CELĂLALT (*cîntă*): „E noapte în Madagascar
Și toată jungla face nani
S-au liniștit hipopotamii
Sub raza lunii de cleștar.“

Pauză.

CELĂLALT: N-ar fi trebuit să apară?

ALTUL: Nu știu.

CELĂLALT: Asta doar dacă, din întâmplare, ar fi spus că vine înapoi.

ALTUL: Nu știu să fi spus.

Pauză.

CELĂLALT: E târziu.

ALTUL: Pare că e târziu.

CELĂLALT: Îți spun eu că e târziu. O simt.

ALTUL: Bine. E târziu.

CELĂLALT: Să zicem că apare acum, aici. Cum îl recunoaștem?

ALTUL: Am zis eu că vine aici?

CELĂLALT: Nu, dar mă gîndeam... Las-o moartă, nu mă gîndeam la nimic. Oricum, totul mi se pare ciudat.

ALTUL: Poate.

CELĂLALT: Ce anume?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

ALTUL: Poate să pară ciudat.

CELĂLALT: Tu ai un tic: spui foarte des „poate“.

ALTUL: Da.

Pauză.

UNUL: Mai stau douăzeci de minute și, dacă nu apare, mă car la unitate.

CELĂLALT: Tu chiar vrei să te angajezi în armată?

UNUL: Nu știu ce vreau și ce nu vreau. Totul e aiurea. M-am săturat să dau interviuri pe la mahări de căcat, să mă țină două luni de probă și apoi să-mi dea papucii.

ALTUL: Și crezi că armata te va face fericit?

UNUL: Ce are armata, frate? De ce-i așa de rău în armată?

ALTUL: Ești aproape convins.

CELĂLALT: Ce facem noi aici?

ALTUL: Conversație în stand-by.

CELĂLALT: Poftim?

ALTUL: Mîncăm căcat. Face fiecare ce dorește. Dacă vine sau dacă nu vine, eu m-am cărat afară. Clar? Nu aveți decît să vă duceți în armată sau unde vă taie capul. Mă fut.

Pauză.

CELĂLALT (*către Unul*): Tu de ce ai două valize?

UNUL: Așa a vrut mama. Una de iarnă și alta de vară.

CELĂLALT: Te duci la schi, la plajă...

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

UNUL: Ei, curu'.

CELĂLALT: Spune-mi, ai tăi știi că te angajezi soldat?

UNUL: Da. E mai bine pentru ei.

CELĂLALT: Minte vrăbioiul, minte.

Sună un celular. Altul răspunde.

ALTUL: Alo... Vă așteptam. E-n regulă, nu vă faceți probleme. Suntem trei așa cum ne-am înțeles... În gară. Nu mai veniți cu trenul?... Înțeleg. Bine. La revedere. *(către Unul și Celălalt)* Urgent în mașină. Nu mai vine cu trenul, a luat avionul. Când ajungem în Londra, îi dăm bip. Hai!

Valizele se transformă în mașină.

În vamă

UNUL: Ce bine că s-au aranjat toate.

CELĂLALT: În sfârșit se întâmplă ceva. „Acțiune, națiune!“

ALTUL: Și mă tot futeai la cap cu armata aia.

UNUL: A trecut. Mă ierți?

Apare o bornă de frontieră.

ALTUL: Pregătiți pașapoartele.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Pauză.

UNUL: Ce naiba? După cîte știu eu nu mai există frontiere. Ce vor ăștia de la noi?

ALTUL: Habar n-am.

CELĂLALT: Nu mai am răbdare. Vreau la Londra. Știați că aerul londonez miroase-a violete?

ALTUL: Am trecut de-atîtea ori pe-aici și nu m-a întrebat nimeni de sănătate. Ce i-o fi apucat?

(căt-re Celălalt): Hai jos să fumăm.

Coboară și se așează în lumina farurilor.

CELĂLALT *(încet):* Poți să-mi spui cu ce se ocupă omul nostru? Poate greșesc, dar așa sunt eu. Mă simt mult mai bine dacă știu cu cine am de-a face.

Pauză.

ALTUL: Îți spun, dacă asta te ajută. Tipul care ne-a ales conduce o mare afacere culturală.

CELĂLALT: Așa ca Soros?

ALTUL: Cam așa ceva. Doar că afacerea asta e puțin mai complicată, mai selectă. Are clienți puțini, dar foarte bogați. Cum să-ți spun ca să înțelegi mai bine?... Uite, să zicem că un mare mahăr are o cină cu o lady pe iaht. Pe la miezul nopții, domniței i se face de artă. Se gîndește ea, că între două feluri de mîncare, ar merge o „Măiastră“ a lui Brîncuși. Mahărul sună pe cineva, acesta, la rîndul lui, dă și el un telefon și, în cel mult două ore, cucoana îmbrățișează statueta.

CELĂLALT: Tare de tot.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

UNUL (*de sus*) : Apoi și-o trag cu „Măiastra“ lîngă ei. Iar a doua zi, la intrarea în nu-știu-ce-mare-muzeu din New York, sute de oameni se calcă în picioare, pe un soare ucigător, ca să poată vedea capodopera. Fugi mă de-aici, că nu te cred!

ALTUL: Află că mahării adevărați nu sunt ca ai noștri. Numai la noi fiecare cină sfîrșește în pat. Parcă suntem o națiune bolnavă, pe cuvîntul meu. Tu nu vezi că aproape fiecare reclamă are trimitere la cîte-un număr? Dacă vrei să știi, ăia și-o trag ziua. E mult mai bine ziua. Noaptea e pentru altceva. Poate pentru emoții plăcute provocate de contactul discret cu o operă de artă.

UNUL: Nu te cred.

CELĂLALT: Taci odată. A făcut afaceri cu românii?

ALTUL: A fost ceva. Mi se pare că el a cumpărat caseta cu procesul și împușcarea celor doi, tablouri, chestii de-astea.

UNUL: Fă-mă și pe mine să înțeleg. Să zicem că un mare mahăr american, șeful unei companii petroliere, după o zi încărcată de muncă în care a mai provocat un mic conflict prin țările arabe, vine acasă stors, se retrage pe micuțul lui iaht și comandă „Car cu boi“ sau „Cosași odihnindu-se“. Marfa sosește. Se face comod, își ia berea sau șprițul, le privește și plînge.

ALTUL: Exact.

UNUL: Sau duduia de care vorbeai adineauri: are chef fata să se plimbe într-o noapte prin curtea mănăstirii Putna. Zis și făcut. Un telefon, și se trezesc bieții călugări în toiul nopții cu mici excavatoare, motorașe, elicoptere și ia mănăstirea de unde nu-i: „Ne cerem scuze, v-o înapoiem mîine dimineată cu pădure cu tot“.

ALTUL: Eu vorbeam de obiecte mici, care pot fi transportate ușor. (*către Celălalt*) Fă-l să tacă!

CELĂLALT (*către Unul*) : Tu chiar nu poți să taci? Vrei să te ajut? Zii, vrei să te ajut?

Pauză.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

CELĂLALT: O fi iarăși ceva tare pentru România. De asta ne-a ales.

Pauză.

ALTUL: Zicea că, în România, merg foarte bine arătările. A comandat cineva, atunci, imediat după Revoluție, fantoma tatălui lui Hamlet și-a trecut foarte bine. S-a văzut.

CELĂLALT: Hamlet... Hamlet... Mi se pare cunoscut. De unde știu eu de ăsta?

ALTUL: La eclipsă s-a cerut chiar fantoma lui Hamlet, care a trecut și mai bine. La noi s-a văzut bine de tot și asta. De obicei, se arată foarte greu. Ciudățenii; știi și tu cum sunt ăștia cu bani...

CELĂLALT: Nu prea e de bine când se arată morții.

ALTUL: Treaba lor.

UNUL: Eu dacă beau vreo opt beri dau mîna cu toți domnitorii. Și dacă mai rad două sute de votcă încep să zăresc și-o parte din turci.

CELĂLALT: Mai du-te-n mă-ta!

Pauză.

CELĂLALT: Ce face ăsta, frate? Nu mai am răbdare.

Intră în scenă Vameșul.

CELĂLALT: Tu nu vezi ce ritm are amețitul?

ALTUL: Hai în mașină. Nu le place dacă te văd pe lîngă. Pregătiți pașapoartele.

CELĂLALT: Imbecili...

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

UNUL: Pe mă-sa...

Sebastian

VAMEȘUL (*se uită către Celălalt*): Cine mă face imbecil? Cine? (*către Unul*) Cine mă trimite la mămica?

CELĂLALT: Noi între noi. E un joc.

UNUL: „Mă iartă, tu ești gentilom, deci iartă; cei de față știu toți și cred c-ai auzit și tu că sufăr de-o amarnică tristețe, nebunie-a fost din partea mea tot ce ți-a rănit onoarea și simțirea.“

Vameșul înțepenește

CELĂLALT (*încet*): Tu ai înnebunit de tot?

ALTUL: Vrei să ne țină aici pînă crăpăm? Ne-așteaptă ăla.

Vameșul se apropie de Altul. Îl privește lung în ochi, apoi se îndepărtează.

ALTUL: Nu ești întreg la minte!

UNUL: Ce-aveți cu mine? Am spus vorbe frumoase. Sunt din „Hamlet“. Nu ziceați voi c-o să lucrăm cu Hamlet?

CELĂLALT: Taci, frate!

ALTUL: Ușor, nu vă mai agitați.

Vameșul se apropie.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

VAMEȘUL : Pașapoartele, vă rog. (*Le verifică actele*) Unde călătoresc domnii?

ALTUL: În Anglia. Mergem să perfectăm un contract cu o firmă de...

VAMEȘUL: ... De?

ALTUL: ... O mare companie care se ocupă de...

CELĂLALT: ... Ceva nou pe piață: flux și reflux ideatic, consultanță la insolvență, sincretism conceptual... De astea.

Pauză. Vameșul înțepenește.

VAMEȘUL: Da. (*Pauză*). Am înțeles. Și vreți să vă cred. (*Le dă pașapoartele*)

CELĂLALT: Pe bune. Am câștigat o selecție organizată pentru recrutarea de noi reprezentanți. Mergem să ne instruiască.

VAMEȘUL: Da. Actele sunt în regulă. Bine. Să știți că jocul cu mama nu l-am uitat. (*Înlătură bariera*) Hai, mișcare! Cu toate că în Anglia n-o să vă prea meargă.

UNUL: „Și în căderea unei vrăbii lucrează providența. Dacă se întâmplă acum nu se va întâmpla mai târziu. Dacă se va întâmpla mai târziu nu se întâmplă acum; totul e să fii pregătit. Ce-o fi să fie.“

VAMEȘUL (*pune înapoi bariera*): Jos! Nu mișcă nimeni! (*Sună prin stație sau telefon mobil*) Alo, să trăiți. Nu puteți vorbi? Sunteți ocupat? Mă scuzați, aștept. (*Înțepenește*)

ALTUL: Vezi ce-ai făcut? Îți crăp capul!

CELĂLALT: Mă cac în gura aia a ta plină de vorbe frumoase.

VAMEȘUL: Ciocu' mic!

ALTUL (*se apropie ușor de Vameșul*): Aș putea îndrăzni să vă propun o mică atenție? Un dar din partea noastră...

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

VAMEȘUL: Mie?

CELĂLALT: E ziua dumneavoastră? Păi, de ce nu spunei așa? (*cîntă*) Mulți ani trăiască, mulți ani trăiască, laaaaa muuuuuuulți ani!!!

ALTUL: Doar dacă nu vă deranjez?...

VAMEȘUL: Adică vrei să mă mituiești?

CELĂLALT: Nu, vai de mine.

ALTUL: Ne-ați înțeles greșit.

VAMEȘUL: Și camera ascunsă unde e? Sus mîinile!

ALTUL (*către Unul*): Te omor!

CELĂLALT: Mai întîi să scăpăm de-aici și apoi îl omori.

VAMEȘUL (*se întoarce și îl privește pe Unul*): Gura! (*Cîrîie stația sau telefonul*) Alo, să trăiți. Acum puteți vorbi? Bine. Am dat peste trei indivizi dubioși. Cred că sunt drogați și au mașina plină de marfă. Am fost agresat intelectual, au încercat să mă mituiască... Da. Să trăiți. Acționez ca de obicei. Nu!?... Conform ultimelor norme intrate recent în... Bine. Am înțeles. Să trăiți! (*Către cei trei*) Jos pantalonii!

CELĂLALT: Protestez!

ALTUL: Mă simt frustrat. Nu vreau.

VAMEȘUL (*se întoarce către Unul și îi arde una cu bastonul din dotare*): Gura! Ți-arăt eu ție frustrare! (*Îi mai arde una cu bastonul*) Dar cînd îmi vorbești tu mie de... din alea, eu cum să mă simt?

VAMEȘUL începe un control de depistare a substanțelor interzise. Îi caută pe fiecare, apoi trece și amușină fiecare compartiment al mașinii întocmai ca un cîine dresat în aceste tipuri de

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

misiuni. În tot acest timp, Celălalt se chinuie să-i descifreze numele de pe ecuson. Într-un final reușește.

CELĂLALT: Sebastian! Tu ești? Nu se poate?! Nu mă recunoști? Hei, omule! Suntem rude. Mătușa ta și cu mătușa mea sunt verișoare de gradul trei după tată. După bătrînul Seba. Nu-mi vine să cred. Vino să te îmbrățișez. Omule. *(îl ia în brațe, îl pupă)* Hai, relaxează-te. Doamne, cum trece vremea. Dacă mi-ar fi spus cineva că te găsesc aici... Mai știi? Veneam cu mătușa la voi și ne dădeai apă că era cald. Cîte nu făceam împreună pînă „subredele“ depăneau amintiri... *(îl îmbrățișează iar)* Mai știi, omule?

VAMEȘUL *(după o vreme)*: Da. Ai o țigară?

CELĂLALT: Ia, meștere!

Vameșul ia o țigară și își pune pachetul în buzunar.

VAMEȘUL: Un foc?

Celălalt îi întinde bricheta, Vameșul își aprinde țigara și își pune bricheta în buzunar.

CELĂLALT: Iar într-o vacanță m-ai dus la o vecină de-a ta. Una roșcată, cu pistrui și ochi mari, negri. Îți amintești? Purta o salopetă meseriașă de blugi și cămașă albă. Cum o chema? Neli?... Nu. Mimi! Nu, mă, nu era Mimi. Futu-i, ce lapsus am!

VAMEȘUL: Vichi.

CELĂLALT: Așa e. Vichi, ăsta-i numele ei. Ce mai face?

VAMEȘUL: S-a cărat în State.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

CELĂLALT: De mult?

VAMEȘUL: De vreo doi ani. Ai ei au murit. A rămas numai cu bunica. A mai stat o vreme acasă, apoi s-a cărat peste ocean. *(Pauză)* Te-a așteptat.

CELĂLALT: N-ai numărul ei?

VAMEȘUL: Nu.

CELĂLALT: Dacă te-ntâlnești cu ea roag-o să-ți lase un număr de telefon, o adresă de email, ceva. Să-i spui că lucrez în Anglia și mi-e bine. De-acum înainte o să trec destul de des pe aici.

VAMEȘUL: Dac-ai știi cât a plîns după tine... Ce cauți cu ăștia?

CELĂLALT: Tu crezi că eu aleg? Soarta. Știi cum e, cu cine te potrivești mai rar te nimerești. Atracția contrariilor...

Vameșul se încruntă.

CELĂLALT: Scuze.

VAMEȘUL: Mă iei tu pe mine cu „flux“ și „reflux“?

Le face semn celor doi să lase mâinile jos.

CELĂLALT: Ce vină am eu, omule? Crezi că pe mine nu mă chinuie cu „denumiri“ de-astea?

VAMEȘUL: Ai grijă de tine.

CELĂLALT *(către Altul)*: Pornește motorul!

Vameșul ridică bariera.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

CELĂLALT: Hai odată!

ALTUL: Nu știu ce are. Nu vrea să pornească.

CELĂLALT: Ce faci? Ai amortit?

VAMEȘUL: Cărați-vă odată!

Mașina nu vrea să pornească.

ALTUL: Nu vrea.

CELĂLALT: Las-o în morții mă-sii aici! Dacă ne grăbim mai prindem trenul. Salut, Sebastian!

VAMEȘUL: Da.

După plecarea lor, Sebastian aranjează valizele sub forma unor banchete de tren.

Spre tren

În timp ce mărșăluiesc.

UNUL: Tu chiar îl știi? Ți-e rudă?

CELĂLALT: Nu l-am văzut în viața mea. Ai auzit de noua artă, arta supraviețuirii? Tocmai ai urmărit o mică demonstrație. De data asta te-am scos, dar dacă se mai întâmplă nu garantez că-mi iese.

UNUL: E tare. Mi se pare o nebunie. Poate stă și acum și se gândește la copilăria voastră.

CELĂLALT: Bagă la cap: supraviețuirea e totul!

ALTUL: Și relațiile...

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

CELĂLALT: Absolut.

Merg o vreme în liniște.

UNUL: Cum îl cheamă pe omul nostru din Anglia?

ALTUL: Polonius.

UNUL: Ce nume, frate? De ce?

ALTUL: Și-a început afacerile în Polonia. Transport de marfă între România și Polonia. Zicea că nu vrea să uite de unde a plecat. De-aici vine pseudonimul Polonius. „Mister Polonius“, așa îl știu toți în Anglia.

Pauză.

ALTUL: Îmi spunea data trecută la telefon că în Anglia nu mai lucrează nimeni. Doar românii. Cică în toată Europa ar fi la fel.

UNUL: Și englezii?

ALTUL: Sunt în insule. În vacanță. De-acolo își conduc afacerile. Mulți nici nu se mai întorc.

CELĂLALT (*cîntă*): „E noapte în Madagascar

Și toată jungla face nani

S-au liniștit hipopotamii

Sub raza lunii de cleștar.“

ALTUL: Englezi de-adevăratelea rar mai găsești. Români sunt peste tot. Se apară, se înțeleg, se sprijină.

CELĂLALT: Mă bucură să aud asta. Mă bucură...

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

ALTUL: La ceilalți le e ciudă pe noi. Mereu au câte ceva împotriva noastră. Ne faultează și ne pun bețe-n roate. Dar, în cele din urmă, toți recunosc că suntem tari.

CELĂLALT: Mă bucur.

ALTUL: Am ajuns.

În tren

CELĂLALT: E cald. Pfui! Mi-e sete.

ALTUL: Nu avem bilete. Sper că putem procura din tren. Nu mai vreau belele.

CELĂLALT: Mi s-a uscat gura. (*către Unul*) Ai amuțit, vrăbioi?

UNUL: Sunt obosit.

Intră Controlorul.

CELĂLALT: Lăsați pe mine. (*către Controlor*) Bună seara. Nu vă supărați, noi... (*Controlorul îl îmbrățișează*)... nu avem bilete. (*Controlorul îl sărută zgomotos pe obraji*) Aș dori să cumpărăm acum, dacă se poate... (*Controlorul îi face masaj, apoi iese*) Futu-i! Ce-i asta?

ALTUL: Îl cunoști?

CELĂLALT: Nu.

UNUL: Hai, nu te mai preface. Erați foarte apropiați.

CELĂLALT (*enervat*): Dacă spun că nu-l cunosc, înseamnă că nu-l cunosc.

Reintră Controlorul cu o tavă îngrijită, pe care sunt așezate boluri cu arahide, fistic și scrumiere. Îl masează pe Altul și iese.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

CELĂLALT: Eu știu că normele de funcționare a trenurilor internaționale obligă pe toți angajații să fie extrem de politicoși. Totuși, parcă e prea mult. Pfui! Crăp de sete.

Reintră Controlorul cu trei beri. Nimeni nu se atinge de ele.

CONTROLORUL: Încotro merg băieții? Ei, ce-ați rămas așa? Și eu sunt român (*rîde*). Lucrez pe internațional de patru ani. Sunteți cam speriați.

Începe să le facă manichiura.

ALTUL: Nu, ne făceam probleme, ne gîndeam...

CELĂLALT: ... N-am mai întîlnit asemenea condiții în tren. Putem? (*Controlorul îi face semn că „Da“*) Hai noroc!

CONTROLORUL: De cînd n-ați mai umblat voi cu trenurile internaționale s-au schimbat multe. (*trece la altcineva*) Nu aveți bilete? Nici o problemă, se rezolvă.

UNUL: Chiar suntem peste tot? (*Controlorul ajunge la Unul*) De ce-mi faci masaj?

CONTROLORUL: Să te relaxezi, să fii mai puțin încordat, să suporti mult mai bine neplăcerile călătoriei. Inspiră! Expiră! Inspiră! Expiră!

CELĂLALT (*bea o bere dintr-o înghițitură*): Mă bucur că sunt și de-ai noștri pe rutele internaționale. Mă bucur.

CONTROLORUL: Tot mai mulți. Tare bine ne avem. Ne ajutăm între noi. A ieșit și o vorbă: să vă aveți bine ca românii.

CELĂLALT: Se ajunge greu aici? (*către Unul*) Pot să beau și berea ta? (*Unul încuviințează*) Hai noroc!

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

CONTROLORUL: la ceva timp. Ai nevoie de master în căi de comunicație și doctoratul la zi în infrastructură. Apoi se face un stagiu de trei ani în orașe din Europa, mari noduri de cale ferată. La noi au fost alese: Verești, Războieni și Filiași.

CELĂLALT: Se câștigă bine?

CONTROLORUL: Nu pot să spun.

UNUL: Zi, cum facem cu biletele?

CONTROLORUL: Stai liniștit, nu-ți mai face atâtea griji.

Iese. Aduce un lighean cu apă călduță și prosoape curate. Le spală picioarele apoi le șterge bine.

CELĂLALT: Parcă e prea mult. (*către Altul*) Pot să beau și berea ta? (*Altul încuviințează. O bea dintr-o răsuflare.*)

CONTROLORUL: Așa ni se cere la regulament. Vă mai aduc o bere și vă las. Mă mai așteaptă și alții. Mai vreți alune?

CELĂLALT: Da. Tot ce se dă. Mersi mult.

ALTUL: Mulțumim. Cred că nu mai e nevoie de bere. Nu mai vrem.

CONTROLORUL: Sigur?

ALTUL: Absolut. Zi, cum dăm de tine dacă se întâmplă ceva?

CONTROLORUL: Numele meu e Sebastian. Aveți aici un număr de telefon, cel subliniat. Sunați oricând aveți nevoie. Acum încercați să mai ațipiți. E ceva drum pînă la Londra. (*iese*)

CELĂLALT: Ce avea dacă mai luam o bere? Omul era tare drăguț.

ALTUL: Ne faci de căcat: „Tot ce se dă...”. Ajunge. Dacă vrei sejur prin Europa de ce nu te cari cu o firmă de turism?! Ai uitat pentru ce suntem noi aici?

CELĂLALT: Bine! Oprește-te!

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

UNUL: Are dreptate. Numai „țărani” beau bere.

CELĂLALT: Te-ai trezit, vrăbioi?

UNUL: Nu mai îmi spune așa! Eu nu ți-am zis nici într-un fel.

CELĂLALT: Cum!? Adineaori m-ai făcut „țăran”.

ALTUL: Terminați odată! Nici n-am plecat bine și avem de-a face cu delimitări de personalitate. N-ați auzit? Românii, în Europa, se sprijină, se au foarte bine unii cu alții. (*îi împacă*) Și venim noi cu căcaturile noastre. Hai, stingerea!

Pauză.

UNUL: Aș vrea să visez regina.

CELĂLALT: Ce-ai tu cu regina?

UNUL: Îmi place foarte mult. Chiar mi-aș dori să ne întâlnim în Londra din întâmplare; să-mi zîmbească și să mă întrebe dacă mă simt bine la ei. Iar eu să-i răspund: Foarte bine, ca întotdeauna. (*după o pauză*) Îmi cântă cîntecul tău? Te rog.

CELĂLALT (*cîntă*): „E noapte în Madagascar
Și toată jungla face nani
S-au liniștit hipopotamii
Sub raza lunii de cleștar.”

Schimbă poziții „de dormit” în tren. Unul cade mereu. Între aceste poziții fiecare actor va rosti visul lui, ce ar dori el să i se întâmple bun cînd ajunge la Londra. Intră Controlorul.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

CONTROLORUL: Hei, treziți-vă! Vine supracontrolul! Sus, n-auziți?! Dacă vă prind vă arestează, iar pe mine mă dau afară. Ce mai așteptați? Săriți!

În timp ce ei sar Controlorul aranjează valizele sub formă de dig.

CONTROLORUL: Nu vă fie frică, e apă. Hai, săriți odată!

În apă

Toată scena se desfășoară în spatele digului)

CELĂLALT: Mamă, ce rece e. Îngheață sîngele în mine.

UNUL: Unde suntem? Ce frig e!

CELĂLALT: Înoată, nu te lăsa!

UNUL: Ce rece e! Ce facem, murim aici? De ce mă-sa a zis că aranjează el? Puteam să luăm bilete. Ajutor! Murim aici ca niște cîini.

CELĂLALT: Nu-i adevărat, nu te lăsa. Scăpăm noi de aici. Ține aproape. Nu te îndepărta.

UNUL: Ajutor! Strigăm degeaba după ajutor căăștia nu înțeleg nimic. *Help me! Please, help me!*

CELĂLALT: Nu mai striga, poate vine poliția și am căcat-o. Hai, respiră și înoată! Ține aproape! Nu te îndepărta! N-auzi?

ALTUL: Ce bine e cu ai tăi. Cobor în curte să fac cîțiva pași prin iarbă și apoi mă întorc. Încă puțin și răsare soarele.

CELĂLALT: Halucinează. Îl pierdem. Nu-l lăsa să se scufunde. Urlă la el! Trage-l de păr! Fă ceva!

UNUL: Nu pot! Mi-e frig! Mi-e frică.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

CELĂLALT: Nu te lăsa purtat de curent. Ține aproape. Nu te lăsa! Gîndește-te la ceva frumos. Dacă te sperii ești pe jumătate mort.

UNUL: Ascultă! Se aude un zgomot îndepărtat. Uite, lumini care se apropie!

CELĂLALT: Un vapor! Ne omoară, futu-i! Trage aer în piept și hai să ne scufundăm. Hai odată, pînă nu trece cu elicea peste noi.

Vapor care trece, apoi liniște)

CELĂLALT: A trecut. Am scăpat, futu-i, am scăpat. Hai, țineți aproape...

UNUL: E și mai întuneric. Și frig, tot mai frig.

CELĂLALT: Nu te lăsa. Gîndește-te acasă, gîndește-te la ai tăi, o să-ți dea putere.

ALTUL: Unde sunt?

CELĂLALT: S-a trezit. E bine. Înoată, dă din mîini. Hai, inspiră! Expiră!

ALTUL: Unde sunt? (*urlă*) Îmi spune cineva, unde sunt?

UNUL: Să zicem ceva de pe la noi. Să ne dea putere.

TOȚI (*hip-hop*): „Seceta a ucis orice boare de vînt

Soarele s-a topit și a curs pe pămînt

A rămas cerul fierbinte și gol

Ciaturile scot din fîntînă nămol

Peste păduri tot mai des focuri, focuri

Dansează sălbatice, satanice jocuri.“

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Digul

Celălalt se cațără încet pe dig, apoi Unul și, în cele din urmă, Altul.

ALTUL: S-a dus.

UNUL: Ce rău e. Oare unde suntem? Ce-o să ne facă acum? Ne arestează?!

ALTUL: Mă doare capul. Cred că m-am lovit de ceva.

UNUL: Ai avut halucinații. Te credeai acasă și vroiai să te plimbi prin curte.

ALTUL: Descuț?

UNUL: Nu știu. El a avut grijă de tine.

Pauză.

ALTUL: Oare pe unde naiba ne aflăm? Cum mai ajungem în Londra? Fără bani, fără telefoane, fără pașapoarte... Ne așteaptă mister Polonius, ce-o să zică? Parcă-l și aud: „Români, domnule. Uite că mai sunt și români neserioși.“. Ce de căcat mă simt.

Pauză.

ALTUL: Asta e simplu. Ridică-te, dă din mâini și țipă pînă te vede cineva. O să cheme poliția, ne arestează și ne țin închiși pînă se adună popor de-o cursă, apoi ne înghesuie într-un avion și ne trimit acasă. Acolo ne iau în primire ai noștri; salut, nu mai avem dreptul să călcăm în Anglia.

UNUL: Noapte bună, regina mea...

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Pauză.

CELĂLALT: Trăim. Bucurați-vă că trăim. E bine așa.

Pauză.

CELĂLALT: Trebuie să plecăm pînă nu se face ziuă. Șutim ceva țoale puse la uscat în vreo curte, ne îmbrăcăm și încercăm să ajungem în cea mai apropiată gară. Acolo așteptăm trenul în care lucrează Sebastian ăla și-l rugăm să ne ducă acasă. E foarte important să nu dăm de bănuit. Cînd ajungem în țară, luăm legătura cu domnul Polonius; îi spunem ce s-a întîmplat, pe bune. Dacă ține, ne întoarcem.

UNUL: Fără mine.

CELĂLALT: Bine, fără tine. Nu uita că soarta ne-a unit și ce ne este dat de trăit trebuie să trăim împreună. *(Pauză)* Încă ceva! Fără atîtea oftaturi, că mi se face greață. Hai!

Apare o sfoară cu rufe, cei trei se îmbracă, iar cînd se face lumină vedem pelerine de ploaie, blugi imenși, cizme de cauciuc, colanți, ca și cum hainele ar fi din gospodăria unui imens agricultor englez.

Într-o gară din Anglia

UNUL: Mi-e foame rău.

ALTUL: Hai să nu vorbim între noi. Ne dăm de gol!

UNUL: Parcă spuneai că Anglia e plină de români. De ce să ne ascundem?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

ALTUL: Ai dreptate. *(Pauză)* Gata cu fețele astea plouate!

UNUL: Tu n-auzi că mi-e foame? Cum vrei să fiu senin? Hei, mare maestru al supraviețuirii, n-ai nici o soluție?

CELĂLALT *(în timp ce privește lung coșul de gunoi):* Ar fi ceva.

UNUL: Să crăp de foame și nu mănînc de acolo. Cum să mănînc gunoaie, frate?!

CELĂLALT: Atunci n-ai decît să crăpi de foame.

Vrea să se îndrepte către coșul de gunoi, dar atunci intră un domn englez care mănîncă un sandviș. Trage cu ochiul spre ei, mai ia o mușcătură și îl aruncă, apoi iese. Celălalt se asigură că nu-l vede nimeni și scoate mîncarea dintre alte obiecte aruncate în coș.

CELĂLALT: Oferta e generoasă. Doriți?

ALTUL: Aruncă-l naibii! Cum poți face asta?

UNUL: Mi-e rău.

CELĂLALT: E foarte bun. Are și ardei gras.

ALTUL: Aruncă-l odată! Cum poți mînca porcăria aia?

CELĂLALT: N-a apucat să se contamineze și, sincer, e gustos de-adevăratelea.

UNUL: Poate individul care a mușcat din el are ceva, vreo boală care se transmite și te alegi cu tot felul de minuni. Poate mori naibii.

CELĂLALT: Să mor? Dacă nu mănînc, mor. Pentru a ajunge acasă am nevoie de putere, iar mîncarea înseamnă putere. *(Termină satisfăcut, după care se duce la coș, caută un muc de țigară și îl aprinde)* Să-mi fie de bine. Pînă mă invitați voi la restaurant mă mulțumesc cu-atît.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Pauză. Reintră domnul englez cu un corn cu ciocolată, gustă puțin, trage cu coada ochiului și îl aruncă.

CELĂLALT: Avem și desert? O nebunie. Azi e zi mare, frate. *(Îl ia și-l mănâncă)* Dacă-mi aduce și tort pot să vă spun că e ziua mea și mi-o țin; să-mi cîntați frumos „mulți ani trăiască“ pe englezește, că pe românește ne dăm de gol. *(Găsește o cutie cu resturi de suc)* Asta e. E mult mai bine acum. Încep să văd color. Mă năpădesc o mulțime de gânduri pozitive: inspirați, expirați, inspirați, expirați. *(Pauză)* Ce-i cu fețele astea plouate?

ALTUL: Vine.

Intră Controlorul și începe încet să aranjeze valizele pentru tren.

CONTROLORUL: Băieți, îmi pare rău că s-a întâmplat așa. La naiba. Patru ani n-am avut nici un control, nu știu ce i-a apucat acum. A fost jale. Au arestat albanezi, bulgari și-o grămadă de moldoveni. Nu vă supărați pe mine.

CELĂLALT: Lasă, amice, nu-ți face probleme. Trăim, asta-i important.

ALTUL: Te rog mult să ne duci acasă. Nu mai avem bani, pașapoarte, nu mai avem telefoane. N-o să-ți pară rău.

CONTROLORUL: Nu risc. Pe bune. Nu vă uitați așa la mine! Am muncit mult pentru postul ăsta și nu vreau să-i dau cu piciorul. *(Cei trei îl privesc)* Nu, nici vorbă.

CELĂLALT: Când ajungem acasă o să te plătim bine de tot.

CONTROLORUL: Așa spun toți. Pe urmă nu-i mai vezi. Nu te mai știu, nu te mai caută. Nici nu mai circulă cu trenul. Fac autostopul.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Pauză. Controlorul mai aranjează.

ALTUL: Am pe cineva acolo sus, la Ministerul Transporturilor. Ar fi o relație interesantă pentru tine.

CELĂLALT: Cine, nea Tavi?

ALTUL: Aha.

CELĂLALT: E tare.

Pauză.

CONTROLORUL: Ce am eu cu ministerul? Sunt un tip care-și face foarte bine treaba și-atît. De ce să am nevoie de relații-n minister?

Pauză.

CELĂLALT: Bine. Cum zici tu.

Pauză.

CONTROLORUL: Plecăm. Urcați odată! Să mai zică lumea că nu ne ajutăm între noi. Uite, vă ascund aici, dar să nu vorbiți tare. O să mai trec din cînd în cînd să vă aduc apă. *(Dă să plece dar se răzgîndește)* Ce funcție are Tavi ăsta al tău? Secretar de stat?!

CELĂLALT: Mai mare.

Controlorul pleacă.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Înapoi

Valizele sunt în formă de cușcă. Cei trei sunt așezați astfel: Altul peste Celălalt, iar deasupra Unul.

UNUL: Ce poate fi mai tare decît un ministru secretar de stat?

CELĂLALT: Nu știu.

UNUL: Ministru plin.

ALTUL: Și Tavi ăsta, e ministru?

CELĂLALT: Aiurea. Nici nu există.

UNUL: Ne sufocăm aici. Cum rezistăm noi pînă acasă?

ALTUL: După ce că te-am lăsat deasupra, mai faci și mofturi.

UNUL: De ce mă protejați?

CELĂLALT: Așa e-n ordinea lucrurilor. Mai întîi protejăm femeile însărcinate, apoi bolnavii și-n cele din urmă copiii.

ALTUL: Mi-e sete.

Controlorul bate ușor în perete și le dă o sticlă cu apă.

ALTUL: Mersi.

CELĂLALT: Știu cum facem. Cînd am plecat, tot orașul era plin de afișe pe care scria „Crosul Europei: cîștigătorul primește viză pentru Anglia“. Dacă nu mă înșel, întrecerea asta e chiar mîine. Noi ne-am pierdut pașapoartele...

ALTUL: Nu pașapoartele sunt o problemă. Am pe cineva și le putem face într-o zi.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

CELĂLALT: Chiar dacă am face altele noi, nimeni nu ne mai dă viză pentru că suntem foarte aproape de cealaltă. Așa că ne înscriem toți trei în competiție. Unul dintre noi trebuie să reușească. Câștigă viza, ne face chemare și ne-ntoarcem în Anglia.

Crosul Europei

Cei trei alergând.

UNUL: Ce aiurea. Trebuie să fii bătut în cap ca să alergi. Niciodată nu i-am înțeles pe ăștia care aleargă.

ALTUL: Da de unde? Chiar mi-era dor de puțină mișcare.

CELĂLALT: Și mie îmi prinde bine.

UNUL: Mi-e rău de foame.

CELĂLALT: Știi, când alergi pe distanțe mari e important să-ți păstrezi un ritm al respirației. Inspiri pe doi timpi și expiri pe un timp. Sau inspiri lung și expiri pe doi timpi. *(Exemplifică)*

ALTUL: Ar trebui să facem asta mai des.

UNUL: Nu mai vreau.

CELĂLALT: Hai, nu te descuraja!

ALTUL: Nu te lăsa!

CELĂLALT: Nu te opri. Dacă treci de prima parte a cursei restul e floare la ureche. Încet-încet lumea abandonează și asta-ți dă putere și încredere în tine. *(Inspiră pe doi timpi și expiră pe unul)*

ALTUL: Hai, băieți! Hai, băieți! Simt cum mi se umflă plămîinii de aer proaspăt.

UNUL: Și eu simt cum mi se umflă ochii și mi se lipește bluza de șira spinării din pricina foamei.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

ALTUL: Măcar taci, nu ne mai descuraja. Nu gîndești deloc pozitiv. Inspir. Expir. Inspir. Expir.

Pauză.

CELĂLALT: Mă-nțeață apendicele. Gata. Eu mă opresc aici. Hai, băieții! Hai, băieții! Umăr la umăr!

Pauză.

ALTUL: Am un cîrcel. Renunț. (*către Unul*) Nu te lăsa! Așa! Bravo! Bine!

Unul aleargă de unul singur.

UNUL: Și eu așa...

CELĂLALT: Nu se poate.

ALTUL: Ai rămas singurul care ne poate salva.

CELĂLALT: Nu te lăsa!

ALTUL: Nu te opri. Aleargă!

CELĂLALT: Nu accelera!

ALTUL: Nu privi înapoi!

CELĂLALT: Aleargă strîns!

ALTUL: Nu privi în lateral!

CELĂLALT: Ține-o tot așa, drept înaintea!

ALTUL: Ritmul e bun!

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

CELĂLALT: Nu uita de respirație!

ALTUL: Inspiră...

CELĂLALT: Expiră...

ALTUL: Inspiră...

CELĂLALT: Expiră...

ALTUL: Unu...

CELĂLALT: Doi...

ALTUL: Unu...

CELĂLALT: Doi...

ALTUL: Ești bun!

CELĂLALT: Ești puternic!

ALTUL: Nu te lăsa!

CELĂLALT: Atacă!

ALTUL: Forțează!

CELĂLALT: Poți! Haide că poți!

ALTUL: Ești tare! Nu uita, ești cel mai tare!

ALTUL și CELĂLALT: Ai câștigaaaaaat!

Șoferul de TIR

Unul iese extenuat în culise, foarte încet)

CELĂLALT: Nu uita să ne faci chemare. Are potențial vrăbioiul.

ALTUL: Nu-i mai spune așa. Măcar azi, când e campion.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Pauză.

CELĂLALT: Nu-i mai spun deloc. L-am iertat.

ALTUL: Nu uita de chemare...

Unul încuviințează și iese.

UNUL (*din culise*): Haidеți!

CELĂLALT: Ne-a chemat?

ALTUL: Parcă am auzit ceva.

UNUL (*din culise, mai tare*): Haidеți!

CELĂLALT: Gata, avem chemare. Ce mai pierdem vremea pe-aici?

ALTUL: Luăm trenul?

CELĂLALT: Nu. Vrei să dăm iar de amețitul ăla? Facem autostopul.

*Pe toată scena cu **Crosul Europei** valizele se aranjează sub formă de cabină de TIR. Cei doi fac autostopul.*

CELĂLALT: Uite-l că oprește. Ce noroc avem.

ALTUL: Hello...

CELĂLALT: Hello...

ȘOFERUL DE TIR: Salut. Hai urcați.

Pauză.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

CELĂLALT: De unde știați că suntem români?

ȘOFERUL DE TIR: Cum să nu-î miros eu pe-ai mei? Mînca-v-ar tata. Îi zăresc de departe. Îmi zic: Hai să opresc. Doar trebuie să ne ajutăm între noi, nu!? Am întrebat: nu?

CELĂLALT: Da.

ȘOFERUL DE TIR: Așa. Unde-unde?

ALTUL: La Londra.

ȘOFERUL DE TIR: Ne poartă destinul încolo și-ncoace printre himerele zădărniceii. (*rîde*) E tare, nu? Am întrebat: Nu?

ALTUL: Da.

Acum urmează un moment de improvizație. Șoferul de TIR va depăna o poveste cît durează momentul călătoriei, despre toți și toate sau despre nimic. Fără cap și coadă. Cei doi se chinuie s-adoarmă, mai și adorm, schimbă pozițiile între ei, dar de fiecare dată cînd mai cîte unul adoarme, Șoferul de TIR le cere aprobarea. Pentru ca momentul să fie cît mai viu, la fiecare spectacol povestea va fi alta.

ȘOFERUL DE TIR: Am ajuns. Mergeți înainte pînă la scări, coborîți și o luați la dreapta, pînă ajungeți la vaporul care vă trece în Anglia. (*Aranjează valizele în formă de vapor*)

ALTUL: Cît face?

ȘOFERUL DE TIR: De ce mă jignești? Poți tu să mă plătești pe mine? Am bani de mă enervează, te îngrop în carduri. Eu călătoresc prin Europa de plăcere. Mai cunosc pe cineva, mai schimb cîte-o impresie. Mă-nțelegi? Am zis: Mă-nțelegi?

CELĂLALT: Da. (*mai tare*) Da. (*urlă*) Da.

Tirul se „îndepărtează“. Valizele se transformă în vapor.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Pe vapor

ALTUL: M-a înnebunit. Îmi sfîrîie creierii.

CELĂLALT: Și tu vroiai să-i mai și plătești pentru asta.

ALTUL: Unde zicea să mergem?

CELĂLALT: Tot înainte pînă la scări, apoi la dreapta.

ALTUL: Sunt buimac. Nu m-am dezmeticit încă. Și-mi susură creierii de poveștile
ăluia.

CELĂLALT: Eu nu sunt chiar atît de simțitor.

ALTUL: Și năclăit. Ar merge o baie. Dar unde-s scările alea? Poate mergem o zi întreagă pînă
acolo.

CELĂLALT: Uite aici niște scări. Și-acum la dreapta. Vaporul! Vezi vaporul?

ALTUL: Am nimerit-o.

Urcă la bordul vasului. Vasul dă trei semnale și pleacă.

ALTUL: Ție nu ți se pare ciudat că nu vine nimeni să ne întrebe de sănătate?

CELĂLALT: Nu știu, e devreme. Echipajul o fi obosit.

ALTUL: Știi tu că vasul acesta merge la Londra?

CELĂLALT: N-are unde să meargă în altă parte de aici.

ALTUL: Te-am întrebat: Știi tu?

CELĂLALT: Nu. Așa simt.

Pauză.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

ALTUL: De ce naiba stăm?! Hai să căutăm pe cineva... Zii, cum facem?

CELĂLALT: Tu mereu vrei să fii în ordine. Mai relaxează-te, e-n regulă, pe bune.

Pauză. În timpul acestei pseudo-călătorii, Celălalt stă nemișcat la prova în timp ce Altul se agită pe tot vasul.

ALTUL: Mie nu-mi place deloc chestia asta.

Pauză.

CELĂLALT: Am auzit că pe vapoarele care fac Anglia, majoritatea echipajelor sunt asiatice. Într-o vreme erau românești, dar marinarii români nu sunt plătiți de firme. Și zac aruncați prin porturi. Unde mai pui că ăia sunt mulți și ieftini.

ALTUL: Uite un pachet de țigări. E gol. Țigări coreene... Ai avut dreptate.

CELĂLALT: Clar, avem echipaj coreean. Sau poate ai noștri fumează țigări asiatice. Sunt ieftine și ușoare.

Pauză.

ALTUL: Nu știu. De-o vreme trăiesc numai în șocuri. Ba ăla care-ți face creierii varză cu poveștile lui, ba liniște de mormînt și ceață.

CELĂLALT: Ceață? Ai spus ceață?

ALTUL: Da, am spus „ceață“. Ce-i cu asta?

CELĂLALT: Tu ești stresat pe bune. Ceață, smog... Înseamnă Anglia.

ALTUL: Uite un pachet cu gumă de mestecat. (*îl ia*) Scrie și pe românește.

CELĂLALT: E clar. Sunt ai noștri. Ne-am scos. Dă și mie una.

ALTUL: Nu mai lua după alții că mor.

Pauză.

ALTUL (*peste bord*): Tu vezi ce văd eu?

CELĂLALT: Nu. La ce te uiți?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

ALTUL: La numele navei.

CELĂLALT: Și?

ALTUL: Nici un „și“. Uită-te atent. Sub scrisul acesta e un alt nume, scris cu litere mai mari. Nu le vezi? Sunt în relief. Vezi cum cel vechi e acoperit cu vopsea și peste el, e scris numele ăsta nou cu vopsea mai deschisă.

CELĂLALT: Da. Și?

ALTUL: Cum „și“? Tu nu vezi ce nume a avut nava asta?

CELĂLALT: Maersk Dubai.

Pauză.

ALTUL: Sărim?

CELĂLALT: Sărim.

Pe ape

După ce sar, intră Sebastian și aranjează valizele sub formă de dig, dar pe verticală. Pauză.

CELĂLALT: Futu-i, ce rece e!

ALTUL: Iar în apă?! Nu mai vreau în apă! Am sinuzită.

CELĂLALT: Care-i treaba cu Maersk Dubai? Am uitat. Eu am sărit așa, din inerție. Te-am auzit zicînd „sărim“ și am sărit.

ALTUL: Pe nava asta au fost prinși niște români, băieți tineri, care călătoreau clandestin. Au fost schingiuiți de asiatici și apoi aruncați în mare. Vroiau să ajungă în Canada.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

CELĂLALT: E rece, dă-o naibii! A noastră-i mai caldă!

ALTUL: Poate la Mamaia, unde te duci tu pe bilete de la sindicatul babacilor. În larg și Marea Neagră e la fel de rece ca asta.

Pauză. Cei doi înoată.

CELĂLALT: Ai observat ceva? Nu suntem stresați deloc! Mișto. Ți amintești ce speriați eram întâia dată?... Tu erai pe altă lume...

ALTUL: De-asta mi-era frică și acum, dar se pare c-am scăpat.

CELĂLALT: Avem și condiție fizică mai bună.

ALTUL: Te cred. Înot, cros, iar înot, jogging...

CELĂLALT: Simți ceva sub picioare?

ALTUL: Da, e ceva. Poate stăm pe-o balenă. *(rîde)*

CELĂLALT: Sau pe-un rechin uriaș care plutește... *(rîde)* ... alene în căutarea desertului.

Îngheață amîndoi pentru o clipă.

ALTUL: Nu, domnule, e nisip. Îl simți?

CELĂLALT: Oare am ajuns la țarm?

UNUL: Salut! Saluuuuut!

CELĂLALT: Futu-i! Ce-i asta?

ALTUL: M-am speriat. Ce cauți aici?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

UNUL: Vă aștept pe țărm de ieri. Am stat la fiecare vapor. Mă uitam prin lunetă. Știi, vroiam să văd răsăritul mai aproape. Așa v-am prins când ați sărit și n-am mai înțeles nimic. Am plecat după voi.

ALTUL: Tu ai înnebunit? Vaporul care ne-a adus aici se chema Maersk Dubai!

CELĂLALT: Ăla cu românii tăiați bucăți de un echipaj asiatic și aruncați în mare.

UNUL: Toate vapoarele de pe aici se cheamă Maersk Dubai. Te urci, te instalezi, iar de plătit plătești la coborîre, cinci sau zece dolari, în funcție de clasa la care te-ai cuibărit. Dacă stai în picioare pe punte, nu cotizezi nimic. Nu te-ntreabă nimeni de sănătate.

Pauză.

CELĂLALT: Mai avem mult pînă la țărm?

UNUL: Mai avem, mai avem. Ce bine-mi pare că ne-am întîlnit. Nu știu, m-am cam atașat de voi.

Pauză.

CELĂLALT: Îmi vine să plîng. Hai, viteză! Mare echipaj reunit, Anglia, e la picioarele tale!

TOȚI (hip-hop): „Seceta a ucis orice boare de vînt

Soarele s-a topit și a curs pe pămînt

A rămas cerul fierbinte și gol

Ciaturile scot din fîntînă nămol

Peste păduri tot mai des focuri, focuri

Dansează satanice, sălbaticе jocuri.“

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

La țärm

Cei trei sunt pe plajă; un răsărit de soare în Anglia.

ALTUL: Să-l sunăm pe omul nostru.

CELĂLALT: Să nu-mi spui că telefonul tău a rezistat la apă și acum poți să-l folosești ca și cum nu s-ar fi întîmplat nimic.

ALTUL: Te cred. M-am fript data trecută. *(scoate un prezervativ de pe telefon și formează de mai multe ori un număr)* Alo, bună dimineața. Mă iertați că vă deranjez așa devreme. Sunt din România. Îmi cer mii de scuze... Știu, trebuia să ne întîlnim acum cîteva zile, dar am avut un accident nasol și-am rămas fără telefoane, fără acte... *(ascultă)* Vă rog să mă credeți, acesta e adevărul... Unde? Suntem în Anglia... Da, v-ascult. Nu e nevoie să notez. Am o memorie foarte bună... Mă scuzați! Notez... Bine... *(ascultă)* Ne auzim cînd avem marfa și plecăm înspre țară... *(ascultă)* OK. Vă mulțumesc mult și mă bucur că nu v-ați pierdut încrederea în noi. *(î închide telefonul, apoi explodează de bucurie)* Esteee! Am intrat în afacere. Norocul nu ne-a părăsit.

CELĂLALT: E tare.

UNUL: Ce trebuie să facem?

Altul face un dans care ne duce cu gîndul la un ritual al bucuriei de... oriunde.

CELĂLALT: Nu ne mai fierbe! Spune-ne odată!

UNUL: Ne zici?

CELĂLALT: Te rog!

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

ALTUL (*obosit, se întinde pe jos*): Trebuie să ajungem în Elsinore, acolo unde e mormîntul lui Hamlet. Săpăm și luăm cîte oase găsim. Se caută în special mîna care a ținut craniul lui Yorick. Dar dacă mai luăm și altele, se plătesc și astea. Apoi le ducem în țară. Aflăm mai multe cînd avem marfa.

Pauză.

UNUL: Eu nu fac asta.

CELĂLALT: Nici eu.

Pauză.

UNUL: Zi-mi și mie, ce are afacerea culturală cu treaba asta nasoală? Am ajuns să dezgrop morți pentru nu știu ce îmbuibat, care nu mai știe cum să-și alunge plictiseala. Mi-e rău. (*plînge*)

CELĂLALT: Are dreptate.

ALTUL: Ce dreptate? Vă dă morala afară din casă, sau te pomenești că nu vă lasă credința! Sunteți stupizi, căcănarilor! De ce n-ați rămas acasă, așa buni și blînzi cum vă aflați, s-o carmoliți de pe-o zi pe alta cu o leafă de rahat!

CELĂLALT: Și tu ai dreptate.

ALTUL: N-am nevoie de încuviințarea ta.

Pauză.

ALTUL: I-a prins rușinea, uită-te la ei. Știți cît oferă omul? Aud?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

UNUL (*plîngînd*): Mă doare în cur de oferta lui. N-o fac și gata.

CELĂLALT (*blînd*): Are dreptate... E nasol.

ALTUL: De ce, mă? Ăla a murit acum cîteva sute de ani. Nu mai miroase, nu sunt viermi; pămînt, pulbere; atît. Și niște amărîte de oscioare pe care le culegem cu grijă. Ne jucăm puțin prin țărîna ca-n copilărie și gata.

UNUL: Plec acasă. În clipa asta mă car. (*se îndepărtează*)

ALTUL: Drum bun. Ce mai stai? (*îl împinge*) Dă-i drumul! (*îl împinge mai tare*) Am zis: dă-i drumul!

CELĂLALT: Lasă-l în pace.

ALTUL: De ce? Mie-mi convine. Crește partea mea.

Pauză.

CELĂLALT (*încet*): Merită?

ALTUL: Te cred.

CELĂLALT: Cît?

ALTUL: O sută de mii de căciulă. Lire! Nu parai. Dacă totul merge repede și bine mai primim o sută cincizeci de mii la sfîrșit. Plus posibilitatea de a onora și alte comenzi pe viitor. Tu ai înnebunit? Trei generații de-ale tale, puse una peste alta, n-au cîștigat atîta.

Pauză.

CELĂLALT: Mi-e foame. Mă car în gară să mănînc ceva. (*se duce după Unul, îl ia de după umeri*)

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Foamea

Valizele se transformă în bancă. Apare un coș în dreapta. Cetățeanul englez trece de mai multe ori și aruncă mâncare la coș. De fiecare dată când cei trei iau din coș se produce o străfulgerare de blitz.

ALTUL: Vin și eu.

CELĂLALT: Acum nu ți-e greață?

ALTUL: Ce mai contează.

UNUL: Am fost și eu ieri.

CELĂLALT: Unde?

UNUL: Acolo. Mi-era rău, n-am avut încotro. Ultimii bani i-am dat pe drum, iar de mărunțiș m-am uitat prin lunete. Știi, îmi plac lunetele.

Ajung în gară. Scotocesc prin gunoi și mănâncă. Din când în când trece Domnul englez și mai aruncă una, alta.

ALTUL: Seamănă cu mâncarea noastră, doar că sosurile sunt mai bune. Se simte.

CELĂLALT: De departe. Și aluatul din chiflă.

ALTUL: Carnea tocată și salata au același gust de plastic.

CELĂLALT: Ca peste tot. Ce faci, tu nu mănânci?

UNUL: Nu. Mi-a ajuns ieri. Oricum sper să nu mai fiu nevoit s-o fac niciodată.

CELĂLALT: Vrăbioiul meu virgin e sătul și gata.

ALTUL: Ai promis că nu-l mai necăjești.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

CELĂLALT: Bine, bine.

ALTUL: Când se termină chestia asta îmi cumpăr o lunetă să te uiți prin ea cât dorești. Uite-așa, din partea mea pentru tine. Să fie doar a ta.

CELĂLALT: Mi-e drag de el și de aceea îl mai necăjesc din când în când. *(îl îmbrățișează)* Pun și eu bani. Luăm una mare.

ALTUL: Mai întâi facem o mică recunoaștere a locului. Apoi întocmim un plan bun. Dacă nu sunt probleme grave, mâine noapte acționăm. Dacă se-ntîmplă ceva nasol amînăm cu o zi sau două. Deși, dacă ne mișcăm repede, primim mai mulți bani.

UNUL: Din câte știu eu, cimitirul vechi din Elsinore e sus pe deal, departe de oraș.

Altul și Celălalt îl privesc mirați.

CELĂLALT: De unde știi tu asta?

UNUL: De pe Travel.

ALTUL: Și cum e?

UNUL: Ca orice cimitir vechi, părăsit.

ALTUL: E păzit?

UNUL: Nu știu. N-are de ce. Nu e considerat monument. Știi, emisiunea asta era despre Hamlet. Așa începea, cu locul unde e îngropat Hamlet.

ALTUL: Mormîntul cum e?

UNUL: O ridicătură acolo, cu o lespede veche de piatră pe care sunt cioplite cuvintele: „Aici zace Hamlet, prinț al Danemarcei, răpus în lupta cu sine însuși“, sau cam așa ceva.

CELĂLALT: Și Elsinore? Nu știi nimic de Elsinore?

UNUL: Nu.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Pauză.

ALTUL: Să ne fie de bine. Azi nu mai facem nimic. Program de odihnă. Căutăm o gazdă, închiriem un apartament și dormim. Avem nevoie de putere și atenție bună. Fac eu cinste.

Hotel „Full“

Valizele sugerează o cameră. Cei trei cu câte o cutie de bere.

ALTUL: Nu e Hilton, dar o seară merge.

CELĂLALT: E normal.

UNUL: Chiar pică bine chestia asta după nebunia din ultimele nopți.

CELĂLALT: N-are duș?

ALTUL: În curte.

CELĂLALT: Ca la Costinești. Cum să mă spăl noaptea în curte? Suntem în Anglia.

ALTUL: Du-te și te spală liniștit, nu te mai formaliza. Nu trage nimeni cu ochiul de după gard, ca la noi.

CELĂLALT: De fapt, de ce să mă mai spăl? Toată dimineața mi-am petrecut-o prin apă.

ALTUL: Păi vezi?

UNUL: Cum ajungem în Danemarca?

CELĂLALT: Vedem mâine. Hai, noapte bună.

Toți trei se descalță, își aranjează încălțărilor către public și încearcă să adoarmă. Intră încet un tip, T1, și se culcă. Cei trei se ridică.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

ALTUL: Hello... Hello... Mister...

T1: Ce vrei, mă? Dormi acolo.

ALTUL: Sunteți român?

T1: Clar.

ALTUL: Ce căutați aici? Asta e camera noastră.

T1: Ce căutați voi aici? Asta e camera mea.

CELĂLALT: Am plătit pentru ea.

T1: Pentru o noapte. Află că eu am plătit toată săptămîna. Clar? Bye, bye! *(se culcă)*

Intră T2.

CELĂLALT: Visez eu sau suntem în gară la Tecuci? Vine fiecare cînd vrea și face ce dorește!

T2: Ciocul mic, libelulă!

UNUL *(rîde)*: Te-a făcut „libelulă“.

CELĂLALT: Te rog frumos să te controlezi! Da?

T2: Culcă-te-n gura mă-tii. Altfel te prind în insectar.

CELĂLALT: Dar înainte de-a adormi aș vrea să știu pentru ce-am dat banii, aici?

T2: Pentru o noapte. Eu lucrez în Anglia de-o lună, înțelegi zburătoare mică? Și-am plătit pentru locul meu de aici, încă o lună în avans. Așa că dormi și bucură-te că nu te trimit peste mlaștini.
(se culcă)

Intră T3 în liniște, rîde, se culcă. Apoi intră T4.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

T4: „Deșteaptă-te române!“ Ce-i aicea, frate? Mi-au sosit rudele și nu știu? (*către Unul*) Compatriotule, mută-te mă-ta mai încolo că ăsta e fix locul meu, am plătit taxă de rezervare pentru el, da? Hai, ușurel! Mi l-ai încălzit? Mulțam. (*intră T5*) Hai, înapoi în „somnul cel de moarte“.

T5: Cine-s ăștia trei? Carerras, Pavarotti și Domingo în concert la „Full“. Ce are patronul ăsta? E stricat la cap? (*Formează un număr la telefonul mobil*) Bă, mister Hristov, te-am rugat să nu ne mai bagi pe nimeni. Nu înțelegi că nu se poate respira. Vino și dormi tu aici dacă poți... Ai uitat? Aha, ți s-a făcut milă de ei?!... Bă, dacă mai bagi clienți peste noi vezi că ne pierzi. Fii atent la ce-ți spun eu, acum, ne pierzi, mă-nțelegi!? (*Închide telefonul*) A uitat pe mă-sa! Bulgarii ăștia sunt tari de cap, frate!

Intră T6. Unul se așază peste Celălalt. Intră T7. Altul se așază peste Unul. Liniște. Sună un celular.

T2: Alo, salut suflețel. Ce faci, libelulă mică? Eu?... Bine. Încercam să adorm... N-am semnat nici un contract azi, rămîn deocamdată tot la cărat marfă. Nu pot să-ți mai trimit bani. Descurcă-te cum poți! Nu mai lua împrumut!... Hai, hai, vorbim mâine. Hai, zbori.

Liniște. T1 se ridică și formează un număr. Altul, Unul, Celălalt se ridică.

T1: Alo, mama? Nu te speria, n-am pățit nimic. Îmi era dor de tine. M-ai visat?... O, Doamne. Și e de rău?... N-am reușit încă să m-angajez. Cu atentatele astea, nimeni nu te vrea. Poți să-mi mai trimiți niște bani? Tot acolo.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Mai sună un celular. Apoi altul. Toată lumea vorbește. Ultimul rămîne T7.

T7: ... Dimineață în Danemarca? Acolo descarc? Bine. Și apoi mă-ntorc în țară. Bine, s-a făcut.

CELĂLALT: Mergi mâine în Danemarca?

T7: Da.

CELĂLALT: Ne duci și pe noi?

T7: Da.

Cei trei se așază unul peste altul, astfel: Unul jos, Celălalt la mijloc, Altul deasupra. Toată lumea doarme.

Cimitirul vechi

Valizele sunt pe jos ca pietrele funerare dintr-un cimitir. Cei trei cască.

ALTUL (*către Unul*): Aveai dreptate. Nu-i țipenie de om viu.

CELĂLALT: E cald, futu-i. N-ai zice că suntem în Danemarca. Și ce aer! Simți? Miroase a pin. Da' ce umezeală e...

ALTUL: Mor după colinele astea care se termină în mare.

UNUL: Țasta-i celebrul cimitir din Elsinore? Mare șmecherie. Pe Travel arăta mai interesant.

Încep să caute mormîntul lui Hamlet.

ALTUL: Toate sunt la fel. De unde să știm noi care-i al lui Hamlet?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

CELĂLALT: Țla pe care scrie... Ce scrie?

UNUL: „Aici zace Hamlet, prinț al Danemarcei, răpus în lupta cu sine însuși“, sau cam așa ceva.
(caută)

ALTUL: Ce facem noi pînă la noapte?

UNUL: Cum ce facem? Vizităm comorile necrofile ale Danemarcei.*(se așază)*

ALTUL: Ce-i cu tine?

UNUL: Nu știu, nu mă simt bine.

CELĂLALT: Stai puțin. De ce să așteptăm pînă la noapte? Ce, suntem vampiri?

UNUL: Nu, oameni de afaceri... *(rîde)*

CELĂLALT: Ziceai că ți-e rău. *(către Altul)* De ce să nu acționăm acum?

ALTUL: Nu avem un plan bun.

CELĂLALT: Lasă planul! Dacă ne mișcăm repede îl prindem pe ăla cu tirul și ne duce acasă. *(mai caută)*

ALTUL: Uite-I! Scrie sau nu scrie?

CELĂLALT: Da, mă, scrie. *(către Unul)* Dacă ți-e rău, dă-te mai încolo și stai de șase.

Se învîrt în jurul geamantanului.

ALTUL: Ai cuțitul la tine?

CELĂLALT: Da. *(desfac ușor capacul geamantanului)* Au! Cred că m-am tăiat.

ALTUL: Ai grijă. Încet, încet.

CELĂLALT: A cedat.

ALTUL: Să căutăm...

CELĂLALT: Nu miroase deloc. Ba, aș îndrăzni să spun că miroase chiar bine.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Valiza e plină cu pământ. Scormonesc prin pământ.

ALTUL: Ai găsit ceva? Curg apele pe mine.

CELĂLALT: Nu.

ALTUL: Ușor.

CELĂLALT: Aha. Simt ceva.

ALTUL: Și eu. Mi se face pielea de găină.

Scot la iveală scheletul unei mâini și alte oase transparente.

CELĂLALT: Ce sunt astea, frate?

ALTUL: Seamănă cu niște oase.

CELĂLALT: De ce sunt transparente?

ALTUL: Nu știu.

CELĂLALT: Mă așteptam să fie îngălbenite de vreme.

Unul se apropie.

UNUL: Ce frumoase sunt. Delicate și subțiri.

Pauză.

ALTUL: Acum înțeleg de ce-au atîta căutare.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

CELĂLALT: Ce noroc: să fim primii care le vedem. Când te gîndești că alții dau bani grei pe rămășițele astea...

Pauză.

UNUL: „Grozavă schimbare la față – numai de-am ști s-o vedem. Cum adică, au costat atît de puțină mîncare oasele astea, de vreme ce nu sunt bune decît de arșice? Simt durere într-ale mele cînd mă gîndesc.“

ALTUL (*încet*): Aiurează.

CELĂLALT: De la umezeală...

ALTUL: Sau poate din pricina oaselor.

CELĂLALT: Mai știi? Cîte nu s-au întîmplat cu ăia care-au dezgropat faraonii? (*îi trage o palmă*)

UNUL: De ce dai în mine? Ce te-a apucat?

CELĂLALT: Credeam că ți-e rău.

UNUL: Nu mi-e rău. Aveam și eu un moment de taină cu prințul Hamlet. Aiurea!

ALTUL: Le punem aici. (le așază împreună cu pămînt într-un rucsac)

UNUL: Și dacă ne întrebă la vamă: „Ce-aveți acolo?“ Ce le spunem?

CELĂLALT: Ce s-avem? Niște oase. L-am găsit pe bunicul îngropat într-un cimitir danez și-l ducem acasă. Să fie împăcat săracul.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Înapoi (iar)

Valizele se transformă în cabina de camion cu un prosop albastru, pe care e imprimată o femeie goală. Șoferul de tir e tăcut, spre deosebire de primul. Are o hibă. Când cei trei adorm își amintește ceva comic și atunci râde nefiresc de tare.

ȘOFERUL DE TIR: Am ajuns.

Sună celularul lui Altul. Pe toată scena care urmează valizele se aranjează iar în cimitir.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

ALTUL: Vă salut, domnule Polonius. Unde ducem marfa?... Da, am ajuns. Suntem bine. Suntem în țară. Vine cineva aici... așa... Asta e parola. Notez, sigur că notez. Bine. Da... *(Urmează o serie de instrucțiuni. Altul se schimbă la față încet-încet)* Bine. Am înțeles, vă comunic, cum să nu! La revedere. *(Altul tace îngândurat)*

CELĂLALT: Ce e?

UNUL: Ce facem cu marfa?

CELĂLALT: Ce nu e-n regulă? Zi!

ALTUL: Vine un tip după ea aici. Iată parola: la întrebarea lui „Ce aveți aici?“, noi trebuie să-i răspundem „Ce s-avem? Niște oase. L-am găsit pe bunicul într-un cimitir danez și-l ducem acasă. Să fie împăcat săracul.“

CELĂLALT: Și banii? Când vedem banii?

Pauză.

ALTUL: Tipul e foarte mulțumit de noi. Foarte mulțumit. Ne-am mișcat repede și n-am făcut valuri. De aceea ne mai încredințează încă o comandă. Se cere în Anglia, scheletul lui Nicolae Ceaușescu. Urgent. Dacă se poate și al ei. Când ajungem în Regatul Unit primim câte cinci sute de mii fiecare, dacă le ducem pe-amîndouă. *(Pauză)* Dacă doriți rămînem împreună. Dacă nu, ne despărțim acum, aici. Îmi lăsați un număr de cont unde vă pot trimite banii pentru cât ați făcut pînă acum.

Pauză.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

CELĂLALT: Nu știi. E greu. Prima oară ne-a ieșit, dar acum... E nasol. Și pe urmă nu cred că e îngropat la Scornicești. Se zice c-au împușcat una din sosii, iar el trăiește bine-mersi în Cuba. Nu știi...

Pauză.

UNUL: Ce-i cu voi? Îmi vine să plîng. Doar nu vreți să ne oprim aici?! Tocmai cînd ne-am făcut mîna! Hai s-o frigem.

CELĂLALT: Faci mișto de noi?

ALTUL: Nu, nu face. Are dreptate. Ai avut o cădere, a trecut, la treabă.

Intră un Tip.

TIPUL: Ce-aveți acolo?

ALTUL: Ce s-avem? Niște oase. „L-am găsit pe bunicul într-un cimitir danez și-l ducem acasă.

TIPUL: Atît?

ALTUL: Să se... să fie... Zi-mi!

CELĂLALT: Să fie împăcat săracul.

TIPUL (*către Altul*): E-n regulă. (la telefon) Marfa e la mine. În condiții foarte bune.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Cimitirul nou

Mormîntul din Scornicești e plin de bilețele roșii, covoare, lumînări. Deși e târziu, lângă mormînt, mai plîng doi-trei nostalgici. Într-un plan mai îndepărtat un ins stă nemișcat, cu spatele.

ALTUL: Am pus-o. Nici o clipă mormîntul nu e părăsit.

UNUL: Cu toate că e noapte.

ALTUL: După cîte văd eu, și noaptea au parte de nostalgici. N-au nici un pic de liniște. Ce de căcat.

Pauză.

UNUL: Nu-nțeleg pierderea asta de vreme cu tînguieli după vremuri apuse.

ALTUL: Poate încercăm o mică diversiune în altă parte a cimitirului.

UNUL: O bombă, ceva...

ALTUL (*rîde*): Ești tare. Teroriști în Scornicești. Ce să caute ăia aici? (*rîde*)

UNUL: Nu merge...

Pauză.

UNUL: De ce nu ne ducem într-un cimitir amărît, dezgropăm un el și-o ea și-i spunem lui Polonius ăla că e regretatul împreună cu doamna lui.

ALTUL: Nu ține. Dacă ne verifică? Sunt prea mulți bani în joc. Oasele lor trebuie să fie găurite de la gloanțe.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

UNUL: Le facem noi cu mașina de găurit.

Intră Celălalt.

ALTUL: Ai aflat ceva?

CELĂLALT: La bufet totul se află. Îl vezi pe tipul de colo? *(arată spre individul din planul secund care stă cu spatele)*

ALTUL: Stă nemișcat de când am ajuns noi aici.

CELĂLALT: E paznicul mormîntului, pătruns pînă în măduva oaselor de comunism. Stă aici zi și noapte. LIGA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR CELOR LEZAȚI DE DEMOCRAȚIE îi aduce hrană și apă. Turiștii fac poze cu el. Singurul moment când mormîntul ar putea fi gol, e atunci când vin stafiile. Cică sunt nopți când se–arată ba unul, ba altul, din fostul Comitet Central. Și–atunci toți, inclusiv paznicul, o iau la goană făcîndu–și cruci pe ascuns. Ies întotdeauna înainte de scumpiri.

UNUL: În noaptea asta presimt eu ceva...

ALTUL: De unde știi...

UNUL: Păi, nu am sosit? Noi suntem stafiile. Mă rog, unul dintre noi. Te–ai prins?

CELĂLALT: Eu sunt acela. Mi–a venit o idee. Ne–ar trebui o mașină de fum. *(iese și se machiază și se costumează în Vladimir Ilici Lenin)*

UNUL: Noi ce facem aici?

ALTUL: Mergem lîngă mormînt. Ne dăm loviți. Hai, „tovarășe“...

Intră C travestit în Lenin. Toată lumea fuge, mai puțin Altul și Unul. Acesta le facem semn să fugă și ei)

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

ALTUL: De ce face asta?

UNUL: A înnebunit?

ALTUL: De ce ne alungă și pe noi?

UNUL: Nu-nțeleg nimic.

ALTUL: Ce proști suntem! S-o luăm la goană primii. Dacă ne văd speriații ăia, se iau după noi...

UNUL (*strigă*): Fugiți! Săriți! Fugiți! (*către Altul*) Bagă fum!

Altul bagă fum. Se ascund după un mormînt. Cînd fumul se risipește îl găsim pe Celălalt cu o mîină pe umărul Paznicului. Acesta se întoarce. Și el e costumat în Lenin. Celălalt îl prinde tovărășește de umeri și-l ridică. Se privesc lung. Avem doi de Lenin față în față. Unul roșcat la păr, Celălalt, celălalt mai cărunt, Paznicul.

CELĂLALT: Înainte! (salut)

PAZNICUL: Tot înainte! (salut)

CELĂLALT: Fugi! De ce nu fugi?

PAZNICUL: M-au lăsat picioarele. Ce cauți aici, tătucă Lenin? De ce-ai ieșit?

CELĂLALT: Tu ce crezi?

PAZNICUL: Oare încrederea și devotamentul nostru puse în slujba clasei muncitoare au slăbit?

CELĂLALT: Nu, dimpotrivă. Dar capitalismul sălbatic se pregătește să lovească din nou.

PAZNICUL: Să ne mobilizăm pentru înfăptuirea unei rezistențe mărețe și înflăcărate.

CELĂLALT: Cum? Nu vezi că toți au luat-o la fugă? Tu singur ai avut puterea de a înfrunta pericolul.

PAZNICUL: Aș fi fugit și eu, dar m-au lăsat picioarele.

CELĂLALT: Tu ești Alesul.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

PAZNICUL: Nu mă osîndiți. De multe ori mă gîndesc: oare am făcut tot ce-mi stă în putință pentru cauza noii revoluții?

CELĂLALT: Ție pot să-ți încredințez un secret: nemernicii imperialiști vor să fure rămășițele tovarășului și ale tovarășei. Au plănuit o operațiune secretă chiar în această noapte.

PAZNICUL: Ce ne facem, tătucă Lenin?

CELĂLALT: Dezgroapă-i rapid! Culege rămășițele celor doi și așază-le cu grijă aici. *(îi dă două rucsacuri)*

PAZNICUL: Am înțeles.

CELĂLALT: Grăbește-te. Mă așteaptă un avion utilitar. Mîine ajungem în Cuba.

PAZNICUL: Aveți benzină?

CELĂLALT: Căcălău. Am golit rezervoarele de îngrășămînt lichid și le-am umplut cu benzină.

Paznicul sapă de zor și umple sacii.

CELĂLALT *(continuă):* Cînd noua revoluție va triumfa și va îngenunchea totalitarismul putred, le vom aduce în țară și le vom așeza într-un mausoleu; la loc de cinste. Iar dumneata, tovarășe, vei primi o uniformă specială și vei veghea să nu se stingă focul veșnic din mausoleu.

PAZNICUL: Săru-mîna, tătucă.

CELĂLALT: Acum te ascunzi și nu mai dai pe aici două-trei zile. Nu vreau să ți se întîmple ceva dacă vor fi schimburi de focuri. Apoi îți reiei locul aici ca și cum nimic nu s-ar fi întîmplat.

PAZNICUL: Gata.

CELĂLALT: Dă-mi un număr de telefon.

PAZNICUL: De acasă sau de la birou?

CELĂLALT: De unde vrei.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

PAZNICUL: Mai bine mobilul.

CELĂLALT: Spune.

PAZNICUL: 0788.788788. Sunați de mai multe ori. Cîteodată s–ar putea să fiu pe gînduri.
(Pauză. Îl privește cu lacrimi în ochi) Drum bun, tătucă Lenin.

CELĂLALT: Ce să-ți aduc din Cuba?

PAZNICUL: Tot ce se dă.

CELĂLALT: Înainte! *(salută)*

PAZNICUL: Tot înainte!

Paznicul aranjează valizele sub formă de avion. Aduce două ventilatoare la fiecare aripă.

În avion

ALTUL: Ești tare. Mi–ai plăcut.

UNUL: Nu–mi revin... Nu mai am cuvinte...

CELĂLALT: Arta supraviețuirii.

ALTUL: Cum ne cărăm?

CELĂLALT: Cu avionul. *(cei doi rîd)* Pe bune. E rîndul meu. Tu ai făcut cinste la hotel, acum plătesc eu avionul pînă la Londra.

UNUL: Cum săpa ăla... Și cum se uita la tine... „Tătucă Lenin, tătucă Lenin“... A plîns, știi? Cînd ai plecat a plîns.

CELĂLALT: Ce–avem aici? Să vedem... *(desface un rucsac, scormonește prin pămînt și scoate un ciocan, apoi altul. Ciocanele au mînerele găurite. Apoi desface și celălalt rucsac și scoate de acolo seceri)*

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

CELĂLALT: Ce sunt astea? M-a tras în piept. Deși nu avea cum...A lucrat sub ochii mei... Am fost foarte atent la fiecare mișcare.

ALTUL: Nu te-a tras nimeni în piept. Eram și noi acolo.

UNUL (*ia în mână o seceră și un ciocan*): Atît de mult au crezut în comunism, încît oasele lor au căpătat forma însemnelor partidului. Uite-aici, urme de la gloanțe. (*recită*)

„Prin beciuri, galerii și catacombe
Pe unde se-ascundeau odată grofii
Urmînd porunca clasei muncitoare
Partidule, eu ți-am cărat cartofii...”

CELĂLALT: Iar începi cu ale tale?! Ce facem noi acum, asta-i problema. Ce căutăm cu astea în Anglia?

UNUL: Așa le-am găsit, așa le ducem. Vor fi mai spectaculoase. Se vor vinde mai bine. Dacă le pipăi cu atenție îți dai seama că sunt chiar oase.

CELĂLALT: Zici tu?

UNUL: Încearcă. (*le încearcă, le pipăie, le strînge în dinți*)

CELĂLALT: Ai dreptate. Să știi că ai dreptate. Îhî. Sunt oase.

Sună telefonul mobil al lui Altul.

ALTUL: Alo... Vă salut. Tocmai vroiam să vă sun. Avem și cealaltă marfă. Nu, nu sunt probleme... Am lucrat noaptea... Nu ne-a văzut nimeni. Știm că mereu e cîte cineva la mormînt, dar am creat o mică diversiune în altă parte a cimitirului. Toți au fugit de acolo și-am operat cu toată discreția. În patru ore suntem la Londra... (*ascultă*) Poftim?... (*ascultă*) De ce?... (*pauză lungă*) De unde era să știm?... Cînd ajungem în Londra vă dăm bip.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Pauză lungă.

UNUL: Ce e?

CELĂLALT: Ce nu-i convine?

ALTUL: N-am adus în țară oasele care trebuie. Nu sunt bune.

UNUL: Nu se poate.

CELĂLALT: De ce? Nu scria pe lespede aia „Hamlet“? Dacă scria „Hamlet“ înseamnă că mormîntul era al lui Hamlet; și din mormîntul lui Hamlet nu poți să scoți decît oasele lui Hamlet.

ALTUL: Da. Oasele pe care le-am cărat noi în țară erau ale lui Hamlet. Dar Hamlet al IV-lea. El a murit răpus în lupta cu sine însuși. Nouă ni s-au cerut oasele lui Hamlet Întîiul, pe mormîntul căruia scrie: „A fi sau a nu fi“.

UNUL: Aiurea...

CELĂLALT: De unde să știm noi?

ALTUL: Eu sunt de vină. N-am fost atent.

CELĂLALT: Stai liniștit. Nu ești tu de vină...

ALTUL: Ba da. Aveam nevoie de o documentare mai bună. În Elsinore există opt cimitire vechi dintre care cinci sunt pline numai cu prinți ai Danemarcei pe nume Hamlet.

UNUL: ... Pofitim? Nașpa.

CELĂLALT: Ce mai putem face?

ALTUL: A zis că dacă reușim să dăm de cele bune, e-n ordine. Ne mai taie din bani pentru întârziere, dar afacerea rămîne în picioare.

UNUL: Avionul. (*urcă încet în avion*)

ALTUL: Țsta-i avion?

CELĂLALT: Vrei să spui că ăla unde ne-ai dus tu era hotel.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

UNUL: Nu vă mai certați.

Pilotul le aduce presa română: Jurnalul, Adevărul, Evenimentul.

UNUL: Mai bine ne-ar aduce ceva de mâncare.

ALTUL: La banii ăștia, nu prea cred.

Pauză.

CELĂLALT: Sum.

UNUL: Tuf.

ALTUL: Zbang.

CELĂLALT: Ce-i asta?

PILOT: Zonă turbulentă.

UNUL: Simți? Miroase a benzină!

ALTUL: Avioane de căcat cumpărate de la ruși.

Pilotul își dă jos ochelarii de soare și chipiul. Trage o cagulă și îi amenință cu o foarfece.

TERORISTUL: Nu mișcă nimeni!

CELĂLALT: Teroriști?

UNUL: Am pus-o.

TERORISTUL: Dacă vă vine să vorbiți... puteți s-o faceți. Dar de mișcat nu mișcă nimeni. Ce mă enervați!

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

UNUL: Teroriști albi?
ALTUL: Cum adică albi?
UNUL: Uită-te la mâinile lui.
ALTUL: I-am stricat și pe ăștia.
UNUL: Suntem chiar peste tot.

Pauză.

CELĂLALT: Sum.
UNUL: Tuf.
ALTUL: Zbang.
TERORISTUL: Ce mă enervează zonele astea turbulente. *(scoate telefonul mobil)* Sunăm, să-nceapă nebunia. Mai bine trimit mesaje, ies mai ieftin. Televiziuni, ziare, președinția...
CELĂLALT: Acum ne întoarcem acasă și lovim un obiectiv înalt.
ALTUL: Ce obiectiv înalt avem noi?
CELĂLALT: Hotel Intercontinental.
UNUL: Dar nu se poate nici un avion apropia de el. E înconjurat de cabluri și sîrmulițe.
CELĂLALT: Eu îi știu pe ăștia.
UNUL: Pe cine?
CELĂLALT: Pe teroriști. Vorbești – mori, nu vorbești – mori, orice faci, tot mori.

Pauză.

CELĂLALT: Sum.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

UNUL: Tuf.

ALTUL: Zbang.

CELĂLALT: Poc! Pîr, pîr, poc!

TERORISTUL: S-a stricat un motor. Ce mă enervează! Nu sună nimeni. Ce mă enervează.

CELĂLALT: Uite!

ALTUL: Unde?

CELĂLALT: În ziar... acolo... pe prima pagină...

UNUL: Ăștia? Seamănă cu noi.

CELĂLALT: Suntem noi. Ce scрие?

UNUL: Un individ dubios acționează în mai multe gări din Londra și oferă, contra cost, iubitorilor de senzații tari, un spectacol dezgustător. Cumpără pungi cu mîncare și le aruncă în mai multe tomberoane. Apoi încasează diverse sume de bani și își plasează privitorii în spatele unui geam reflectorizant. De aici, englezii urmăresc stupefiați cum o mîină de refugiați amărîți, după toate semnalmentele români, mănîncă din gunoaie. Același individ, contra unor sume mai mari, organizează excursii prin cimitire vechi pentru a-i urmări pe aceeași nenorociți săpînd morminte în căutare de bijuterii sau obiecte de valoare, care pot fi comercializate imediat. Publicăm aici fotografiile celor trei. Oferim recompensă tuturor celor care pot să ne dea indicii în acest caz. Noi informații șocante și alte fotografii puse la dispoziția noastră de un anume domn Polonius, în ziarul de mîine.

Pauză. Tăcere.

TERORISTUL: Nimeni, nimic. Ce mă enervează! Voi nu aveți pe nimeni care să se agite pentru voi? Primesc mesaj. În sfîrșit: o ofertă din partea postului RealTV. Dacă sărim și apoi explodează

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

avionul, ne dau gratuit pe post două luni. Ce căcănari, mă enervează! Alt mesaj: administratorii de bloc vă roagă să lăsați prostiile și să vă întoarceți imediat acasă pentru a vă achita urgent cheltuielile curente. Ce mă enervați! De ce nu vă plătiți cheltuielile?

CELĂLALT: Sum. Șum.

UNUL: Tuf.

ALTUL: Bang, bang. Trosc.

CELĂLALT: Pîr, pîr, poc.

TERORISTUL: S-a stricat și al doilea motor. Ce mă enervează.

ALTUL: Sărim.

CELĂLALT: Sărim.

UNUL: Iar în apă? Nu mai vreau în apă. Nu mai vreau nimic. Vreau acasă.

TERORISTUL (*sună la celular*): RealTV? Filmați! Suntem chiar deasupra voastră. Vreți și avionul? Atunci dublați suma. Vin și eu. Acum sar... Mă vezi? Filmează! Îți place? Fă un plan apropiat! Ce anume? Se vede telefonul... Bine, închid. Ce mă enervează!

Valizele se transformă în dig. Cei doi saci cu osemintele–ciocan și osemintele–seceră în fața digului. Pe rînd, se cațără pe dig, cîte unul, cu spatele la public.

Înapoi (mic)

CELĂLALT: E devreme.

ALTUL: Crezi?

CELĂLALT: Simt că e devreme.

ALTUL: Unde sunt oasele celor doi?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

UNUL: Pe fundul mării. Le-am aruncat naibii. Să scăpăm odată de acest blestem.

Pauză.

CELĂLALT: Și-acum?

UNUL: Acum?

CELĂLALT: Ce mai facem acum?

UNUL: Asta facem acum. *(gest)*

Pauză.

CELĂLALT: Măcar te-ai răcorit?

UNUL: Oricum m-am răcorit. Apa era atît de rece.

Se întorc încet.

ALTUL: Uite.

CELĂLALT: Le-a adus apa la țărni.

UNUL: De ce? Sunt grele. Ar fi trebuit să se scufunde... La naiba!

CELĂLALT: Nu e bine.

Altul apucă cele două rucsacuri și îi aruncă peste dig. Pauză.

ALTUL: Am luat-o.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

CELĂLALT: Poate ne caută și Scotland Yard-ul; tu ce crezi, suntem urmăriți?

ALTUL: Fii sigur. Am apărut pe prima pagină a mai multor cotidiene. Dacă ne prind...

UNUL: ... Noapte bună, regina mea.

CELĂLALT: E încă întuneric. Să căutăm o gară, ne-ascundem în tren și ajungem cumva acasă. Nu ne lăsăm prinși. Am murit noi? Niciodată. Curaj, da?!

UNUL: Va fi greu de trăit acasă.

ALTUL: Trece odată cu vremea. Am riscat și-am pierdut. Care-i problema? Cel mai bun lucru ar fi să rămânem uniți. Nimeni nu va ști niciodată prin ce-am trecut.

Intră un ins cu ochelari de scafandru.

CELĂLALT: Ne-au găsit. S-a terminat.

Unul dă să fugă.

ALTUL: Nu fugi. N-are nici un rost.

INSUL: Sunt ale voastre? *(nu răspunde nimeni)* Ziceți ceva! *(cei trei tac)* Nu le recunoașteți?

ALTUL: Ba da. Vă mulțumim.

Insul iese, Altul aruncă sacii: în dreapta unul, în stînga celălalt.

ALTUL: Pe aici. Încet. Mergem în direcția aia. De-acolo se auzea un tren.

UNUL: Nu mai am putere...

CELĂLALT: Să te ajut.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Merg pe dibuite. Întuneric beznă. Reintră Insul.

INSUL: N-ați pierdut nimic? Astea, nu sunt ale voastre?

CELĂLALT: Ba da.

UNUL: Nu mai scăpăm de ele. Nasol.

CELĂLALT: Cum să nu scăpăm de ele?! Dă-le aici... *(le ascunde în public)* Gata. Să mergem. *(înaintează încet)*

INSUL: Hei, încotro? N-ați uitat nimic? Îmi pare rău, dar nu le puteți lăsa aici. Ne încurcă foarte tare.

Pauză.

UNUL: Singura soluție e să le ducem acasă și să le îngropăm la loc. Se liniștesc și ei, ne mai ușurăm și noi.

În vamă

Secvență scurtă cu ascunzătoarea din tren. Intră Vameșul care ciocănește ușor în perete, apoi îi scoate de acolo. Vameșul are un borcan cu benzină.

VAMEȘUL: Sus mâinile! Pe cine avem aici? Parcă ne știm de undeva. *(scoate telefonul și sună)* Să trăiți!... Sunteți ocupat? Mă scuzați, revin imediat. *(către ei)* Mînca-v-ar tata să vă mănînce. Anglia, nu? Afaceri culturale? *(către Celălalt)* Suntem rude de gradul trei, am făcut prostioare împreună cînd eram mici. Drept cine mă luați? *(formează și sună)* Puteți vorbi? Să trăiți! În

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

legătură cu cei trei voinicei. Ȑia cu Anglia. Am desfăcut mașina bucată cu bucată. N-am găsit droguri. Nici urmă. În schimb, am găsit apă în benzină. (*bea din borcan și scuipă*) Nu e apă din aia care se pune de obicei. Vă rog să mă ascultați pînă la capăt... E apă pură... Da, apă pură românească, H₂O_{RO}. Asta stă la baza celor mai bune ape minerale care ne fac faimă în toată lumea. Ȑia de la Evian umblă de nebuni după ea... Am înțeles, căutăm pe lista cu „interzise“ la ieșirea din țară;... Asta actualizată? Nu, pe asta nouă nu există. (*caută pe listă*) H₂O_{RO}... H₂O_{RO}... Nu, nu este. Să le dau drumul... Trăiți! Ați avut noroc. Despre călătoritul clandestin nu mai pomenim. Hai, roiul! Simt că mă apucă o depresie cumplită dacă vă mai privesc.

Valizele se fac cimitir. Mormîntul de la Scornicești. Celălalt se schimbă în Lenin.

Cimitirul nou

PAZNICUL: Înainte!

CELĂLALT: Tot înainte!

PAZNICUL: Tătucă Lenin, am învins?

CELĂLALT: Da, am învins. Osemintele dragilor noștri tovarăși s-au întors acasă.

PAZNICUL: La muncă. Gata cu vacanța în Cuba. Mîine avem opt autocare.

CELĂLALT: Deocamdată nu le putem construi un mausoleu. Nu încă. Piatra o vom folosi la repararea podurilor de cale ferată și a digurilor distruse de inundații, iar de ciment avem nevoie la repararea drumurilor bătătorite de capitaliștii netrebniți.

PAZNICUL: Am și eu o rugăminte.

CELĂLALT: S-auzim.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

PAZNICUL: Dacă puteți să-mi construiți o mică baracă din carton aici, lângă morminte. Și să-mi puneți o sobă cu rumeguș. De la o vreme mă trage la șale.

CELĂLALT: S-a făcut.

PAZNICUL: Tot spun la Ligă, dar nu mișcă nimeni nici un deget.

CELĂLALT: Acum te rog îngroapă la loc rămășițele astea. Să nu rămână nici o urmă. Nu vreau ca dușmanul să afle și să provoace noi diversiuni... Mai adânc... Mai adânc!

PAZNICUL: S-a făcut! Mi-era dor de ei. Mă simțeam fără rost stînd de pază lângă două morminte goale. (*către Unul și Altul*) Dar ei cine sunt?

CELĂLALT: Cum, nu știi? (*arată spre Unul*) El e omul de tip nou, iar el (*arată către Altul*) omul de tip vechi. Cel vechi va împărtăși din experiența sa celui nou, îndeosebi din greșelile lui, pentru ca acestea să nu se mai repete.

PAZNICUL: Bine lucrat. Tătuca Lenin, iartă-mă că te tot bîzîi cu întrebările mele de bătrîn prost; televiziuni vom mai avea?

CELĂLALT: Desigur.

PAZNICUL: Și mașini străine?

CELĂLALT: Da.

PAZNICUL: Și-atunci unde-i schimbarea?

CELĂLALT: Păi... Cum să-ți spun... Înainte totul era al lor, acum este al nostru, al oamenilor muncii.

PAZNICUL: Mișto. O ultimă întrebare.

CELĂLALT: S-auzim.

PAZNICUL: Dumnezeu vom avea?

Pauză.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

CELĂLALT: Bună întrebare. Ție cum ți-ar plăcea?

PAZNICUL: Să fie.

CELĂLALT: Atunci va fi.

PAZNICUL (*plînge*): Mulțumesc, tătucă Lenin. (*îi sărută mîna*)

Paznicul se întinde pe mormînt și adoarme.

UNUL: Ce facem acum?

ALTUL: Cum adică?

UNUL: Acum. Ce facem acum?

ALTUL: Nu știu.

CELĂLALT: E tîrziu.

ALTUL: Pare că e tîrziu.

CELĂLALT: E foarte tîrziu. O simt.

Pauză.

UNUL: Ciudat.

ALTUL: Poate.

CELĂLALT: Poate ce?

ALTUL: Poate să pară ciudat.

CELĂLALT: Tu ai un tic: spui foarte des „poate“.

ALTUL: Da.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Își caută poziții în somn, toți trei cu capul în mâini gen „Gînditorul de la Hamangia“.

*Muzică (tare, de mai multe ori): „E noapte în Madagascar
Și toată jungla face nani
S-au liniștit hipopotamii
Sub raza lunii de cleștar.“*

SFÎRȘIT

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Mihai Ignat

Crize*

Dramă sau comedie cu „geometrie variabilă“
în 17 acte, un prolog, un epilog și o addenda.

* Piesa a fost nominalizată la International Radio Playwriting Competition 2003. Premiera a avut loc în aprilie 2004, la Radio BBC Londra, în regia lui Claudine Toutoungi. În distribuție: Lia Williams, Peter Capaldi.

Pe 19 iunie 2005, a avut loc un spectacol-lectură la Teatrul „Andrei Mureșanu“ din Sfântu Gheorghe (reluat apoi la Viena și Brașov); regia: Corina Oprea. Cu: Mirela Bucur Pal, Daniel Rizea.

În același an, a fost montată la Teatrul Național Radiofonic; regia: Gavril Pinte, cu: Ada Simionică, Ion Grosu.

În ianuarie 2006 a avut loc premiera scenică, la Teatru 74 din Tîrgu Mureș; regia: Nicu Mihoc, cu: Alex Frânceanu, Cosmina Lirca.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Personaje:

EA (nu poartă ochelari, deși ar trebui)

EL (i se dezleagă tot timpul șireturile)

Structura modulară a piesei de față permite reordonarea, reasamblarea și / sau selectarea scenelor în funcție de opțiunea regizorală. Prin urmare, există posibilitatea de-a recurge la mai multe combinații, pentru obținerea unui întreg spectru de variante, de la cea mai scurtă (decuparea unei scenete) pînă la cea mai lungă (cuprinzînd toate scenele, indiferent de ordinea aleasă).

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Prolog

EL, EA

În pat, EL și EA dorm goi.

EA (*se trezește*): Au! Capul meu... (*cască*)

EL (*se trezește*): Pohftim...? (*Ea deschide ochii, și, surprinsă de prezența lui, reacționează lovindu-l cu piciorul în plex; el cade din pat.*) Au! (*horcăie*) Ce-a fost asta?!

EA: Ce cauți în patul meu?!

EL (*ridicându-se*): Patul tău?! (*Ea repetă lovitura, el cade din nou.*) A... a... aer... (*rămîne pe jos, după pat, respirînd greu*) Au! M-ai omorît!

EA (*țipete isterice*): Să nu mă atingi, că țip!

EL: Păi deja ai făcut-o... Au...

EA: Ce cauți aici?! Cine ești? Cum ai intrat aici?

EL: Cum vrei să-ți răspund dacă mă omori? Uite cum facem: mă lași să mă ridic fără să mă lovești, și-ți spun tot ce vrei. Ce zici?

EA: Da' rămîi acolo! Să fie clar!

EL: OK. (*El se ridică și încearcă să se acopere cu cearșaful.*)

EA: Nu trage de cearceaf! Vrei să mă dezbraci?

EL: Vreau să mă îmbrac. Dă-mi măcar o pernă.

EA: Ține (*îi aruncă o pernă*), și-acum, spune!

EL: Ce vrei să-ți spun?

EA: Cum ai ajuns aici...

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EL: Nu știi. Stai, nu da! Sincer, nu știi cum am aterizat aici!

EA: Minți!

EL: Pe cuvântul meu!

EA: Vorbești serios?

EL: „Îmbrăcat“ doar cu o pernă, vorbesc întotdeauna serios.

EA: Știi ceva? Te cred.

EL: Uf! Ce bine! Ia stai, de ce mă crezi?

EA: Pentru că... pentru că... nici eu nu știi cum am ajuns în patul ăsta...

EL: Nu pricep...

EA (*ton plîngăcios*): ăsta nu e patul meu...!

EL: Stai! Ce faci?

EA (*plînge*): Plîng, nu vezi? Ești chior?

EL: Nu...

EA: Ia stai! Ochelarii! Unde-mi sunt ochelarii?

EL: Nu văd nici o pereche de ochelari. Or fi în grămada aia de haine.

EA: Oh, m-am zăpăcit de tot! Ochelarii sigur nu-s aici!

EL: De unde știi?

EA: Pentru că nu-i port.

EL: De ce?

EA: Mă deranjează.

EL: Bine, dar presupun că sunt utili, că îți corectează...

EA (*ritos*): Nu-mi corectează nimic! N-am nevoie de ei!

EL: Bine, bine, nu te enerva... (*pentru el*) Atunci de ce ți i-ai mai făcut, dacă nu...?

EA: Ai spus ceva?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EL (*repede*): Eu? Nu! îmi căutam Țoalele.

EA: Rămii acolo! Întii mă îmbrac eu!

EL: Mi se pare corect. Întii femeile și copiii, nu? (*Ea se îmbracă.*)

EA: Spune-mi, te rog, pînă la urmă unde suntem? Sper că nu acasă la tine?

EL: Nu, și asta nu că mi-ar displăcea. Nu de alta, dar aș putea să te acuz de violare de domiciliu și de vătămare corporală...

EA (*ritos*): Eu zic să taci. Încă n-am lămurit cum am ajuns amîndoi, goi, în patul ăsta, în casa asta...

EL (*ironic*):... pe planeta asta...

EA:... despre care nu știi a cui e...

EL: Curios, ai țipat cît te-au ținut bojocii, dar n-a venit nimeni... Ești sigură că nu e locuința ta?

EA: Ce, mă crezi tîmpită? Oi fi vreun porc misogyn, violatorul!

EL: Hei, hei, pîn-aici, te rog frumos! Nu-s nici porc, nici misogyn și, în mod sigur, nici violator!

EA: Da? Asta n-am lămurit încă! Tot nu știi cum de te-am găsit în pat cu mine!

EL: Știi, aceeași întrebare pot să mi-o pun și eu... Pot să mă îmbrac? (*El se îmbracă*) Poate că tu ai aterizat în patul în care eram...

EA: Măgarule! Sigur, jignește-mă! Bag mîna-n foc că n-a fost așa!

EL: Poate că tu m-ai vi...

EA: Cee?! Nu ți-e rușine?

EL: În fond, nici unul dintre noi nu-și amintește ce s-a-ntîmplat... În fond, voi ne băgați sub nas formele voastre, vă machiați, vă siliconați, vă scurtați fustele, ne amenințați, cu frumusețea voastră, fragilul nostru echilibru interior - și bineînțeles că nu-l mai putem păstra și ne scufundăm iar în instinctualitate...

EA: Ești cumva intelectual?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EL: Nu. Țsta-i un text compus de un prieten care zice că frazele lungi taie respirația tipelor.

EA: Prietenul tău e intelectual?

EL: Da.

EA: Se vede. Cu fraza asta nu prinzi nici măcar un bărbat.

EL: Sesizez cumva o undă de misoginism contra bărbaților?

EA: Vrei să spui, „misandrie“?

EL: Așa se zice? Habar n-aveam că există un cuvânt pentru așa ceva... Da' tu de unde cunoști asemenea cuvinte? Ești intelectuală?

EA: Nu. Citesc **Encyclopaedia Britannica**.

EL: Atunci ești masochistă. (*Ea țipă.*) Ce-i? Stai, îmi retrag cuvintele! A fost o glumă, îți jur! (*Ea începe să plîngă.*) Ce dracu' mai e?!

EA: Am încurcat-o... (*Hohote de plîns*)

EL: Te rog, nu mai plînge...

EA (*tăios*): Nu m-atinge!

EL: Gata, gata, n-am vrut decît să...

EA (*moale*): Crezi c-am făcut...?

EL: Poftim?

EA: Crezi că... noi doi...? Știi tu...

EL: Nu m-am gîndit. Nu mi-ai dat timp: ba îmi dai picioare în plex, ba îmi spui cuvinte noi...

EA: Poți să-mi răspunzi la întrebare?

EL: Sincer, nu pot. Nu-mi amintesc nimic din noaptea trecută. (*Ea plînge.*) Hai, nu mai plînge... Probabil că n-am făcut nimic... Ne-am fi amintit, nu?

EA: Nu știi... Nu mai știi nimic...! (*Plînge*)

EL: în fond, și dacă ne-am... Știi tu... Suntem adulți, nu e un capăt de țară... pînă la urmă...

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EA: Nu vreau să mă prefac că nu s-a întâmplat nimic...

EL: N-am spus asta.

EA: Nu înțelegeți? M-am trezit în pat, goală, cu un străin, și el gol...

EL: Sunt lucruri mai rele decât să te trezești cu un străin în pat.

EA: Da?! Care?

EL (*luat prin surprindere*): Hm... Eu știu...? Să nu te trezești cu un străin în pat? (*Ea îi dă o palmă.*) Au!

EA: Hai, pleacă! Habar nu ai să consolezi o femeie!

EL: Dar tu, tu știi să consolezi un bărbat?

EA: Eu? Da' de ce ai nevoie să fii consolată? Pentru că te-ai culcat cu mine? Sau pentru că te-ai culcat cu o femeie?

EL: Pentru că m-am culcat cu tine, deși am o prietenă... (*Ea izbucnește în plîns.*) Acum ce mai e? Să nu-mi spui că te simți vinovată pentru mine!

EA: Nu pentru tine, ci pentru mine...

EL: Poftim?!

EA (*printre sughituri*): Și eu am...

EL:... o prietenă?

EA:... un prieten... (*Ea plînge, el izbucnește în rîs.*)

Scena I

EA, EL

EA (*încîntată*): Ce bine că ne întîlnim! N-ai mai sunat de două zile. S-a întâmplat ceva?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EL (*pe gânduri*): Nu...

EA: Ceva s-a întâmplat, nu mă păcălești tu pe mine...

EL: Ei, nu e mare lucru...

EA: Te văd cam abătut, totuși...

EL (*după o ezitare*): Mi-a ieșit un herpes la gură și n-am vrut să mă vezi așa. Oricum sunt urât, dar cu un herpes... sunt... ceva de speriat!

EA (*amuzată*): Pentru atîta lucru nu m-ai sunat?! Dar nu ești urât, urîtele!

EL: Ba sunt.

EA: De cînd te-au apucat complexele?

EL: Uită-te și tu, ce față asimetrică am!

EA: De unde ai scos-o și pe-asta?

EL: Privește cu atenție: nu vezi că nasul e puțin strîmb?

EA: Ți se pare...

EL: Uită-te ca lumea!

EA: Și dacă, ce? E foarte puțin. Nici nu se observă...

EL: Ei, nu! Și urechile?

EA: Cu urechile ce mai e?

EL: Sunt prea depărtate de cap. Sunt clăpăuge!

EA: Te-ai tîmpit! Unde vezi tu urechi clăpăuge?

EL: Pe capul meu.

EA: Ce-i cu tine, dragă?!

EL: Nu e nimic. (*pauză*) Uite, și dinții...

EA: Da' cu dinții ce mai e?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EL: N-ai văzut că dinții de jos sunt inegali? Uite, caninul din stînga e mai înalt decît primul incisiv, iar ăsta, la rîndul lui, e mai înalt decît următorul... E un dezastru, ce mai!

EA: Auzi, știi ce cred eu?

EL (*pentru el*): Nu știu cum de n-am văzut pînă acum! Doar mă uit în oglindă zilnic, de peste 27 de ani!

EA: Auzi, am impresia că nu mă mai iubești!

EL: Ce?!

EA: Da! Dacă îmi descrii micile tale defecte, pe care nici nu le remarcasem, ca să te văd mai urît decît ești, înseamnă că vrei să scapi de mine! Ți-ai găsit alta?

EL: Vorbești aiurea-n tramvai!

EA: Ți-ai găsit alta?

EL: Bineînțeleș că nu!

EA: Cum adică „bineînțeleș“?

EL: Pentru că sunt urît. Cum naiba să agăț pe cineva în condițiile astea?

EA: A, deci recunoști că ai vrut să-ți găsești pe alta?

EL: Nu, nu recunosc!

EA: Dar ai vrut, nu? Ți-ai dorit, nu?

EL: Nu! Ziceam și eu așa, ipotetic...

EA: Aha... A, ia stai! Cum ai zis?

EL: Așa, ipotetic...

EA: Nu, nu asta. Înainte... Ești urît, deci nu poți atrage, nu? Asta ziceai, nu?

EL: Cam așa ceva...

EA (*izbucnind*): Așa, jignește-mă!

EL: Te jignesc?! Eu vorbeam despre mine!

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EA: Dacă suntem împreună... Suntem împreună, nu?

EL: Da, dragă...

EA: Păi dacă suntem împreună, cînd vorbești despre tine, vorbești despre mine...

EL: Tot timpul?

EA (*ignorînd replica lui*):... Deci eu ce sunt? O ciudată?

EL: O ciudată? De ce să fii o ciudată?

EA: Fiindcă sunt atrasă de tine, care ești urît!

EL: A, deci recunoști că sunt urît!

EA: Nu recunosc nimic! Tu ai zis că ești urît, nu eu!

EL: Păi adineauri ai spus că...

EA: Am spus ce-ai spus tu, atîta tot!

EL: Păi atunci stai liniștită. Dacă nu sunt urît, deși sunt, înseamnă că nu ești o ciudată.

EA: Dar dacă ești urît, sunt o ciudată!

EL: Ăăă... Oricum, mai bine ciudată decît urîtă...

EA: Nu, e clar, ai pe alta!

EL: Iar începi?

EA:... Măcar spune-așa, nu o lua pe ocolite... (*Pufnește.*) Auzi, nasu' strîmb, urechile clăpăuge...! Uăh! (*lese supărată*)

EL: Stai, unde fugi? Dacă tot mi-ai văzut herpesul, putem merge la o cafea, nu? (*lese după ea.*)

Scena II

EL: Ieri, în holul cinematografului Univers, mi s-a întîmplat o chestie ciudată, care m-a pus pe gînduri... Practic nu s-a întîmplat nimic, doar că, acolo, în hol, am văzut o tipă... cu un ochi de

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

sticlă. Cum să spun...? Am remarcat-o tocmai pentru că avea un ochi ciudat, care nu se potrivea cu celălalt, bătea ușor în altă parte. Un ochi la slănină și unul la făină, cum se zice. Nu era cine știe ce frumusețe. Vreau să zic, urîță nu era, dar era departe de a fi frumoasă... Cum ziceam, mi-a atras atenția fiindcă avea ochiul ăla ciudat. Și, deși nu era frumoasă, m-am simțit... cum să zic... m-am simțit atras... Adică nu mi s-a sculat, dar m-a atras. Mă fascina, pe cuvîntul meu... și nu știu dacă e normal... Cred că ceva nu e în regulă cu mine. Avea un corp obișnuit, nici prea-prea, nici foarte-foarte. Dar ochiul ăla... Culmea e că sunt convins că, dacă n-ar fi avut ochiul ăla aiurea, nu mi-ar fi atras atenția. Nici n-aș fi înregistrat-o, pentru că în rest era o tipă obișnuită... Nu era frumoasă, și totuși era sexy. Ochiul ăla, sunt sigur, făcea toată treaba... Oare mă schimb? Sau așa am fost de la început? Nu, nu cred. De fapt, oricum ar fi, tot rău e... Zilele trecute am descoperit că am o cămașă de pe vremea liceului. O cămașă de cel puțin cînșpe ani. N-o mai pot purta decît cu ceva pe deasupra, un pulover, o vestă, că mi-e mică. Ce vrei, nu mai am silueta de la șapțișpe ani... Dar... e trist că mai port cămăși din adolescență. Asta înseamnă un singur lucru: că încă sunt un sărăntoc! Cineva cu o cămașă de cînșpe ani în garderobă ar trebui să se sinucidă, nu? Fiindcă asta înseamnă un singur lucru: că face umbră pămîntului degeaba! Jalnic trebuie să fie cineva care încă mai poartă o astfel de cămașă! Patetic de-a dreptul! Apropo de asta: am citit că un superstar american și-a cumpărat un celular cu o sumă cu care eu aș trăi 80 de ani decent, 160 de ani la limita cu sărăcia și 250 de ani ca asistent universitar! Cu banii mei pe o lună un astfel de prăpădit poate să-și cumpere un set de unghii false! De porțelan! Păi să-mi mai spună cineva că există dreptate pe lumea asta, că-i iau gîtul! Asta dacă nu mă sinucid înainte, fiindcă mi-e rușine să mai ies pe stradă în condițiile astea! M-aș simți ca și cum aș avea fermoarul deschis... O, și senzația asta nici măcar nu trebuie să mi-o imaginez! Ci doar să mi-o amintesc! A fost cumplit... Să vezi cum tot felul de femei și bărbați se hlizesc mai mult sau mai puțin ferit fiindcă ai fermoarul deschis, e cea mai urîță

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

experiență posibilă! Nu există ceva mai neplăcut decât asta. E ca în visele alea în care ești gol pe stradă și strada e aglomerată ca tribuna unui stadion. Cred că sunt un ratat. Da, în mod sigur. Dacă vrei să faci portretul-robot al unui ratat nu e nevoie decât de fotografia și de datele mele personale... O dată am completat și eu un chestionar din ăla de care găsești în orice revistă lucioasă. Un chestionar din care reiese ce calități și ce defecte ai. A fost o experiență devastatoare! Pentru punctajul meu nici măcar nu exista categorie! De fapt, dacă ar fi existat o astfel de categorie, după punctajul minim, ea ar fi trebuit să sune, la capitolul recomandări, simplu: „Sinucide-te!“

Scena III

EA: Doamne, cât o uram câteodată! Și asta mai ales când repeta zicalele ei imbecile. „Nu e frumos ce e frumos, e frumos ce-ți place ție.“, „Puțin piper n-a omorât pe nimeni.“, „Pînă te măriți, îți trece“. Mă rog, chestii de-astea. Mare filozofie! Cînd era foarte nervoasă, nu lipsea din repertoriul ei fraza: „Te plesnesc de te-nvîrți tot roată!“ Cînd îmi făcea morală, nu exista să lipsească: „Cum îți așterni, așa dormi!“. Cînd era bine dispusă, nu uita nici de-al naibii: „Cînd ne-o fi mai rău, să ne fie ca acum.“ Era exasperantă! Cînd repeta chestiile astea, nu mai era maică-mea, ci o placă stricată. Mi le spusese la cinci ani, la opt ani, la zece ani, mi le spunea la șaispe ani, la optispe și nici pînă astăzi nu le-a uitat! Și surdă le-aș auzi, de-atîtea ori le-a repetat! Mă întrebam: chiar nu-și dă seama în atîția ani că se repetă? Că în loc să mă facă mai bună, mă înnebunește cu... „zicătorile“ ei?! Ei bine, din fericire nu ne-am mai văzut atît de des, iar o dată cu bătrînețile, a mai uitat și ea... Aproape că uitasem și eu... Și-ntr-o zi... ce-mi aud urechile? Ce-mi iese din gură? „Nu e frumos ce e frumos, e frumos ce-ți place ție.“ Să-nnebunesc, nu alta! Mi-am zis, ca să mă liniștesc: e o scăpare. Un accident. Ceva rar, ca

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

cometa Halley: vine, probabil, o dată în viață. Cel mult de două ori, dacă trăiești cât să uiți ce gust aveau biscuiții cu gem din copilărie. Aș! L-am întrebat pe bărbatu-meu dacă m-a mai auzit spunând vreodată „Nu e frumos ce e frumos, e frumos ce-ți place ție.“ Iar el: Și-ncă de câte ori! Cee?! Cum adică?! Păi, de multe ori, zice el. Imposibil! Ți se pare. Te-nșeli, îți spun eu, îi zic eu. Nu cred, zice el. Și nu numai fraza asta o repeți, zice el. Am înghețat. Nu se poate! Iar el: „Până te măriți îți trece.“, de pildă, zice el. Sau „Cînd ne-o fi mai rău, să ne fie ca acuma.“ A, adaugă el, și cînd nu vreau să-mi mai pun în supă sare, piper sau cine știe ce verdețuri, zici: „Puțin piper n-a omorît pe nimeni.“ Am rămas tablou! Imposibil! Ce-am făcut în tot timpul ăsta? Am dormit?! Eu cum de n-am auzit ce-mi ieșea pe gură?! Nu-mi venea să cred! Vorbeam ca maică-me! Țin minte că atunci cînd mi-am dat seama, m-am mușcat de deget. Pur și simplu, cînd am mușcat din sandviș – eram la micul dejun –, mi-am uitat degetu-n gură. Să-ți muști limba, am mai auzit. În fond, deja e-n gură, n-ai cum s-o eviți, la furie. Da' să-ți muști degetu', n-am mai auzit! Durerea aia mi-a distras atenția pe moment, însă după aceea mi-am adus aminte de chestia cu vorbele mele de duh... Adică ale maică-mi! O, Doamne! Deci pînă la urmă a cîștigat... A tot repetat prostiile alea pînă mi-au intrat în cap definitiv. Așa că atunci cînd scot „perlele“ alea, nu mai sunt eu... Sunt maică-me!

Scena IV

EL, EA

EA: Dar toți vom muri, ce Dumnezeu!

EL: Treaba voastră ce veți face! Dar eu, eu de ce să...? Nu e drept...

EA: Dar ești absurd! Astea sunt legile naturii: la sfîrșitul vieții mori și gata!

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EL: Legile naturii sunt absurde! Eu nu vreau să mor, și gata! E un regulament pe care eu nu l-am semnat, ce naiba!

EA: Iubitule, spune-mi, ceea ce faci tu acum e un mod nou de a-mi cere trupul?

EL: Poftim?!

EA: Am citit mai demult, nu-mi amintesc unde, că bărbații care se tem de moarte vor de fapt ocrotirea ființei iubite. Mă vrei, nu-i așa? Sunt a ta, dragul meu...

EL: Îți repet: nu vreau să mor...

EA: Am înțeles, dragul meu. Ești minunat, dar mai rabdă puțin. Uite un aconto. *(Îl sărută.)*

EL: Eu vreau să nu mor! Atîta tot. Și nu spun asta pentru că te doresc...

EA: Nu-ți dai seama, însă de fapt așa stau lucrurile. Teoria asta o știe toată lumea.

EL: Văd că suntem defazați: una îți spun și alta auzi! Eu știu atît: că doresc să nu crăp! Pe ce vrei să jur, cum să te conving că vorbesc serios?

EA: Ascultă, dragul meu, nimeni nu face atîta caz de faptul că, în principiu, va muri...

EL: În principiu, pe dracu'! Dar în realitate?!

EA:... În afară de tine. Și asta pentru că, dacă toți am trăi cu gîndul că într-o bună zi...

EL: Bună, pe dracu'!

EA:... vom crăpa, atunci n-am mai putea trăi, nu înțelegi?

EL: Oh, ba da, înțeleg! Într-o nenorocită zi, ori chiar într-o noapte, poate chiar mîine sau peste treizeci de ani, sau peste cinci luni, cînd o vrea autorul regulamentului ăstuia nenorocit...

EA: Ție nu ți-e frică de Dumnezeu?!

EL:... voi fi mort! Iar după aceea voi fi, în continuare, tot mort. Tot timpul după ce voi muri, voi fi mort! Mort!

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Scena V

EL, EA

Această scenă reproduce, alternativ, gândurile celor doi eroi, pe fundalul finalului unui concert clasic.

EL:... nu se mai termină odată? Cum naiba am ajuns eu într-o sală de concerte?!

EA:... iar am pus pe mine cîteva chile! Abia slăbisem astă-vară, și acum, de sărbători, am pus kilogramele la loc! Trebuie să țin regim, nu mai merge așa...

EL:... mm... Tipa aia e bună de tot! Seamănă cu o actriță... cum naiba o cheamă...?

EA:... de fapt n-ar trebui să mă las așa, obsedată de chestia cu îngrășatul. Îmi fac sînge rău și tot nu rezolv nimic... Gîndește pozitiv! Gîndește pozitiv!

EL:... degeaba, nu-mi amintesc. O să-mi amintesc poimarți, ca de obicei...

EA:... ușor de zis, mai greu de făcut... Probabil o să mă obsedeze pînă mor...

EL:... nu trebuia să cumpăr pantofii ăștia. Mă strîng de-nnebunesc! (*Pauză*)... mi-e sete. Ce-aș bea o bere! Și cu berea asta, e o chestie... E bună, nu zic, da' faci o burtăăă...!

EA:... mi-e sete. Aș bea o bere. A, nu, nu e bine, că berea are o groază de calorii...

EL:... se spune că dacă ai platfus, scapi de serviciul militar. Eu am platfus degeaba: m-au luat și m-au tăvălit prin toate noroaiele!

EA:... mai bine apă minerală. Nu, nici apă minerală, că din cauza bulelor de aer mă apucă sughitul! E prea acidulată apa minerală... Mai bine apă plată. E scumpă, da' merită...

EL:... nu se mai termină o dată? Bășica o să mă omoare, sunt sigur! Nu pot să ies, deranjez tot rîndul... Poate nu mai durează mult...

EA:... na, că m-am foit și mi-a căzut poșeta! La naiba, s-au împrăștiat toate pe jos!

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EL:... na, că i-a căzut poșeta! Hai să-i adun alea de pe jos, că ea, ca de obicei, nu și-a luat ochelarii! De ce și i-a mai făcut, nu știi!

EA:... oh! Ce face, Dumne...

EL:... mm...

EA:... mă gîdilă! Nu, nu acolo! O să chicotesc și-o să se uite toată sala la noi!

EL:... mm...

EA (*în șoaptă*): Ce faci?! Nu umbla acolo!

EL (*tot în șoaptă, „inocent”*): Nu fac nimic. Îți culeg rujul și șervețelele de pe jos...

EA: Stai cuminte!

EL: Gata, gata, uite...

EA (*din nou în gînd*):... cîteodată mă scoate din minți! Îi arde de joacă tocmai aici, într-o sală de concerte?! Dacă ne vede vreun cunoscut?

EL (*din nou în gînd*):... abia aștept să ajungem acasă! Sper că babacii sunt plecați...

EA:... arată bine dirijorul... Nu mai e așa tînăr, dar încă se ține bine...

EL:... ce-ar fi să strig „incendiu!“? Numa’ așa pot ajunge într-un minut la toaletă. Băga-mi-aș, o să-mi explodeze bășica! Și eu care ziceam c-o să mor din cauza ciocolatei!

EA:... cînd te gîndești că e și talentat și, probabil, bogat, călătorește, e și faimos... Iar eu... eu n-am nici un talent special și nici... Uf... Nu vreau să mor anonimă! Suntem miliarde pe globu’ ăsta. Ca furnicile. Dacă rămîn așa, o furnică anonimă?

EL:... nu mă pot abține și pace! Cîteodată mănînc pîină-mi vine rău...

EA:... cine-o să mai știe de mine peste o sută de ani? Nimeni!

EL:... poate dacă mă gîndesc la altceva, uit de bășică... O să fac pe mine, e clar... Nu mi s-a mai întîmplat de la... de la... Chiar, de la cîți ani? Pfu! Degeaba, nu pot să mă concentrez... Poate dacă îmi închipui cum i-aș trage-o pianistei pe pian, după concert...

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EA:... ca să fiu celebră, trebuie să fac ceva. Ceva ieșit din comun, în orice caz, nu prăjituri!

EL:... mm... Nici violonista aia nu mi-ar dispăcea! O fi căsătorită?

EA:... dacă nu-mi vine nici o idee, va trebui să omor pe cineva. Dar pe cineva celebru. Și nu acum, ci mai spre bătrînețe... Doar vreau să-mi trăiesc viața, nu?

EL:... bila cade-n cap, biciul face jap!

EA:... dar pe cine? O, Doamne, la ce prostii pot să mă gîndesc!

EL:... pe muntele lui Venus plouă rar... , roșul e o floare... , micul dejun l-am luat pe lună, tra-la-la...

EA:... oare mai durează mult? *(Muzica încetează. Aplauze)*

Scena VI

EL, EA

EL: Ei, îți place?

EA: Da! Nu e foarte luminos, dar camerele sunt spațioase. Și, ai văzut?, piața e la doi pași!

EL: Ei, atunci îl luăm! O să plătim pînă la pensie, da' merită, nu?

EA *(țipăt)*: Aaa!

EL: Ce-i?

EA: Un șobolan! Am văzut un șobolan!

EL: Ți s-a părut. Aici nu sunt șobolani.

EA: Îți spun că am văzut un șobolan! Sau un șoarece! Era ceva, sunt sigură, cu multe piciorușe, cu bot cu mustăți, gri și iute.

EL: Cu multe piciorușe? Poate era oomidă!

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EA: Omidă, pe naiba! Nu mă mai lua peste picior! Era mai mare și avea blană. Gri.

EL: Gri? Ce fel de gri?

EA: Cum „ce fel de gri“? Gri... gri-șobolan.

EL: Deci era un șobolan pînă la urmă?

EA: Nu mai rîde de mine! Nu știu ce era, însă sunt sigură că se mișca.

EL: Dacă ai dreptate, am încurcat-o. Nu putem locui cu un șoarece. Sau cu un șobolan.

EA: Avem nevoie de o pisică. O să vorbesc cu mătușă-mea să ne împrumute pisica ei.

EL: Nu e nevoie. Găsim o pisică pe undeva prin preajmă și-o aducem aici.

EA: Ca să ne umple de purici!

EL: Orice pisică are purici.

EA: Nu-i adevărat. Pisicile îngrijite nu au purici. Pisica mătuși-mii nu are, sunt sigură.

EL: Chiar și așa, tot o pisică de pe maidan e mai bună. O pisică plină de purici trebuie să fie mai rapidă decît una fără.

EA: Ce tîmpenie!

EL: Poate că pișcăturile lor fac pisica mai agilă.

EA: Da, și o să umple casa de purici. Eu nu stau într-o casă cu purici!

Scena VII

EA, EL

EL: De ce plîngi?

EA: Știi că nu am tendințe sinucigașe...

EL (*năucit*): Asta e o întrebare?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EA: Nu iau calmante și nu-i povestesc mamei ce facem noi în pat...

EL: Faptul că ți-a venit ideea e suficient, să știi...

EA: Nu-mi plac filmele de groază și n-am fantasme cu bărbați musculoși...

EL (*aparte, pentru el*): Asta înseamnă că eu nu mai pot să visez manechine blonde? (*Ea izbucnește din nou în plîns.*) Draga mea, ce-i cu tine?

EA: Nu mă ascuți? Eu vorbesc la pereți?

EL: Dar nu înțeleg...!

EA: Ce nu-nțelegi? E-atît de clar!

EL: O fi pentru tine...

EA: Dar nu vezi?! Sunt atît de normală!

EL: Da, și?

EA: Atît poți să spui? Păi gîndește-te! Și cînd visez că fac amor, tot cu tine îl fac!

EL (*încîntat*): Chiar?

EA (*după o pauză, oftînd*): Sunt cumplit de obișnuită!

EL: Hai, nu exagera!

EA: Vreau copii, îmi doresc o casă și vreau, da, vreau cu ardoare să-mi plătesc întreținerea la timp! Sunt mediocritatea în persoană!

EL (*pentru sine*): Și eu care ieri am fost punctual la muncă... Mă simt vinovat, pe cuvîntul meu!

EA: O, Doamne, unde-am ajuns!

EL: Poate că nu ești chiar așa de obișnuită. Ai un hobby, nu? Colecționezi tăieturi din ziare cu știri... îngrozitoare.

EA: Ce vrei mai obișnuit de-atît? Oricine colecționează ceva: nasturi, afișe, milieuri, ceasuri...

EL: Totuși, nu cred că oricine colecționează știri macabre.

EA: O, ba da! Orice om normal colecționează știri macabre!

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EL: Aiurea! De unde-ai scos-o?! Eu, de pildă, nu colecționez așa ceva...

EA: Ba da. Te uiți la știrile TV despre catastrofe. Tot aia e!

EL: Ce spui tu acolo?!

EA: Și-n plus, tu nu ești normal!

EL: De ce nu sunt normal?!

EA: Ți se desfac tot timpul șireturile.

Scena VIII

EA: Nu știu ce se întâmplă cu mine. Când îmi tai unghiile de la mâini, îmi sar întotdeauna același deget: mijlociul de la mâna dreaptă. Pur și simplu uit de el. Oare ce înseamnă asta? Uit și numele fostelor mele colege de liceu. Deunăzi m-am întâlnit cu... cu... mă rog, cu una dintre ele, și nu mi-am putut aduce aminte nici picată cu ceară cum o chema! A trebuit să recurg la tot felul de formule ca să nu-și dea seama: „tu“, „draga mea“ și altele... și numai dragă nu mi-a fost... Ca să vezi ce farse îți poate juca memoria! Aseară am observat că mi-au ieșit din nou niște coșuri! Inclusiv unul în nas! Ce porcărie! Parcă aș fi încă adolescentă, numai că doar în privința coșurilor. Altfel... m-am îngrășat, am făcut burtă... , mă rog, burtică, iar la ochi mi-au apărut riduri... Ce frig e în apartamentul ăsta! Ăștia dau căldură numa' cît să nu se spargă caloriferele din cauza gerului... Într-o zi mi-am ieșit din minți! Bărbățelul ăsta al meu trăgea de mine, era în călduri, deși afară crăpau pietrele... Iar mie, cu toate țoalele de pe mine (și aveam, nu glumă!), numa'-ntre-picioarele nu-mi înghețase... A început el cu lugu-lugu, mai cu un pupic, mai c-o îmbrățișare, începuse să-mi dea hainele jos, iar eu, mai cu voie, mai fără, am trecut la dezbrăcatul lui. Numa' că țoalele nu se mai terminau... Pînă la urmă am luat-o razna: am început să urlu și să plîng. Scîrboșenia naibii! Din cauza frigului nu pot s-o fac și eu cu bărbatul!

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Pînă ajung la pielea lui, obolesc! Ridicol! (*Pauză*) Seara, la culcare, fiecare dintre noi se dezbracă ultra-rapid, ca la militărie, așa încît nu-i mai văd pielea cu săptămîinile... Darmite să i-o ating!

Scena IX

EL, apoi EA

EL (*strigă*): Vrei să vii puțin? (*Ea intră.*)

EA: Ce-i?

EL: Te rog, ajută-mă!

EA: Ce s-a întîmplat?

EL: Nu mai pot să-mi scot mîna.

EA: Nu te mai prosti!

EL: Crezi că-mi arde de glume?

EA: Da. (*Dă să iasă pe ușă.*)

EL: Hei, nu pleca!

EA (*pentru ea*): Glumă mai idioată nici c-am mai pomenit!

EL: Dar nu e o glumă! Ce să fac ca să mă crezi?

EA: Să-ți scoți mîna de-acolo!

EL: Tu nu înțelegi că nu pot?!

EA: Îți spun să scoți mîna de-acolo! Nu glumesc.

EL: Tu nu glumești?! Eu nu glumesc! Pur și simplu nu pot s-o scot!

EA (*se întoarce*): Da' de băgat, cum ai băgat-o?

EL: Pur și simplu am băgat-o.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EA: Da, cum să nu! Cine a mai pomenit așa ceva?! Ți-o bagi, da' nu mai poți s-o scoți?!

EL: Încă vorbim despre mîna mea, nu?

EA: Da' despre ce, Doamne iartă-mă?

EL: Așa mă gîndeam și eu...

EA: Da' eu tot nu înțeleg cum...

EL: Nici eu, te rog să mă crezi. Dar n-ai vrea să dezbatem tema asta după ce îmi scot mîna de-aici?

EA: Bine. (*Trage de mîna lui, dar fără rezultat.*)

EL: Au! Stai! Mă doare!

EA: Spune-mi ce să fac! A, știi: o să-l chem pe vecinu' de la 16.

EL: Nu! În nici un caz! O să afle toată scara, apoi tot Universul! O să rîdă de mine toți!

EA: Și-atunci, ce vrei să fac?!

EL: Ia stai! De ce tocmai pe vecinul de la 16?

EA: Nu știu. Pentru că el se pricepe la...

EL:... la ce se pricepe? Ia spune, la ce se pricepe?

EA: Ce vrei să zici?

EL: Încă vorbeai despre mîna mea, nu?

EA: Da' despre ce Doamne iartă-mă?

EL: Bine, atunci scoate-mă de-aici.

EA: Cum? Spune-mi tu, cum?

EL (*se sforțează, dar fără rezultat*): Nu pot și pace! (*pentru sine*) Cum dracu' am ajuns în situația asta?!

EA: Știi! Îl sun pe taică-tu! El nu o să dea sfoară-n țară că fi-su a rămas cu mîna înțepenită.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EL: Nu! Mai bine află toată scara, decît taică-meu! Și-așa spune că nu-s în stare de nimic... Cînd o să mă vadă... așa, o să creadă că-s idiotul familiei.

EA: Cum vrei. Da' dacă tot are o părere proastă despre tine, ce mai contează?

EL: Nu! Mai bine-mi tai mîna!

EA: O, dă-ți peste gură! Nu mai vorbi prostii!

EL: Nu mai vorbesc deloc pînă sîmbătă, numa' să scap din beleaua asta!

EA: Da' ce e sîmbătă?

EL: Poftim?

EA: Ai zis că taci pînă sîmbătă. De ce tocmai pînă sîmbătă?

EL: Nu știu. Am zis și eu, așa...

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EA: Ai vreo întâlnire sîmbătă?

EL: Poftim?!

EA: Hai, nu încerca să negi!

EL: De unde pînă unde...?

EA: Lasă, că știu eu... Azi dimineață, la telefon, tot de ziua de sîmbătă ai pomenit. Cu cine-ai vorbit?

EL: Ai înnebunit, femeie? Am vorbit cu George, despre meci. Atîta tot!

EA: Cu George? Și trebuie să te cred?

EL: Draga mea... *(Se chinuie să-și scoată mîna.)*

EA: Hai, lasă, că nu mă duci!

EL: Pe cuvîntul meu că...

EA: Nu poți s-o scoți? *(Rîde amenințător.)* Mai bine. *(Iese)*

EL: Hei, unde pleci?

EA *(Revine cu un cuțit mare în mînă; ton calm.)*: Liniștește-te, dragă, sunt aici.

EL *(speriat)*: A, nu, puteai să mai întîrzi... Draga mea ce faci cu cuțitul ăla?! Eu... oricum... M-am obișnuit deja cu...

EA *(amenințătoare)*: Te-ai obișnuit să mă înșeli, nu?

EL: Nu asta vroiam să zic. Ziceam... cu mîna... așa... m-am obișnuit...

EA: Ei, și-acum să stăm de vorbă pe-ndelete, ca doi soți iubitori...

EL: Ce faci cu... ăla?

EA *(rîde diabolic)*: Te-ajut să-ți scoți mîna de-acolo...

EL: Te rog, lasă glumele!

EA: Știi, mă gîndesc că degetul opozabil trebuie să fie de vină. Dacă am scăpa de el, ai putea scoate restul mîinii de-acolo...

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EL: Cee?! (*Se smucește cu disperare, scapă din „capcană“.*) Au!

EA: Ai reușit!

EL (*pentru el*): A durut, fir-ar...! (*cu același ton speriat de mai sus, i se adresează ei*) Nu te apropia!

EA: Ce, ți-e teamă? Nu fii prostuț! Cuțitul ăsta n-a fost decît... recuzită, dragul meu...

EL: Cee?!

EA: Am vrut doar să te motivez. Altfel rămîneai înțepenit acolo pînă mîine...

Scena X

EL: Cred că mă schimb... De fapt, am impresia că mă schimb... tot timpul. Probabil că dacă m-aș uita mai rar în oglindă, dacă nu m-aș bărbieri aproape zilnic, aș putea să observ schimbările. Dar așa... nu pot să le remarc decît tîrziu, cînd deja eu nu mai sunt același. Uite, am început să chelesc... Îmi cade părul ca la balamuc! M-aș tunde cît mai scurt, ca să nu-mi mai cadă așa, da' iar nu e bine, că-mi ies în evidență urechile! Ce dracu' să fac? Nicicum nu e bine. Și dinții... Ei, da, sunt un dezastru și la capitolul ăsta... Nici nu mi-am dat seama cînd am rămas fără nu știu cîte măsele... A trebuit să-mi pun, de curînd, cîte o punte pe fiecare parte a maxilarului de jos. Mi-am îmbrăcat cîtiva dinți în metal... Mi-a venit să plîng cînd m-am uitat în oglindă! O catastrofă, ce mai! N-o să mai zîmbesc în viața mea! O să vorbesc cît mai rar și cît mai puțin. Așa îmi voi împlini și dorința din adolescență, cînd vroiam să fiu taciturn. Da, așa credeam, că a fi taciturn e un fel de meserie, care te ajută să devii... misterios, seducător... și atragi gagicile ca pe muște... Eu fiind mierea, bineînțeles. (*Pauză*) Asta e! O să rîd cît mai puțin. Cel puțin în public. O să rîd mai mult acasă, o să recuperez „în particular“, cum se zice. (*Rîs amar*) N-o să știe decît nevastă-mea zîmbetul meu... metalic. Gata cu glumele cînd sunt în

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

vizită. De fapt, mai puține vizite... Exact! Așa e cel mai bine: nu mergi în vizită, nu riști să râzi, deci nu riști să-ți fie descoperită dantura falsă. Am încurcat-o, ce mai! Uite, mi s-a desfăcut iar șiretul! Ce naiba mi se tot desfac șireturile?! Nu știu cum Dumnezeu, că doar le leg cât pot de tare. Le strâng de mă dor picioarele și tot degeaba! Șireturile astea sunt de tot rahatul! Din ce material or fi făcute, că se tot desfac?! Sunt alunecoase... Parcă ar fi, toate, dintr-un material din ăsta sintetic, de doi bani! Degeaba, nu se mai fac șireturi bune... Se duce totul de râpă, ce mai...

Scena XI

EL, EA

EL: Ce faci?

EA (*după o ezitare*): Nimic... Ascultam ploaia.

EL: Care ploaie?!

EA: N-o auzi?

EL: Ce să aud?!

EA: Ploaia...

EL: Dar nu plouă!

EA: Nu plouă? Nu cred...

EL: Bine, dar e ușor de verificat. Ridică jaluzelele și uită-te pe geam!

EA (*moale*): Mi-e lene.

EL: Atunci le ridic eu, doar nu-i mare lucru...

EA: Nu!

EL: De ce „nu“?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EA: Fiindcă nu vreau să verific dacă plouă.

EL: De ce??

EA: Pentru că nu asta e important. Eu, oricum, o aud.

EL: Bine, dar nu plouă! Îți spun eu că nu plouă! Dacă ridicăm jaluzelele...

EA: Te-am rugat să nu le ridici! De ce nu vrei să-mi satisfaci o rugămintă atît de simplă?

EL: Pentru că e aberant ce spui!

EA: Eu spun un lucru foarte simplu: ascult ploaia. Sau, mai bine zis, ascultam ploaia. Pîn-ai venit tu...

EL: Cum să ascuți ploaia, dacă nu plouă?!

EA: Așa... Cu ochii-n tavan.

EL: Fie, să zicem că nu ridic jaluzelele... Dar eu nici măcar nu aud ploaia!

EA: M-ai întrebat ce fac, iar eu ți-am răspuns.

EL: Pentru numele lui Dumnezeu, cum poți să ascuți ploaia, dacă nu plouă?!

EA (*ton calm*): Dar cum să plouă, dacă nu ascuți?

EL (*disperat*): Țsta trebuie să fie un vis! Sper din toată inima că este un vis!

Scena XII

EL: De ceva vreme mă aștept la cotitură. Și nu mai apar! E ca și cum te-ai uita la unul și același peisaj timp de zeci de ani: oricît de mult ți-ar plăcea peisajul ăla, tot ți se urăște. Așa și cu mine... M-am plictisit... M-am plictisit de moarte de mine! Odată, în adolescență, o tipă mi-a spus că sunt previzibil. După ce a refuzat să se culce cu mine, a cuprins-o un elan de sinceritate și mi-a spus de ce n-a vrut s-o facă. De ce, în general, femeile vor refuza s-o facă cu mine: fiindcă sunt complet previzibil. A fost o execuție. Cu zîmbetul pe buze, de altfel... Dar avea

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

dreptate. Încă de atunci nu-i mai pot surprinde pe alții. Atunci cum naiba să mă mai pot surprinde pe mine?! Doar mă știu pînă la ultima celulă... Tipa aia mi-a deschis ochii. Sau mi-a tăiat craca de sub picioare? Tot aia, pînă la urmă... Era superbă și plină de cruzime. Iar eu eram ca un șoricel în ghearele... unei pantere! Nu era o pisică, nu, ci o magnifică felină sălbatică! M-a făcut praf și pulbere, m-a strivit ca pe un gîndac cu tocurile ei de jdemii de centimetri care-o scoteau din rîndul pămîntenilor... Unde o fi femeia asta a mea? Trebuia să apară pînă acum... Iar o să-ntîrziem! Apropo de tocuri înalte: o avantajează pantofii cu tocuri înalte, îi înalță poponeața ei simpatică... dar nu vrea să-i poarte. Cică nu-i obișnuită, n-a prea purtat din ăștia, îi obolesc picioarele... În sfîrșit, mofturi din astea. O fi avînd și ea dreptatea ei, nu zic. În fond, nu-i ușor să umbli pe niște tocuri cît turnul Londrei... Sigur că ele au antrenament, sunt obișnuite de mici, dar, oricum, nu cred că e o treabă ușoară. Totuși, merită! Tocurile înalte fac piciorul frumos, îl lungesc, schimbă mersul, ehei! O încîntare, ce mai! Da, și ea nu vrea să se încalțe mai des așa! Nu că ar fi scundă, da' orișicît! M-aș simți și eu mai bine! Ce, îi cer așa mult? Doar îi accept toate capriciile. Mă rog, aproape toate... Lasă, că și ea...! Oi fi eu previzibil, însă ea... ea, în schimb, e mai sucită ca vîntu'! Și unde pui că mai și costă, sucelele ei! Păi da: dacă la fiecare criză își schimbă coafura! O întreb: ce ai, dragă? Ea tace, se tot agită, și numa' o văd cu revistele alea de modă, cu frizuri și cosmetice. Și a doua zi, cînd mă-ntorc de la lucru, surpriză! Alt *look*. E drept, și altă stare de spirit! Nu zic, de cele mai multe ori îi stă bine, însă... parcă-i prea des. Se tunde, se-ncrețește, se vopsește, se re-vopsește, se enervează că nu-i crește părul mai repede, c-a văzut nu ș'ce coafură, și tot așa! Criza și frizura! (*Pauză*) A, mai nou a început să se roage. Nu știu de unde i se trage, că nu avem nici unul rude așa bisericose... Merge destul de rar pe la biserică, dar oricum... și-a schimbat privirea, e mai îngîndurată decît pe vremuri... și-a cumpărat un lăntșor de aur cu o cruciuliță, pe care nu vrea să și-l dea niciodată jos. Cîteodată, cînd ne mai „zbenguim“ și noi, mă trezesc cu crucea-ntre

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

dinți! Sau în ochi! Asta se întâmplă când stă deasupra, bineînțeles. Așa că am început să prefer poziția misionarului... (*Pufnește.*) Toate bune și frumoase, da' într-o zi vine la mine și-mi zice să-i fac un serviciu, că tot am drum în oraș. Da, zic, nici o problemă, vrei să-ți cumpăr ceva? Nu, zice, vreau să trimiți un fax la Ierusalim. Unde?! Am rămas tablou! Nu știam să avem pe cineva la Ierusalim, ba chiar uitasem că există un oraș cu numele ăsta... OK, spun, numa' explică-mi și mie despre ce-i vorba, să nu mor prost! Și mi-a explicat... Citise undeva, într-un ziar, că, mai nou, dorințele către Dumnezeu, alea scrise pe bilete și introduse de pelerini sau de turiști în Zidul Plîngerii de la Ierusalim... , că, în sfîrșit... dorințele alea pot fi transmise și prin fax! Așa că i-am trimis dorințele în Cetatea Sfîntă. Da' sunt foarte curios: angajații ăia, comisionarii sau ce-or fi, chiar își fac datoria sau se șterg la fund cu faxurile alea? În fond, cine poate să-i controleze? În nici un caz cei care trimit mesajele... Unde naiba o fi femeia asta?! O să-ntîrziem din nou și-o să plecăm tîrziu de la petrecere și mîine dimineață o să fiu chiaun și-o să fac vreo greșală la calcule și firma o să dea faliment și-o să ajung iar în șomaj! Și totul din cauza frizurii!

Scena XIII

EA, apoi EL

Ea, singură, fredonează o melodie. Intră el.

EL : Hello! Ce faci?

EA: Nu se vede?

EL: Ba da... (*Pauză*)

EA: Ei, nu spui nimic? Cum a fost azi la serviciu?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EL: Cum să fie? Ca întotdeauna... *(Pauză)* Da' tu, tu ce-ai făcut astăzi?

EA: Mai nimic. M-am învățat pe ici, pe colo... Ca de obicei... *(Pauză)*

EL: Știi că unchiu' Victor și-a luat în sfârșit permis de conducere?

EA: Da? Ei, pînă la urmă a reușit. Deși, la vîrsta lui, mă mir că i l-au mai dat... A, de fapt știam! Mi-ai spus aseară, nu ții minte?

EL: Da? Uitasem... *(Pauză)*

EA: Ah, măseaua asta! Știi, iar îmi crește măseaua de minte.

EL: Da' nu ți-a ieșit o dată? Sau e alta?

EA: Nu, e tot aia. Îmi crește cîte puțin, cînd o apucă... știi ce enervant e?

EL *(absent)*: Îhî... *(Pauză)*

EA: Nici n-ai observat că m-am tuns...

EL: O, ba da, am văzut cum am intrat...

EA: Nu-ți place! Știam că iar n-o să-ți placă!

EL: N-am zis asta! Chiar mă gîndeam la un compliment, să știi! Dar știi că nu-s bun la complimente...

EA *(supărată)*: Lasă... Nici n-ai remarcat că mi-am schimbat coafura.

EL: Nu mai zic nimic. Oricum nu m-ai crede.

EA: A, pînă la urmă tot tu ai dreptate!

EL *(moale)*: N-am spus asta.

EA: Dar ai gîndit-o. Am observat, să știi, că întotdeauna vrei să ai dreptate.

EL: A, și ăsta e un defect?

EA: Nu. Defectul e să crezi că ai întotdeauna dreptate.

EL: Și adică eu... *(Ezită.)* Eah! Ce rost are să discutăm? Oricum vorbim ca să ne-auzim...

EA: Ce vrei să spui?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EL: Ce, vrei să spui că n-ai observat?

EA: Ce trebuia să observ, dragă?!

EL: Că nu mai avem ce să ne spunem.

EA: De unde-ai mai scos-o și pe-asta?!

EL: Uită-te la mine. Te uiți?

EA: OK, mă uit. Și? A, iar ți-a ieșit un coș pe față!

EL: Uf! Lasă-l naibii de coș! Uită-te la mine... Concentrează-te pe ideea asta: noi doi nu mai avem ce să ne spunem.

EA (*amuzată*): Crezi că dacă mă uit la tine o să cred prostia asta?

EL: Eu știu...?

EA: Crezi că dacă mă concentrez, ce-ai spus tu o să devină adevărat?

EL: Să devină? Deja este, iubito!

EA: Tu chiar vorbești serios!

EL: Bineînțeles.

EA: Tu chiar crezi asta!

EL: Tu chiar nu vezi asta!

EA: Ce să văd? Ce să văd, pentru numele lui Dumnezeu?!

EL (*patetic*): Faptul că adineauri, când ne întrebam unul pe altul cum ne-am petrecut ziua, nu am avut ce să ne spunem.

EA: Nu-i nimic, mâine poate vom avea. Sau poimîine. N-au intrat zilele-n sac!

EL: Ce consolare! (*Pauză*) Auzi, spune-mi și mie, de când n-am mai discutat noi despre ceva cu adevărat important?

EA: Da' ce vrei iubitul, conversații filozofice?

EL: Nu. Vreau vești despre noi. Hai, fii sinceră: când ai aflat ceva nou despre mine?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EA: Dar nu vreau noutăți despre tine. Îmi ajungi așa cum ești.

EL: Pînă acum. Dar mîine? Dar poimîine? Dar peste un an? (*Pauză*) Dar peste șapte?

EA: Eu zic că te ambalezi degeaba... Din cînd în cînd o să ți se întîmple ceva demn de interes.

EL: Dar eu nu sunt ceea ce mi se întîmplă...

EA: Sau o să-ți mai aduci tu aminte ceva ce nu mi-ai spus. Vreo întîmplare din copilărie, cine știe... Sau, poate, o să uiți că ceva nu mi-ai spus, vreo minciună de exemplu...

EL: Să înțeleg că nu te plictisesc? Că încă mă mai poți descoperi?

EA: O, ce formule! Tu nu vorbești niciodată așa... Hai, spune-mi, care-i șpilul? Ce-i cu tine, de fapt?

EL: Păi, tocmai ți-am spus.

EA: Ce? Că sunt plictisită de tine?! Că ar trebui să fiu plictisită de tine? („*Revelație*“) Auzi, am impresia că tu te-ai plictisit de mine! Ai pe alta?

EL: Iar începi?

EA (*uimire extremă*): Păi dacă mă anunți că sînt plictisită de tine?!

EL: Nu te anunț că...

EA (*pornită*):... Dacă-mi spui că te plictisesc?!

EL: Te rog, nu mă înțelege greșit!

EA: Da' ce să-nțeleg? Cum să înțeleg? (*Sarcastică*) Vrei vești despre mine?

EL: Da, vreau!

EA: Bine! O să-ți scriu! (*Iese.*)

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Scena XIV

EA: Da, o vreme am tăcut amîndoi. De fapt, întîi eu, apoi el. O săptămîină întregă am trăit un film mut. Și, așa cum i-am promis, i-am scris. La început n-a vrut să îmi răspundă (doar eram unul lîngă altul, nu trebuia decît să deschidem gurile!), dar n-a rezistat mult. De la niște bilețele oarecare a trecut la scrisori în toată legea! Primele două nu i-au ieșit, erau banale: te iubesc, te doresc, bîra-bîra... Dar a treia... A treia a fost cu totul altceva... (*Plescăie.*) Frazele alea sunau așa de bine, încît am crezut că a angajat pe cineva să i le compună. De fapt, și acum cred asta. A patra scrisoare și a cincea m-au topit, ce mai! Erau tandre, delicate, pline de umor... În seara în care am citit-o pe-a șasea, am vorbit! Oho, ce noapte am petrecut! (*Pauză*) Din păcate, n-a durat mult epoca de tăvăleală nocturnă... Fiindcă de fapt lui îi place să facă amor dimineța, iar mie – la miezul nopții. Ce ne-am potrivit! Zice că seara e obosit... Da, da' eu tocmai seara mă „trezesc“! Noaptea e pentru dormit, nu pentru amor, zice. (*Rîde ușor.*) Zice: știi ce mă omoară pe mine la filmele de groază? Habar n-am, zic; scîrboșeniile alea gelatinoase, dinții pe trei rînduri, sfincterele prea multe și unde nu te-aștepți? Ora de difuzare, îmi răspunde. (*Pauză*) În unele nopți nu pot dormi. Fie mă muncește vreun gînd, fie am migrene, mă rog, chestii de-astea... Iar uneori mă ține trează sforăitul lui. Da, sforăie! Nu se zguduie casa, însă, oricum, nu-l mai recunosc. Nu e genul de bărbat cu păr pe piept și cu mișcări din alea macho, cum ar fi scărpinatul nonșalant în locurile intime, de față cu „băieții“ sau cu nevasta. Dar de sforăit, sforăie. Nu întotdeauna, e adevărat, ci atunci cînd e foarte obosit sau cînd doarme pe spate. Îl mișc, încerc să-l fac să-și schimbe poziția, și pînă la urmă scap de „concert“. Da' pînă atunci somnu' îmi sare cît colo! În cazuri de-astea mă duc în cealaltă cameră sau număr oile. (*Pauză*) Cîteodată, în diminețile în care mă trezesc înaintea lui, văd pe pernă o pată de salivă. I se mai întîmplă, fiindcă doarme cu gura deschisă, de parcă n-ar avea aer. Pata aia... ei bine, pata aia mi

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

se pare cea mai indecentă imagine a lui. L-am văzut în curu' gol, l-am văzut scobindu-se în nas, l-am văzut făcînd semne obscene, l-am văzut – o singură dată, e drept – vomînd... însă pata de salivă... Ne-am sărutat pățimaș și gustul salivei lui îl cunosc foarte bine. Ne-am sărutat și am simțit plăcere. Dar cînd i-am văzut saliva pe pernă... ceva s-a schimbat. Nu știu ce, nu știu cum... Dar s-a schimbat... Ca și cum aș fi descoperit, în zori, că am dormit cu un străin...

Scena XV

EL, EA

EL: Mi-e frică.

EA: Frică?! De cine? De ce?

EL: Nu-i ușor de explicat... Îți aduci aminte ce-a zis taică-tu marți?

EA: Marți? Habar nu am.

EL: A zis că semănăm.

EA: Și ce-i cu asta?

EL: Adică ție ți se pare normal?

EA: Ce, să observe taică-meu chestia asta? Recunosc, nu mi se pare normal. (*Ironică*) Lui, de obicei, sîngele nu-i urcă la creier!

EL: Nu, nu asta. Ți se pare normal să semănăm?

EA: Nu știu. Dar cine zice că taică-meu are dreptate?

EL: Eu.

EA: Tu?! Și cum adică, semănăm?

EL: Tu-ți aduci aminte ce-a zis Gina?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EA: Ce-o mai fi spus și zăpăcita aia?

EL: Că parcă am fi frați. Nu ți se pare interesant?

EA: Că și tata și Gina gîndesc la fel? E o surpriză, recunosc, mai ales că tata nu agreează tatuajele... Crezi că se culcă cu ea? Dumnezeule! Mama o să fie distrusă!

EL: Nu te ambala, că o să provoci un dezastru în familie! Există o explicație mai simplă, să știi.

EA: Au fost răpiți de același OZN și s-au făcut aceleași experimente pe amîndoi?

EL: Nu mă ascuți... Îți arde de glumă, însă treaba-i serioasă... Poate că au dreptate, poate că într-adevăr semănăm.

EA: Și? Oamenii care stau împreună e normal să înceapă să semene, nu crezi?

EL: Dar nu să aibă urticarie pe același picior, în aceeași zonă și-n același interval de timp!

EA: Se mai întîmplă. Dacă stăm împreună, ne îmbolnăvim împreună. Mi se pare chiar frumos... Poate că asta e iubirea adevărată...

EL: Bine, dar nu e deloc firesc! Începem să avem din ce în ce mai multe idei comune, să dăm replici identice, să căpătăm gusturi identice...

EA: O, dar e chiar drăguț! O să devenim cuplul perfect!

EL: Căcat! O să devenim o singură ființă în două exemplare! O să fie îngrozitor!

EA: Nu cred. Dimpotrivă, este visul oricărei perechi!

EL: Atunci înseamnă că toate perechile visează urît! Tu nu vezi ce ne așteaptă?

EA: Ce? Exagerezi, iubitele!

EL: Eu, eu unde o să fiu dacă vom fi niște „siamezi“?

EA: Tu o să fii eu, iar eu o să fiu tu!

EL: Exact de asta mi-e frică! O să fim confundați! Cine știe, va trebui să mă scarpin tot timpul între picioare ca să se vadă că sunt bărbat!

EA: Stai liniștit, îmi siliconez eu sîinii și nu va fi nevoie nici să te ții de „bijuterii“, nici să rîgîi!

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EL: Ce face?! De cînd ți-a venit ideea să-ți pui silicoane?

EA: Nu de mult. Dar m-am gîndit că ți-ar plăcea și ție...

EL: Nu, nici nu mă gîndesc!

EA: De ce? Doar te uiți la balcoanele Laurei.

EL: Eu? Aiurea!

EA: Hai, recunoaște! Am văzut cum tragi cu coada ochiului la sîinii ei...

EL: Dar ai ei sunt naturali!

EA: Ce contează? O să-ți dau ce-ți dorești.

EL: Nu e totuna. Sîinii cu silicon nu sunt la fel cu... ceilalți.

EA: Adică? Ce au?

EL:... Sunt altfel la pipăit. Simți... așa... Simți că ceva nu e în regulă...

EA: Da' tu de unde știi chestia asta? Silicoanele cui le-ai pipăit?

EL: Ale nimănu. Mi-a spus unchiul Victor, în urmă cu ani, cînd am fost la pescuit împreună...

Mi-a zis să mă feresc de omul spîn, de femeia cu păr roșu și de... nisip.

EA: De nisip?! Ce legătură au silicoanele cu...?

EL: E un fel de nisip. Un nisip lichid, cică. Nisipul nici în sandale nu e bun, d'apăi...

EA: Unchiul Victor nici la bătrînețe nu-i zdravăn, d'apăi...

EL: Te rog să nu-l jignești pe unchiul Victor! El m-a crescut, să știi!

EA: Se vede...

EL: Ți-am spus să nu... *(Pe ultimele replici luminile se sting treptat.)*

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Scena XVI

EL, EA.

În lift.

EA: De ce zîmbești?

EL: Mă gîndeam: ce-ar fi să se blocheze liftul?

EA: Dă-ți peste gură!

EL: Ce se poate întîmpla? Apeși pe-un buton și pornește din nou.

EA: Da? De unde știi? De cîte ori te-ai blocat în lift?

EL: De... *(Stă pe gînduri.)* Ce chestie! Cred că nu m-am blocat niciodată! Cel puțin nu-mi amintesc... *(Zgomotul uniform al liftului se întrerupe brusc. Liniște.)*

EA: Na, că s-a blocat! Ai cobit!

EL *(amuzat)*: Aiurea! O coincidență. Apasă și tu pe „parter“... *(Ea apasă. Nu se întîmplă nimic.)*

Încearcă și alt nivel... *(Ea încearcă. Același rezultat.)* Lasă-mă pe mine! *(Butonează el.)*

EA *(ironică)*: Ei, da, că eu nu știam să apăs pe-un buton! Parcă era un buton special pentru cazuri de-astea...

EL: Da, dragă, știu și eu...! *(Butonează. Se aude un declic.)*

EA: Ei, da, asta mai lipsea! Acum nu mai avem nici lumină! Ce-ai făcut?!

EL: Doar nu crezi că din cauza mea...?

EA: Păi n-ai văzut? S-a făcut beznă exact cînd ai atins tu butonul!

EL *(ironic)*: Care buton?

EA: Cum vrei să ți-l arăt? Știi tu care!

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EL (*amuzat*): Și tu crezi că ăia care-au inventat liftul au pus un buton care, când ești blocat, să-ți ia și lumina?

EA: Nu vreau să spun asta, știi bine! Nu e cazul să mă ironizezi! Vreau să spun că poate tu, cu butonatul tău nervos, ai provocat...

EL (*același joc*): De câte ori ai mai fost blocată într-un lift?

EA: De... (*Ezită.*) De... Nu știu. De vreo două ori, cred...

EL: Și-atunci nu s-a stins lumina?

EA: Nu. Nu-mi amintesc să se fi...

EL: Și-atunci n-a butonat nimeni?

EA: Bine, bine, am înțeles unde bați... (*După o pauză, cu ton schimbat, împăciuitor*): Și-acum ce facem?

EL: Așteptăm.

EA (*bate în pereții liftului*): Hei, ne aude cineva? Hei!

EL: Ne scot ei, stai liniștită...

EA (*haz de necaz*): Peste vreo sută de ani, pentru muzeu...

EL (*întră în joc, rîzînd*): Așa că aranjează-te puțin... nu uita de ruj, de...

EA (*ton rece*): Ce vrei să spui?

EL: Cum ce vreau să...? Păi... să arăți bine când ne vor găsi...

EA: Vrei să spui că acum nu arăt bine? Că...?

EL: De unde să știu eu? Ești doar o voce! (*Încearcă să schimbe tonul discuției, insinuant.*) Dar ce voce...

EA: Hai, lasă...

EL: Glumeam și eu, dragă...

EA: Lasă, știu eu că glumeai... Da' ce voiai să spui?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EL: Doar glumeam. Pe cuvîntul meu.

EA: Tu ești ăla care-mi reproșează că-mi pun prea mult ruj! Și-acum zici că nu-s aranjată!

EL: Draga mea, îți repet: era o glumă! Am impresia că ești claustrofobă!

EA: Pe-asta de unde-ai scos-o?

EL: Păi așa te manifesti, de parc-ai fi!

EA: Nu sunt! Din fericire. Da' nici nu pot să spun că mă simt OK. Nu-i chiar cel mai plăcut loc pentru o conversație în întuneric...

EL *(după o pauză, cu tonul insinuant de mai devreme)*: Auzi... Îți aduci aminte de dorința noastră mai de demult?

EA: Care?

EL: Știi tu, aia...

EA *(tresare, surprinsă; ton mai cald, jucînd inocența)*: Ce faci...?

EL: Știi tu... *(Se aude foșnet de haine; respirațiile se accelerează.)*

EA: Nu cred că... e momentul potrivit...

EL: Dar e... locul potrivit...

EA: Auzi, dorința aia... la ce te refereai?

EL: Aia... știi tu...

EA *(se desprinde brusc din îmbrățișare)*: Da' spune-o odată, ce Dumnezeu!

EL: Ce faci? Abia ne-ncinsesem și noi...

EA: Zici sau...?

EL: Sau ce? Cobori la prima? *(Ea îl pleznește peste mîină.)* Au!

EA: Nu primești nimic pînă nu-mi spui care e dorința aia! Nu pot să fac amor dacă trebuie să mă gîndesc la... Chiar, la ce trebuie să mă gîndesc?

EL: La o partidă în natură! Asta era dorința noastră, ai uitat?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EA: N-am uitat, da' de unde era să știu la ce te gîndeai? La cîte dorințe avem: mașină, parchet, vacanță în Mexic...

EL: Da, da' acum, aici, în lift... Am crezut că-ți vei aminti...

EA (*ironică*): Ce tîmpită sînt! Cum de nu mi-a trăznit prin cap! Sunt blocată-ntr-un lift și primul lucru la care trebuia să mă gîndesc ar fi fost... amorul în iarbă!

EL (*nervos*): Auzi, o mai facem sau nu?

EA: Nu.

EL: Nu?

EA: Nu. Îmi șifonez hainele! Cum o să arăt cînd ne vor scoate de-aici?

EL: Ce importanță are? (*Ton „seducător”*) Hai la băiatu'...!

EA: Parcă adineauri voiai să mă aranjez!

EL (*joacă entuziasmul*): Lasă naibii aranjatul! A trecut vremea aia! Vin vremuri bune, în care nu contează imaginea!

EA: S-o crezi tu! Numai imaginea mai contează, dragul meu... (*Se aude din nou o pleznitură.*)

EL: Au! Parcă adineauri voiai și tu...

EA:... Și-apoi, dacă ne-aude cineva?

EL: Nu ne-aude nimeni, îți zic eu!

EA (*din nou ton panicat*): E și mai rău! Cum adică să nu ne-audă?! Noi cum Dumnezeu mai ieșim? Cînd mai ieșim?!

EL: Ei, s-o fi alertat cine trebuie, doar nu s-a întrerupt curentu' doar aici... și-apoi, poate au și alții nevoie de liftul ăsta, nu?

EA: Păi dacă au, să se grăbească! (*Lovește în pereți, strigă.*) Hei, ne aude cineva?

EL:... Și totuși... O partidă în lift... E ceva inedit... Cine știe cînd se mai ivește o ocazie ca asta!

EA (*cu năduf*): Țara asta se duce de rîpă! Așa că ocaziile nu vor lipsi!

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EL: Nu e sigur. Eu zic să profităm acum: ăștia se perfecționează pe zi ce trece!

EA: Nu te baza pe asta!

EL: Nici nu-mi doresc asta! Tot ce vreau e o partidă de sex în lift! Te rog... *(Se aude zgomotul care indică faptul că liftul a pornit.)*

EA: În sfârșit!

EL *(cu năduf)*: La naiba! Atunci când nu-i nevoie toate încep să funcționeze!

Scena XVII

EL, EA

EL: Îmi spui și mie de ce ești nervoasă?

EA: Nu.

EL: Hai spune-i soțiorului tău ce se întâmplă... Hai, vino în brațele mele...

EA: Lasă-mă...

EL: Da' ce-ai, dragă?! De ce mă respingi?

EA: Mai și-ntrebi!

EL: Auzi, chestiile astea feminine mă scot din minți! Cum vrei să știu de ce ești nervoasă, dacă nu-mi spui?! Ar trebui să ghicesc?

EA: Poate...

EL: Hai că mă nervezi!

EA: Foarte bine! Așa o să treci și tu prin ce trec eu.

EL: Da' bine, dragă, spune-mi și mie prin ce treci! Poate că o să sufăr și eu și-o să fii mulțumită!

EA: Încă nu ți-ai dat seama?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EL: De unde Dumnezeu să-mi dau seama?! Femeie, nu-ți bate joc de mine!
EA: Într-adevăr, e așa cum se spune: bărbații nu au intuiție.
EL: A, să nu-ncepi cu teoria aia stupidă: femeile au intuiție, bărbații sunt raționali!
EA: Stai liniștit. Teoria mea e diferită: femeile au intuiție, bărbații sunt iraționali.
EL: Ce deșteaptă ești tu! Ai și teorii personale. Dar tot nu mi-ai spus de ce ești nervoasă.
EA: Chiar vrei să știi?
EL: Nu. Întreb și eu așa, de amoru' artei.
EA: Uite care-i treaba... Spune-mi, te rog, ce-am făcut noi azi-dimineață?
EL: Dragoste.
EA: Asta s-o crezi tu!
EL: Da' ce-am făcut?
EA: Sex!
EL: A, să nu-mi vii cu teoria aia cu amorul și sexul!
EA: E cea mai valabilă teorie pe care o cunosc.
EL: Căcat! O aberație!
EA: Nu e deloc aberantă. Amorul e una, sexul e alta.
EL (*batjocoritor*): O coacăză!
EA: Amorul înseamnă sentiment, sexul înseamnă... doar sex.
EL (*sarcastic*): Mamă, ce teorie! Mult ți-a luat s-o citești din revista **Elle**?
EA (*imperturbabilă*): Să faci dragoste înseamnă să dăruiești, dacă vrei să știi...
EL: Și eu să-nțeleg că azi-dimineață nu ți-am dăruit nimic?
EA: Exact.
EL (*intrigat*): Cum adică?
EA: Ia spune-mi, alaltăseară ce-am făcut? Și să nu-mi spui: „spaghete“!

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EL: Atunci... cred c-am făcut tot... dragoste.

EA (*enervată*): Căcat!

EL (*ca și cum s-ar fi fript*): Au! (*Ironic*) Avansăm, avansăm?

EA (*pornită*): Da! Pînă o să-ți sară în aer urechile alea clăpăuge!

EL: Aha! Deci sunt clăpăuge! Și cînd ți-am spus eu acum nu știi cîți ani...!

EA: Nici nu mai știi cîți ani au trecut de-atunci, nu? Nu mai știi de cît timp suntem împreună! Ce dovadă mai bună vrei?

EL: Dovadă? Pentru ce, dovadă?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EA: Că nu facem dragoste, ci sex!

EL (*exasperat*): Ce-are a face una cu alta?!

EA: Ascultă: cînd ne-am dezbrăcat și ne-am jucat și noi, știi tu, ca femeia cu bărbatul, acum o săptămîină, ce crezi c-am făcut?

EL: Sex, presupun. Și? Unde vrei s-ajungi? Vrei să spui că nu te iubesc atunci cînd facem... sex? Cum naiba ai ajuns la concluzia că nu-ți dăruiesc nimic? Că doar mă trec toate apele!

EA: Și crezi că asta ajunge?

EL: Și-am cumpărat, din cînd în cînd, flori! Ți-am spus, din cînd în cînd, „te iubesc“!

EA: Și crezi că ajunge?

EL: Nu. Mai e nevoie și de... da' să nu mă-njuri, bine? Mai e nevoie și de... sex.

EA: O coacăză!

EL: Știi, vorbim de-un ceas, dar tot nu mi-ai spus de ce ești nervoasă. Sau mi-ai spus?

EA: Pentru că faci sex, nu dragoste! De-aia! Pentru că nu-mi dăruiești... nimic.

EL: Nimic?!

EA (*sec*): Nimic.

EL: Nimic-nimic?!

EA (*sec*): Ab-so-lut ni-mic.

EL: Adică...?

EA:... nimic. (*Pauză*)

EL: Și-n toți anii ăștia, vrei să spui că...?

EA: A, nu! La început îmi mai dădeai... Nu foarte des, dar... reușeai. În ultima vreme, însă...

EL:... nimic...

EA: Exact. Și asta mă umple de drăcușori! Înțelegi acum, animal fără preludiu? Înțelegi?

EL: Și crezi că numai eu sunt de vină pentru chestia asta?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EA: Da' cine? Vecinul de la 16?!

EL: Tu.

EA: Poftim?!

EL: Da, tu! De ce nu mi-ai spus nimic?

EA: Ca să nu te complexez. Și-apoi, am crezut că o să-ți treacă... Dar m-am înșelat.

EL: Oricum, tu ești de vină!

EA: Eu?!

EL: Da, tu. Dacă ți-ai fi dat silința să mimezi, măcar uneori, juisarea, atunci ar fi fost altceva...

EA: Adică tot eu sunt de vină, pentru că nu m-am prefăcut?!

EL: Da, da. Era altceva dacă mi-ai fi dat iluzia că sunt bun la pat. Dar așa, cum să mai dai randament, când vezi că partenera ți-e tot îmbufnată, că e ca lemnu'...?

EA: Nu ți-e rușine să dai vina pe mine pentru nepriceperea ta? Ce logică-i asta?!

EL: Exact logica cu care îmi reproșezi tu că te-ngrași din cauza mea!

EA: Bineînțeles că așa este! Când înfuleci, îmi faci poftă de mîncare, iar eu sunt obligată să mănînc, și așa ajung să mă îngraș! Și după aia mă tachinezi!

EL: Dar nu o fac cu răutate!

EA: Știi ceva? Eu m-am săturat de minciunile tale!

EL: Iar eu, de mofturile tale!

EA: Care mofturi?

EL: Care mofturi?! Păi că nu vrei să faci dragoste...

EA:... adică sex!

EL:... fiindcă ți-e frig, fin'că te-a apucat un cîrcel, fin'că te-ai mușcat de limbă...

EA: Dar chiar mă mușcasem!

EL:... fin'că ai migrene...

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EA: Chiar aveam! Și mi le provoca maică-ta, dacă vrei să știi!

EL: Da? Iar eu la maică-ta aveam crampe!

EA: Pînă-aici! Nu-ți permit s-o jignești pe mama!

EL: Ba pînă unde vreau eu!

EA: Da, tu și coșurile tale de puber!

EL: Pe care mi le storci tu de parcă aș fi din cauciuc, nu din carne și oase!

EA: Păi asta și ești: bărbatul gonflabil!

EL: Și tu ce ești? Perechea gonflabilă a bărbatului gonflabil! Doar că vorbești mai mult, pentru că vorbești mai repede!

EA: Mai bine să vorbesc eu, decît să te las pe tine să-ți spui neroziile! Infectezi logosfera!

EL (*uimire fără margini*): Ce infectez?!

EA: Incultule!

EL: Snoabo!

EA: Obsedatule!

EL: Frigido!

EA: Puberule!

EL: Graso!

EA: Desșiretatule!

EL: Împiedicato!

EA: Uăh!

EL: Ieah! (*les amîndoi val-vîrtej, în direcții diferite.*)

Cortina sau...

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Epilog

EA: Uăh!

EL: Leah!

(Replicile următoare, pînă la „chiț-chiț-chiț“, vor fi aruncate tot ironic sau cu furie. Ele rezumă, într-un fel, scenele piesei. La un moment dat el se poate bloca pe o singură injurie, în vreme ce ea ar continua să găsească noi moduri de a-l apostrofa.)

EA: Ratatule!

EL: Încrezuto!

EA: Fricosule!

EL: Complexato!

EA: Urîtule!

EL: Ochelaristo!

EA: Blocatule!

EL: Normalo!

EA: Anormalule!

EL: Serioaso!

EA: Blegule!

EL: Nervoaso!

EA: Lăudărosule!

EL: Superstițioaso!

EA: Raționalule!

EL: Prețioaso!

EA: Elementarule!

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EL: Mofturoaso!
EA: Ursuzule!
EL: Disperato!
EA: Perversule!
EL: Ăăă...
EA: Hăă...?
EL: Ăăă...
EA: Nesimțitule!
EL: Sensibiloaso!
EA: Ăăă... Încurcă-lume!
EL: Visătoareo!
EA: Matinalule!
EL: Noctambulo!
EA: Ofticatule!
EL: Posesivo!
EA: Sadicule!
EL: Masochisto!
EA: Gonetă!
EL: Întârziato!
EA: Gîdilici!
EL: Furnicuțe!
EA: Sforăilă!
EL: Tropăilă!
EA: Zeamă acră!

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EL: Sirop!

EA: Măgar!

EL: Pisicuță!

EA: Ursuleț!

EL: Focă!

EA: Mor-mor-mor!

EL: Chiț-chiț-chiț!

(El mîrîie, ea miaună. Se aruncă unul asupra altuia, de parcă ar vrea să se distrugă, dar cînd se ating furia și-o transformă în pasiune. Se îmbrățișează, mușcăturile și zgîrieturile se transformă în săruturi. Prin urmare, replicile următoare intră pe făgașul dorinței. La un moment dat, spre sfîrșit, se vor repeta cîteva dintre apelativele inițiale, dar spuse pe un ton diferit. Vocile se vor estompa treptat în „focul” pasiunii.)

EA: *(tandru)* Pămpălăule!

EL: *(pasional)* Mironisițo!

EA: Vulgarule!

EL: Ipocrito!

EA: Pepenaș!

EL: Piersicuță!

EA: Aluat gustos...

EL: Cărnită fragedă...

EA: Bouleanule...

EL: Căprițo...

EA: Puiul meu...

EL: Gogoșica mea...

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EA: Amețitule...
EL: Zăpăcito...
EA: Mă, uitucule...
EL: Tu, neprețuito...
EA: Lingușitorule...!
EL: Năvăvașo...!
EA: Pupăciosule...
EL: Fîșneațo...
EA: (*chicotește*) Perversule...
EL: (*freamătă*) Posesivo...
EA: Obsedatule...
EL: Normalo...
EA: Bleguțule...
EL: Ratato...
EA: Sadicule...
EL: Masochisto...
EA: Mor... mor...
EL: Chiț... chiț...

Cortina sau...

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Addenda crudă

EL, EA

Plictisiți de moarte. Tensiune surdă, mocnită, de cvasi-isterie abia reținută. Prin urmare, în prima parte a scenei între replici se instaurează pauze mai lungi sau mai scurte.

EA: Ai zis ceva?

EL: Nu.

EA: Mi s-a părut că...

EL: Nu. *(Pauză)* Dar tu?

EA: Eu, ce?

EL: La un moment dat parcă...

EA: Nu, nimic.

EL: Înseamnă că mi s-a părut...

EA: Cu siguranță...

EL *(neatent):* Ce?

EA: Am zis: „Cu siguranță“.

EL: Cu siguranță ce?

EA: Că ți s-a părut.

EL: Aha... *(Pauză)* Că mi s-a părut ce?

EA: Că... Auzi, vrei cu tot dinadinsul să mă enervezi?

EL: De ce nu-ți termini propoziția? De fapt, abia ai început-o...

EA: Propoziția?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EL: „Că... “

EA: Că... Nici nu mai știu ce voiam să spun! Care era întrebarea?

EL (*Pauză*): Nu mai știu...

EA: Vezi?

EL: Ce?

EA: Ce se întâmplă.

EL: Ce se întâmplă?

EA: Mă enervezi!

EL: Eu te enervez?!

EA: Da' cine? Mai vezi pe cineva pe-aici?

EL: Nu știu, zău, cine-i mai enervant! (*Se privesc „urît“, îndelung, apoi își fac de lucru prin cameră.*)

EA: Vrei niște struguri?

EL: Nu știu.

EA: Nu știi?!

EL: Da, nu știu. Ce, tu știi întotdeauna ce vrei? Așa, la fix?

EA: Bineînțeles.

EL: Da? Și acum, de pildă, ce vrei?

EA: Struguri.

EL: Nu cred că mai sunt...

EA: I-ai mâncat pe toți?

EL: Nici nu erau așa de mulți. Vreo trei ciorchini.

EA: Parcă nu-ți plăceau strugurii.

EL: Nu-mi plăceau stafidele.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EA: Chiar, că veni vorba, ce-i cu stafidele? În fond, sunt tot struguri.

EL: Struguri striviți.

EA: Și cu ciorba de salată ce ai?

EL: Ce-i cu ciorba de salată?

EA: N-o mănânci!

EL (*ironic*): Extraordinar! Tu de ce nu mănânci ciorbă de burtă?

EA: E grețoasă.

EL: Așa e și ciorba de salată.

EA: Nu-i adevărat.

EL: Pentru mine, este!

EA: Și cravatele?

EL: Cravatele?!

EA: Da, cravatele. De ce nu porți niciodată cravată?

EL: Nu-mi plac. Pur și simplu. Tu de ce nu porți tocuri?

EA (*răbufnind*): Cu tine nu se poate discuta! (*O vreme tac. Își fac de lucru prin cameră. La un moment dat se întind amândoi spre același obiect, atingându-și degetele.*)

EA: Ia-l tu.

EL: Nu. Ia-l tu.

EA: Nu, tu. (*El vrea să ia obiectul. În același timp trage și ea.*) Nu, eu!

EL: Ce faci?

EA: M-am răzgândit.

EL: Ai zis că știi ce vrei.

EA: Acum știu.

EL: Adineauri nu știai.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EA: Acum știi.
EL: Prea târziu: acum îl iau eu.
EA: Dar îl vreau eu.
EL: Mi-l lăsaseși mie.
EA: Am greșit.
EL: Greșelile se plătesc.
EA: O, ce clișeu!
EL: O, ce contraargument!
EA (*trage de obiect*): Dă-i drumul!
EL (*trage de obiect*): Dă-l încoace!

Smucește fiecare, lăsându-se pe spate. El încearcă s-o muște de mâini, ea își înfige unghiile în încheietura lui. El dă drumul obiectului și, pierzându-și echilibrul, cad amândoi pe spate.

EL: Ouch!
EA: Ha!
EL: Zgîrii, pisică perfidă?
EA: Muști, cîine turbat?
EL: Ai cărnița prea dulce ca să pot rezista!
EA: Iar tu pielea prea mătăsoasă...!

El se repede, în patru labe, la picioarele ei, trăgînd-o de glezne. Ea cade. Se tăvălesc. La un moment dat...

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EA: Stai, stai!

EL: Ce-i?

EA: Pauză!

EL: Ce naiba mai e?!

EA: Stai o clipă!

EL: Ce-i?!

EA: Vreau să știu ce facem noi aici.

EL: Cum adică?

EA: Adică, ce facem noi aici?

EL: Nu știu ce faci tu, da' eu voiam să-ți scot ochii!

EA: Ești sigur?

EL: Ce-ntrebare e asta, pentru numele lui Dumnezeu?!

EA: Păi... ești sigur? Mie mi s-a părut că... nu știu... la un moment dat...

EL: Mă mai fierbi mult? Mamă, ce stil ai!

EA: Mi s-a părut că...

EL: Da?

EA: Că... m-ai sărutat...

EL: Poftim?!

EA: Atingerea aia... cu buzele... N-a fost un sărut?

EL: Bineînțeles că nu! Voiam să te mușc!

EA (*repede*): Mi-am dat seama, să știi!

EL (*ironic*): De-aia m-ai întrebat?

EA: Mă rog, recunosc, am fost derutată... un pic. (*Repede*) La un moment dat. Da' după aia m-am dumirit.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EL: Și de-aia ne-am oprit?
EA: Păi voiam să fiu sigură...
EL: Tu ai o problemă cu siguranța...
EA: Iar tu, cu nesiguranța!
EL: Nu pricep.
EA: Ești atât de nesigur, că-mi transmiți și mie nesiguranța ta.
EL: Nu-s chiar așa de nesigur.
EA: Ba da. Îți spun sigur.
EL: Fugi de-aici!
EA: Întrebi mereu. Și mă lași tot timpul pe mine să aleg.
EL: Ce?!
EA: Mereu îmi spui: alege tu!
EL: Vreau să fiu politicos.
EA: Poate. Da' se-ntîmplă prea des.
EL: Știam că politețea nu ar trebui să ia pauze.
EA: Nu alegi niciodată.
EL: Niciodată?!
EA: Mă rog, aproape niciodată.
EL: Haida, de!
EA: Ca de obicei, nu recunoști! Nu recunoști nimic!
EL: Mă enervezi!
EA: Mă scoți din minți!

Se reped din nou unul la celălalt, se tăvălesc etc.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EL: Stai puțin!

EA: Ce e?

EL: Ce mama mă-sii facem aici?!

EA: Ce faci, mă imiți?

EL: Nu, serios: ce facem?

EA: Îți smulg părul din cap, asta facem!

EL: Asta faci tu! Că eu...

EA: Păi tu... nu știi ce faci...

EL: Nu, pe bune, ce facem noi aici? Ne batem sau ne tăvălim?

EA: Ne batem.

EL: Nu-s sigur.

EA: A, deci ești nesigur!

EL: Nu schimba vorba! Ceva nu e-n regulă. Adineauri ți-am simțit mîna pe fund.

EA: Nu-i exclus. Unghiile mele vor carne pufoasă, nu oase!

EL: Era altceva... Era o mîngîiere.

EA: Ți s-a părut.

EL: Nu, sunt sigur.

EA (*ironică*): Deodată ai devenit sigur!

EL: Termină odată cu chestia asta! M-ai mîngîiat pe bucă!

EA: În visele tale!

EL: De ce minți?

EA: Nu mint! Pot să ți-o dovedesc.

EL: Da?

EA: Da!

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Se aruncă unul asupra celuilalt. După o vreme, extenuați, se despart, întinzându-se pe jos. Furia și-o vor revărsa verbal.

EL: Nu-i nimic, te pot omorî și de la distanță.

EA: Da? Cum? Că ești un nevolnic!

EL: Și tu un cașalot! Un cașalot eșuat pe țarm!

EA: Nu schimba vorba! Zi, neputinciosule, cum o să mă omori?

EL: Tu, mimoză sensibilă, poți fi ucisă ușor...

EA: Hotărăște-te! Sunt cașalot sau mimoză?

EL:... Uite, voi sta aici, comod (*Se așază cât mai confortabil, pe jos.*) Și te voi strivi... Lent... Cât se poate de lent... îți voi tăia respirația... îți voi lua aerul... îți voi...

EA: Ești bolnav!

EL: Eu sunt bolnav? Uită-te la cearcănele tale!

EA: Măgarule! Crezi că eu vreau să am cearcăne?

EL: Te-ai îngrășat! Uite, zaci acolo ca o balenă...

EA (*dă în plîns*): Ești un... ești un...

EL:... O balenă eșuată...

EA: Da' tu? Nici să te ridici de-acolo nu poți!

EL: Ai făcut riduri!

EA (*lacrimi în ochi*): Alături de tine le-am făcut, nenorocitul!

EL (*crud*): Ochii ăia frumoși sunt înconjurați de cearcăne și riduri...

EA: Gata, am înțeles!

EL: Nu, abia am început! Uite, sîinii...

EA: Sîinii?!

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EL: Sîinii ți s-au lăsat.

EA (*înlăcrimată*): Încetează!

EL: O, superbii tăi sîni de-acum zece ani...! Ce patetici sunt acum!

EA: Tu i-ai frămîntat, tu i-ai chinuit...!

EL: A, deci i-am chinuit? N-ai simțit niciodată plăcere? Atunci de ce n-ai plecat, dragă?

EA: De ce n-am plecat?! De ce n-am plecat?! Nu ți-e rușine?!

EL: Și fundu' ăla care-ți tot crește...

EA: Ține-ți gura!

EL (*crud-ironic*): Și sensibilitatea de prințesă! Prințesa-bob-de-mazăre!

EA: Jur că te omor!

EL: Și gleznelile tale groase!

EA: Doamne, nu te mai recunosc!

EL: Și toaletele tale bătrîncioase!

EA: Ce?!

EL: Și petele de pe piele! Și delușorul ăla numit burtă!

EA (*plînsul se transformă în furie*): Tu vorbești? Tu?! Cu burta ta de bere?!

EL:... și modul tău ridicol de-a dansa...

EA:... De a dansa cu buturuga numită „soț“!

EL: Nu mi-a plăcut niciodată să dansez! Pentru tine am făcut-o!

EA (*ironică*): O, ce sacrificiu! Cum să dansezi tu? Doar ești un moș de o sută de ani!

EL: Ce să-ți zic...

EA: Zici de mine, da' la corpul tău nu te uiți? La dinții tăi galbeni și cariați?

EL: Haida, de!

EA:... La pieptul tău plat și la nasul tău strîmb?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

EL: Parcă pîn-acum era drept!

EA:... La nervii tăi de băiețel frustrat!

EL: De unde le scoți, dragă?!

EA:... La neglijența ta de puturos fără pereche!

EL: Hai, că mai fac și eu cîte ceva!

EA: Ce, nu te recunoști? Țsta ești tu, dragule!

EL: Asta-i imaginația ta!

EA: Oare? Și mătreața ta e tot imaginația mea?! Și chelia ta din ce în ce mai întinsă e tot imaginația mea?

EL: Să nu exagerăm! Nu e chiar așa de întinsă...

EA: Și privirile tale aruncate pe furiș femeilor de pe stradă?

EL (*fără energie*): Doar cîteodată...

EA (*nu mai poate fi oprită*):... Și sforăitul tău înfiorător, care scoală și morții! Și bețele tale numite picioare! Și ceara din urechile tale! Și logoreea ta de îngîmfat! Și mersul tău cocoșat! Și reumatismul tău de bătrîn! Și reacțiile tale copilărești! Și zgîrcenia ta! Și firele tale de păr din nas! Și frica ta de înălțime! Și coșurile tale cu puroi! Și respirația ta respingătoare cînd nu te speli pe dinți! Și fața ta urîță cînd te răstești la mine! Și rîsul tău idiot! Și... Și... Și...

Furia ei se transformă în plîns. El tace, pare să nu mai respire. La un moment dat plînsul ei încetează. Ea tace, pare să nu mai respire.

Sfîrșit?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Alina Nelega

Kamikaze*

* Premiera textului a avut loc în octombrie 2005, la Clubul Avi Cola din Târgu Mureș, fiind o producție a Teatrului Ariel/ *Underground*. Cu: Elena Purea (Kami), Bogdan Farcaș (Cristi). Regia: Alina Nelega.

Personaje:

KAMI

CRISTI

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Cameră nupțială. CRISTI – îmbrăcat în mire, așezat pe pat. KAMI – mireasă – ceva mai departe de el, în picioare.

CRISTI: Bine. *OK.* Bine. Dar, de fapt, fii sinceră cu tine, ce mai contează? Bine. Bine! O fac, o fac, o fac – dracu’ să mă ia. Gata, am terminat. O fac. De ce pula mea ai nevoie de asta?... La ce-ți trebuie?

Acum suntem doar noi doi și restul e sub pământ. Și eu sunt tot ce ți-a mai rămas. Și sunt al tău. Și sunt aici. Poți să-mi faci orice, sunt gata. Hai, că sunt curios. Ai imaginație sau numai el avea? Care era contribuția ta? Arată-mi, fă-mi și mie ce-i făceai lui... Orice... orice... orice...

Nu – că nu-ți ajunge, ție nimic nu-ți ajunge, tu vrei să afli tot, clipă cu clipă, moment cu moment...! Cu ce drept îmi ceri asta? Ce-ar spune să te vadă acum? Crezi că numai tu l-ai iubit? Eu l-am cunoscut primul. Și era tot o bestie plină de adrenalină și fără tine. Nu ți-a zis, așa-i? Pe asta nu ți-a povestit-o, nu?

Bine. Bine. Eram de gardă, *OK?* Știi ce vede un chirurg de gardă, nu? Măcar la serialele alea timpite te mai uiți – oase, sînge, carne zdrobită. Mă mir, totuși, că nu ți-a povestit despre asta. Cine l-a salvat pe el. Sau ce mai era din el. Pentru că nu mai era mare lucru. Marele Duke, uriașul pe motocicletă, arăta ca un limax. Se scurgea pe targă, printre membre desprinse, organe, așchii de ebonită și propriii lui dinți. Aha, habar n-aveai că purta proteză dentară – nici chiar tu nu știi tot despre el. Trebuia să-i ghicești sexul – cînd ne-am uitat prima oară la el nu ne-am dat seama cîți erau – așa era de plin de sînge, de mîl, puțea a benzină și laba aia carbonizată în cizmă se desprindea în fîșii. Cînd l-au adus, o asistentă s-a făcut verde și mi-a vomat toată sala de gipsare. Nimeni nu prea avea chef să se apuce de el, un hamburger din

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

carne de om – credeam că e mort deja, și fără mine ar fi fost. Asta ți-a spus? Că îmi datora viața?

Am lucrat peste treizeci de ore la el: eu, un neurochirurg și un alt coleg, care făcea plastie. Eram frînți – dormeam cu schimbul. I-am făcut grefe de piele, chiar un mic transplant. I-am cusut urechi, degete, i-am pus la loc oase rupte. Norocul lui că avea inima bună. Practic I-am făcut din nou, din cap pînă-n picioare – pînă și penisul i l-am suturat. Frumos, cu răbdare. Ai văzut vreo cicatrice? A fost cea mai lungă operație din istoria spitalului, au venit și ăia de la Euronews. Au făcut un reportaj, despre mine. Noul doctor Frankenstein, așa mi-au zis. Beton, nu? Nici mă-sa n-a lucrat atîta cînd l-a adus pe lume. Și asta a fost începutul unei frumoase prietenii.

De ce-mi faci asta? De ce? DE CE? Ce pula mea mai vrei? Te excită – asta e? Îți place să mă chinui... ești sadică, ești...! Știu că ești – după cum călărești scula aia, a lui. Ca și cînd ar fi el, de parcă ar fi viu și tu deasupra lui – da' e numai *chopper*-ul lui – el e mort, să nu uiți asta, e mort. L-ai văzut, l-am văzut amîndoi – motocicletă aia împutită nu e el, el e jos, sub pămînt, plin de viermi și pute, nici măcar nu e un cadavru, e o mîină de oase lichefiate, cărniță cu viermi – acum nu mai poate! N-o mai încalecă, nu v-o mai trageți cu 250 la oră, nu mai ai decît mașina aia, vibratorul ăla nichelat pe care-l plimbi tu. Crezi că nu văd cum deschizi garajul și-l mîngîi, îl ștergi, îl umezești. E mort – să-ți intre bine în cap. Eu sunt tot ce ți-a mai rămas.

Nu tac – ai vrut să auzi tot, ascultă atunci! Vrei să știi ce-am găsit la el? Poate faptul că era atît de diferit de mine. Eu n-am nici un fel de dependență – nu beau, nu fumez – nici măcar iarbă. Nu sunt *workaholic*. Nu sunt pervers, nici măcar nu sunt dependent de computer... sunt un om echilibrat, nu scormonesc prin gunoaie ca să mă satisfac. Părinții mei au fost întotdeauna mîndri de mine. Am fost premiant dintr-a-ntîia pînă-ntr-a două'spea, șef de promoție la facultate.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

M-au iubit profesorii. M-au iubit iubitele, m-au iubit părinții iubitelor. Sunt un chirurg talentat. Mi-au ieșit toate. Mai devreme sau mai târziu.

Pe cînd el... nu era dependentă pe care să n-o fi încercat. De la dezalcoolizare la dezintoxicare, cunoștea toate tipurile de sevraj. Pînă la ultima dependentă – de el însuși. Adrenalina. Să fii dependent de propriile tale secreții – ca și cînd te-ai devora pe tine. Nimic nu-i mai ajungea. Era dependent de exces. Dar știi asta, nu?

La început a fost curiozitatea. Mi-am spus: ăsta e un caz, unul la zece milioane de medici are ocazia să-ntîlnească așa ceva. Să fii practic făcut din nou, din cap pînă-n picioare. L-am studiat – în timp ce dormea, pe urmă cînd vorbeam, la contravizită, în cabinetul meu, în nopțile cînd eram de gardă și nu puteam dormi și nici el nu dormea. Stătea întins pe spate, cu ochii ăia ai lui larg deschiși și cu părul risipit pe pernă, abandonat, ca o curvă ponosită. Și-atunci îl chemam la mine. Mi-l aduceau în cărucior. Stăteam de vorbă și infirmierele îi făceau ceaiuri calmante și uneori el urla și plîngea. Așa am descoperit frumusețe pe fața lui nebărbierită și chinuită, în brațele lui tatuante, pe torsul lui plin de cicatrice. Am găsit inocență în piciorul ăla amputat, grație în șchiopătatul lui, în gîfîitul lui am găsit demnitate, și eleganță în rîsul lui știrb. Dacă eram femeie... de fapt toate asistentele erau leșinate după el și prima pe care a futut-o a fost exact aia care și-a vărsat mașele cînd l-a văzut. Dragoste la prima vedere. Nici măcar nu eram invidios – mi se părea firesc să le aibă pe toate, cred că ar fi putut să mi-o tragă și mie, dac-ar fi vrut – și așa fi considerat asta un experiment medical. Totul în numele naturii umane. Așa eram de orb. Parcă-mi luase cineva mințile. Pînă te-am întîlnit pe tine. Tu m-ai trezit.

După ce s-a simțit mai bine, cît a fost în spital și-a bătut joc de noi. Își dădea întîlniri cu toate boarfele, gașca venea sub ferestre și defila cu torțe, el ținea discursuri și... nu ne-am dat seama că, de fapt, cel care experimenta era el. Își încerca puterea pe noi – trăia din compasiunea

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

noastră. În rezerva lui era plin de cadouri de la admiratori și, mai ales, de la admiratoare. S-a scris despre el în toate ziarele. După reportajul ăla de la Euronews au venit și alte televiziuni – și nu eu, el a devenit vedeta. Au apărut și ofertele – înainte de a ieși din spital avea deja două contracte – cu Kawasaki și cu Ducati. Vechiul lui *chopper* era praf, așa că, după ce-a ieșit din spital a început să lucreze la *Hell's Baby*.

Nu, că asta urăsc eu la femei. Trebuie neapărat să stricați tot – când vă intră ceva-n cap...! Am ales, nu? Și tu ai ales – ești cu mine. Suntem aici, numai noi doi. Hai...

Christoase, ce să mă fac cu tine? Ce mai vrei să știi? Ai fost acolo, ai văzut tot, ai fost cu noi tot timpul. De la început și pînă la sfîrșit. Bine. AM SPUS: BINE!

Toată lumea îl credea un erou. Avea propria lui gașcă de fani, cu care colinda drumurile. Eu mergeam doar în *week-end* și numai dacă găseam pe cineva sa-mi facă gărzile. Am început să mă îmbrac în piele, mi-am făcut un tatuaj pe deltoid – mi-am lăsat părul să crească...Mă uitam în oglindă și mi se părea că semăn cu el și asta mă uimea. Am început să-mi neglijez pacienții, îi priveam ca pe niște victime. Am fost de cîteva ori aproape de malpraxis. N-aveam în cap decît zilele cînd puteam fi împreună, încălecam pe motoare și plecam... Întîi eram douăzeci-treizeci, pe urmă tot mai puțini, din ce în ce mai puțini, pînă rămîneam doar noi doi. Eu și el. Atunci făceam linie pe aeroporturi, pe drumuri naționale, pe autostrăzi. De cîteva ori era să mă zdrobesc de balustradă. Dar am învățat aproape tot despre vînt – și despre moarte.

Cum e să mergi cu vîntul: îl stîrnești, întîi ca o adiere, pe urmă devine un curent ușor, pe urmă te duce el, mai repede, și mai repede – cu urechile înfundate, cu ochii aburiți – tremuri și pielea ți se răcește și palmele îți alunecă pe ghidon – lucrurile intră unele-n altele, tu în ele, pînă cînd nu mai știi cine conduce *chopper*-ul: tu, vîntul sau poate e altcineva, cineva foarte mare, foarte puternic, atotputernic – și te lași în voia lui, ai putea să te ridici de la pămînt, să te poarte pe

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

aripile lui, e cineva în care poți să ai deplină încredere, e deasupra și dedesubt, peste tot, în tine și în afara ta, cineva care te iubește cu o dragoste completă, dar nici măcar asta nu mai

contează, devii un element al naturii și te lași condus, nu poți să pierzi, îți dispare frica, și când îți spui – gata, asta e, asta e – clic! începi să controlezi, devii intangibil, insensibil... și reintri în tine, ești deasupra, ești stăpîn, ca și când te-ar aclama stadioane, ești primul, ești...HOA! HOA!

Idioților...

Da, așa sunt eu – am fost obișnuit să fiu primul. Asta nu i-a plăcut. Eram singurul cu care putea intra în competiție și, cu cât eu îl iubeam mai mult, cu atît el mă ura mai tare. Nu credeai c-am să spun asta vreodată – nu? Nu-mi pasă dacă mă crezi, eu l-am iubit înaintea ta. Am gustat din vînt și moarte înaintea ta. Asta-i dragostea, spunea, ăsta-i gustul divin: vînt și moarte. De cîte ori l-am auzit spunînd-o – și tu l-ai auzit, nu? Ți-o spunea și ție, așa-i? Ce prostuță ești...

Chiar dacă nu-ți place să auzi asta, să știi că totul s-a întîmplat din cauza ta. Dacă nu te-am fi întîlnit, el ar mai fi fost în viață. Te-ai gîndit la asta? Așa

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

cum stai și te uiți la mine, te-ai gândit? Așa stăteai și atunci, pe marginea drumului. Uluită, inutilă.

Amîndoi am oprit în același timp. Dar tu – tu ai urcat pe *Hell's Baby*, și așa – atunci – ai intrat în viața noastră, așa – cu autostopul. Într-o zi frumoasă de octombrie, cînd frunzele galbene și roșii din copacii de pe marginea drumului pluteau și se învîrteau în jurul vostru, în vîntul pe care-l stîrneați voi. Și în părul lui s-au prins frunze și la fel în părul tău, de parcă erați frați, într-un incest de toamnă. Iar eu am fost nevoit să trăiesc cu asta. Să fiu martorul vostru, să văd tot ce-ți făcea, cum te avea la cel mai mic semn, cum te umilea, te chinuia și mai ales cum ție nu-ți păsa de nimic: nici de curvele lui, nici de pensiile alimentare, nici de cele două procese pentru viol... de nimic. Cum îți bătea joc de viața ta. Ar trebui să te bucuri că s-a-ntîmplat.

Uite ce e, îți spun tot. Dar îți cer și eu ceva: să vinzi superbul, minunatul lui *chopper* de expoziție, glorioasa lui sculă, s-o vinzi pe *Hell's Baby*. Ah! Ahahahah! Pentru că am dreptul să-ți cer și eu ceva, nu? Ceva care să te doară puțin, nu? Morții cu morții – mi-ai promis. Morții cu morții – morții cu morții – asta urlați amîndoi cînd urcați pe ea, pe *Hell's Baby* – morții cu morții – și o luați din loc – și pînă v-ajungeam eu v-o trăgeați de vreo cin'șpe ori, și ce nevinovați mă așteptați pe marginea drumului... cum îți luceau ochii, cred că-ți plăcea să mă vezi cum ajungeam acolo, plin de praf și mut de furie... Cum urcai în spatele meu, suavă, candidă – după ce te-ai tăvălit cu el, ca o cățea în călduri – și mirosul tău, aspru, de iapă – în spatele meu – iar eu – întotdeauna al doilea... ca un bou, ca un idiot. Mă luai ușor de talie și îmi șopteai: ia-o-ncetișor, după care el venea chiuind din spate, cu părul fluturînd și încetinea și simțeam cum genunchii tăi mă înțeapă în timp ce tu te ridikai pe motor și treceai cu un picior pe *chopper*-ul lui și eu trebuia să privesc înainte și să am grijă cum merg: nici prea repede, nici

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

prea încet – ca el, exact ca el, în același ritm cu el, ca să poți tu trece dincolo. Stăteai dreaptă, cu un picior sprijinit pe spatele meu, cu celălalt căutându-l pe el, da' călărindu-ne pe amîndoi...

Și mă uitam în spate, în oglindă și vedeam cum îți scoteai tricoul, îl fluturai deasupra capului în vînt, iar vîntul îți turtea sîinii și pîntecul și-ți împingea umerii în spate. De-abia îți mai puteai ține capul sub casca grea, cu fața complet acoperită de vizorul fumuriu. Tu – cu genunchiul tău ascuțit și coapsa ta fierbinte în dosul urechii mele. Mă uitam în față și vedeam uluire și vedeam frică și vedeam moartea cum se oglindește pe fețele celor care veneau spre noi și auzeam rîsul de sub casca ta, rîsul pe care nimeni nu-l mai auzea, nici măcar el. Prima oară am crezut că mi s-a stricat motorul, pe urmă mi-am dat seama că era altceva. Venea de undeva de sub piele, din jurul tău, ca un gîngurit de turturică – rîsul tău secret, rîsul nostru... chiar înainte de pirueta finală, cînd îți aruncai toate hainele în vînt și te aplecai în față, te lăsași de tot, cu toată greutatea pe vîntul pe care-l stîrneam noi. Asta ținea uneori destul de mult și nu era ușor să accelerezi în același ritm cu el, ca-ntr-un dans al morții, în care momeala, victima, prima balerină erai tu. Uneori dura și zece-cincisprezece minute pînă cînd tîmpiții ăia care te vedeau goală se răsturnau sau puneau o frînă bruscă sau pierdeau pur și simplu controlul volanului sau făceau stop cardiac. Atunci venea strigătul, pe zgomotul de tablă bușită, pe bubuitul exploziei, pe urletul motoarelor noastre...

Gata. Asta e tot. Îmi ajunge. Nu mai pot. Spune măcar că o să-ncerci...

Ce vrei, femeie? Vrei să auzi tot? Nu ești sănătoasă dacă nu-ți strigă cineva adevărul în față? Da, eu am făcut-o, da, eu i-am tras-o, da! Pentru că n-am mai putut suporta. Te miră asta? Devenisem mai bun ca el. Nici unul n-a mai putut suporta. Nici eu, nici el.

Te-a pierdut ca pe o sticlă de whisky sau ca pe o mașină veche, a pariat pe tine și te-a pierdut. Și erai singurul lucru pe care-l voiam, pentru tine aș fi renunțat la orice: la meserie, la

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

demnitate, la viață. Dar tu mă priveai ca pe un oarecare, nici măcar nu mă plăceai puțin... n-aveai ochi decît pentru el. Eu eram bolnav după tine, iar tu... Eram nebun, sunt nebun – și acum sunt nebun, nu vezi?

Atunci i-am încălecat *chopper*-ul pentru prima oară. De fiecare dată îl băteam în același loc – știam că și acum o să-mi iasă. El susținea că motorul meu e mai stabil la curbe. Și să facem schimb, zice – bine, zic, da' dacă te bat iar ce-mi dai – ce vrei, zice, o să te am, urla, ai să vezi, o să te am. De trei ori am făcut linie și de trei ori l-am luat. Mugea ca un taur – ce vrei? Orice. Pe Kami – o vreau pe Kami. A rîs. Poate nu mă crezi, dar a rîs ca un dement. Asta-i tot? Ia-o, poți s-o fuți tu pe toată. Îți jur, așa a fost. După care a luat-o din loc. Tu erai acolo, la capăt. Ai văzut cum a intrat în balustradă – ai văzut explozia – cum au zburat – din el – bucăți însîngerate și carbonizate. Nu-l mai putea salva nimeni. Nici măcar eu.

Asta a fost tot. Ar trebui să te bucuri. El te-ar fi omorît – v-ați fi lovit de un copac într-o zi. Sau ați fi intrat într-un camion care venea din sens opus. Și nici n-ai fi știut că ai trăit – mureai degeaba. Asta îți dădea el – o moarte în vînt, moarte, nu dragoste... și fiorul rece al jocului, tentația groazei. Crezi că eu nu știu ce-nseamnă asta? După accidente, cînd voi dispăreați în tufișuri să v-o trageți, eu mergeam după ambulanță și intram în spital odată cu ei și intram direct în sala de operație. Niciodată nu erau destui doctori pentru victimele voastre – și coseam, reparam, uneori le închideam ochii. Fără cască și cu părul strîns sub boneta verde, crezi că mă recunoștea vreunul...? Asta înseamnă jocul cu moartea, să-i smulgi ce i-ai dat odată, așa cum făcusem cu Duke. Și el era rezultatul unui joc – și era captura mea. Prada mea. Cînd a renunțat la tine, și-a semnat condamnarea.

N-ai fost niciodată sigură, nu? Da, mi-am defectat motorul – da, i-am tras-o, da. Da, i-am umblat la direcție. Și nu-mi pare rău de nimic. N-au mai murit oameni în accidente în „curba

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

morții“ de-atunci, nu? Acum e liniște, s-a terminat. Și tu ești în viață și îți plătești polițele. Nu sunt tîmpit. Știi de ce te-ai măritat cu mine: nu din politețe. Nu din bune maniere. Din interes. Nu mai aveai pe nimeni. Să știi că nu-mi pasă – am eu destulă dragoste pentru amîndoi. Am destul să-ți dau și ție. Vrei? Ai putea să începi așa, în joacă, să te prefaci puțin – că mă iubești... Fiindcă te-am salvat... l-am ucis pe el, ca să te salvez pe tine. Puțină recunoștință – puțină minciună... vrei?

Hai să uităm amîndoi. Vrei? Ca și cînd nici n-ar fi existat vreodată... Vrei? Să-l uităm, Kami, să-l uităm. O să vindem *Hell's Baby* și o să emigrăm în Canada. Și cînd ai să mori – de bătrînețe – ai să fii așa frumoasă pe catafalcul ăla dantelat – dar pînă atunci ai să trăiești... ai să ai copii, nepoți, poate chiar strănepoți, ai să lași în urmă o familie, ai să fii soție, mamă... Vreau copii, vreau cel puțin trei copii, auzi – ce poate fi mai frumos decît să ai copii... doi băieți și o fată. Mark, Eric și Nicole. Nu, pe unul ar trebui să-l cheme Cristian, ca pe mine. Marc, Cristian și Nicola-Camelia, ca pe tine. Pe Cristian junior îl facem medic. Pe Marc îl facem avocat și pe Nicola o mărităm cu unul din colegii lor de facultate. Vrei? O să ne facem o casuță cu piscină și o s-avem o livadă de nuci în spate și duminicile o să mergem la zoo și o să facem fotografii. O să facem excursii în pădurice și o să mîncăm sandvișurile pe care o să ni le pui tu și o să rîdem de tine fiindcă nici atunci n-o să știi să gătești mai bine decît acuma... Și o să ne chemăm prietenii la *barbecue* o dată pe lună. Eu o să fac grătarele și tu o să te plimbi în costum de baie pe-acolo și eu o să mă distrez cînd ălora o să le curgă balele după tine, da' n-o să îndrăznească să miște un deget. Fiindcă o să avem prieteni de clasă, directori executivi, președinți de bănci, nu gășcari. O să iei ceaiul cu soțiile lor, mult mai grase și... aaahhh... ce... și mai... bătrîne... o să meeergi... ce... la cumpărături... cît vrei tu... și o să ai rochii și parfumuri... aaaah... asta da... și o mașină micuță... deci... aaahhhh... un Forduleț... bine... așa...hai... sau o Toyota... mică și

roșie... în piele... toată... da, sărută-mă... sărută-mă... cu care să faci piața... știam eu că mă placi măcar puțin... să duci și copiii... la... școală... în... aaaahhhh...

Kami îl leagă de pat cu cătușe, într-un joc erotic, îl imobilizează, se preface că îl sărută, în schimb îi pune pe gură o bucată de scotch.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

KAMI: Ce cadou de căcat – să mori de bătrînețe! Trupul să te lase pe nesimțite, de-a lungul anilor, să mori cu zile, să simți din ce în ce mai des dureri ciudate, junghiuri suspecte, crampe necontrolate, să scapi pîrțuri cînd tușești sau rîzi, plăcerile să devină tot mai mici, mai rare și mai greu de obținut: un păhărel de coniac, un minut de onanie în fața televizorului – sau o friptură nesănătoasă în sînge, bine sărată și piperată. La alegere poți avea un cancer, o boală de inimă, un Alzheimer, dacă ai noroc poate scapi ușor, cu o simplă osteoporoză. Privirea e tot mai scumpă, ochelarii mai groși, mirosul mai greu, auzul mai slab. Să morfoleşti bombonele mici, să le alegi cu grijă, cu degetele crispate și tremurînd, întîi pe alea roșii, că sunt cele mai aromate, pe urmă pe alea verzi, acum ți s-au schimbat și gusturile, îți place menta – alea galbene la sfîrșit – lămîia îți face gura pungă. Să-ți ungi spatele și genunchii cu alifii ca să-ți mai potolească reumatismul, să porți chiloți groși peste burta flască, să nu-ți poți privi picioarele noduroase, unghiile cornoase, părul rar, aspru, cenușiu. Să uiți să mori și să-ți aduci aminte abia cînd e prea tîrziu și nu mai poți savura moartea, n-o mai poți doza, anticipa, nu te mai tulbură nimic, nu te mai mișcă nimic. Nu te mai poți bucura de ea. Ți-ai ratat moartea – nu înseamnă asta oare că ai trăit degeaba?

E bine să-ți alegi momentul.

Să nu te lași pe mîna trupului tău

care vrea să amîne,

să mai aștepți –

încă o dimineață să te mai trezești în patul tău,

încă un mic orgasm

tot mai mic,

din ce în ce mai mic,

aproape tactil,

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

cu un alt trup,
încă o mică nevoie,
una mică,
după care ai să te mulțumești cu tot mai puțin,
din ce în ce mai puțin,
pînă cînd ai să pierzi –
tot.

De cînd a murit, nu mai simt nimic – orice-aș mânca, orice-aș bea e la fel, mi se rupe de bărbați și de motoare. De parcă aș avea o sută de ani. Îl vreau înapoi – îl vreau – îl vreau – mi-l poți da? Pentru că, dacă nu poți, va trebui să plătești.

Rîde, cu rîsul ei tăcut, de kamikaze.

Știi unde-ai pierdut? Ți-a plăcut prea mult să câștigi. Voi aștia, premianții, ați face orice ca să fiți deasupra. Dar, bietul de tine, ești doar un amator. N-ai putea trăi cu mine – nu rezisti. Ar trebui să te bucuri... pentru că nici n-ai să trăiești. Dar în primul rînd ar fi bine să afli că există niște reguli.

1. Nimeni nu joacă singur.
2. Nimeni nu joacă numai ca să câștige.
3. Dacă începi, nu te mai poți opri.

Și ultima, poate cea mai importantă: cel mai tare câștigă. Credeai că scapi, așa-i? Dar ți-am pregătit o surpriză: jocul nu s-a terminat. Încă din copilărie știam cum e sportul ăsta. Și nu eram niște amatori, crede-mă, eram tari – foarte, foarte tari.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Eram vreo șase – Măroi, Bulane, Săndel, frate cu Emilia – onanistul, pe care l-am prins în pivniță când și-o făcea cu ochii în cărțile de joc cu femei goale de câte douăzeci de mii bucata. Mai era și Chit, frate-meu – care fura chitul de la vitrinele proaspăt puse și-l mesteca de foame. Șapte Icre, Guler, Labă și Gaz erau din blocul vecin, da' le plăcea și lor să vină cu noi.

Într-o duminică noaptea, Bulane a câștigat la bingo și am cumpărat o ladă de spumos și zece pungii de croasanți. Se repara canalizarea în cartier – viața noastră. Am furat niște preșuri de pe niște sfori, am presărat pietriș deasupra gurilor de canal și ne-am așezat la pîndă. Beam vin și mîncam croasanți. Opt mașini am prins atunci. Am cărat la boxe și casetofoane, roți de rezervă și alte marafeturi – doi îl țineau de vorbă pe șofer – vai, săracu' – vă doare rău – să chemăm salvarea – și ceilalți cărau pe rupte din mașină. De la un Fiat am scos și ușile.

Altă dată am furat un manechin și l-am îmbrăcat frumos – îi dădeam drumul de pe acoperiș și eu țipam – aaaaaaaa – ... Se aduna lumea să vadă ce-i – și restul, jos, le golea buzunarele.

Sau ne așezam la coadă de dimineață în fața unui magazin închis – veneau babele – ce se dă aici, maică? Banane cu două mii – serios? Și într-o jumate de oră se făcea o coadă de șaptezeci-optzeci de oameni – pe urmă noi o ștergeam, stăteam pe bancă și ne uitam cum se ceartă ăia, când se deschide magazinul. Uneori se ajungea și la bătaie și atunci mai goleam și noi niște portmonee – da' le puneam frumos la loc pe urmă.

Ce ne mai plăcea să ne batem joc de babe – ne luam ușor cu mașina după ele și vorbeam tare – auzi, pe asta o futem, măi, ce i-aș trage-o, în cur, ba nu, măi, o regulăm toți odată – și baba o lua la trap și când nu mai suporta trecea în fugă strada. Nu toate supraviețuiau.

Mașini n-am furat – niciodată. Numa' Dacii. Le luam și le duceam sus în vârful dealului, după care le dădeam drumul să vedem cum se fac praf pînă jos – nu era mare pagubă. Uneori

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

mergeam noaptea prin oraș cu ele – făceam „faleză“. Ai făcut vreodată asta – eram cîte șapte-opt și ne plimbam prin cartiere și cînd vedeam cîte-o gagică mai kashtoakă ne opream și urlam – auzi, țuca, cum ajungem la faleză? Rahat, ce faleză –ne plăcea nouă cuvîntul ăla, credeam că e vreo chestie porcoasă – și alea credeau tot așa, că ne înjurau și ne porcăiau cum le venea la gură – și noi urlam după ele – faleeeeză, faleaaaază, faluuză, falîîîză... faliiiză...

Aveam 15 ani cînd l-am întîlnit pe Duke. Asta n-o știai nici tu, nu? Crezi că întîmplător am urcat atunci pe *Hell's Baby*? Hai, că meriți să-ți povestesc – în fond, avem toată noaptea la dispoziție, să te alegi și tu cu ceva.

Era într-o duminică după-masă, ne plictiseam de moarte și stăteam toți cățarați pe banca din spatele blocului, mîncam semințe și ne uitam la Săndel cum se chinuie să-și repare a suta-mia oară rabla de bicicletă, pe care să ne dăm cu rîndul. Știi cum e duminica între trei și cinci în cartiere – știi pe dracu'...

Nici iarba nu crește, praful se ridică în lumină foarte încet, e o liniște sinistră, întreruptă din cînd în cînd de urletele copiilor și te lovesc, pe rînd, mirosuri dinspre bucătăriile de bloc, multă ceapă prăjită, uneori zacuscă și mititei, alteori se aude cum se screme de plăcere în baie vecinul Nicu de la doi și o vezi pe nevastă-sa cum iese în sutien în balcon să tragă o țigară cu Pandelică de vizavi.

Eram aproape amorțiți cînd a apărut pe motorul lui care duduia ca o mitralieră – de-au zburat hainele puse la uscat pe balcoane și au început toți cîinii să latre. Nu că ne-a trezit – am sărit ca arși – parcă venise sfîrșitul lumii – și, cînd a oprit în fața băncii, în trombă, Săndel s-a trîntit pe burtă, printre șuruburi și chei franceze, ca la bombardament. S-a uitat la noi pe rînd, ne-a măsurat de sus în jos – pînă cînd Măroi, mai curajos, a zis așa, cu juma' de gură – ce, bă – ce –

s-a defectat țeava cu șmecheri? Și vreo doi au chițăit speriați, da' mai mult n-a îndrăznit nimeni să zică.

Era un puști de vreo șaișpe-șapteșpe ani, da' arăta de douăzeci, avea o bărbuță subțire și neagră și purta rasta. Era prima oară că vedeam unu' cu rasta, pe bune, și am crezut că-i chiar din ăla venit de-acolo, din lumea aia la care noi numa' visam și uneori Labă mai încerca un *reggae*, da' n-avea voce și atunci o dădea în *hip-hop*, da' n-avea pic de ritm și-atunci ne mulțumeam cu empetreiu' lui Bulane, care avea părinți cu bani. Duke arăta așa... parcă venea din **Fight Club**... și

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

avea o pereche de blugi ruptți și un maieu din negru, rupt și ăla, pe care scria – pe o parte, *Hell's Baby* și pe cealaltă Duke. Pe piept avea un tatuaj – îl știi – un blazon pe care-l inventase el, cu doi vulturi care sfîșie un leu furios – și ochii nu i se vedeau de după ochelarii de soare, așa că nu-ți puteai da seama unde se uită – și atunci, nu știu ce m-a apucat, că i-am zis așa, ca-n filmele lui Tarantino, printre coji de semințe – mi-a venit pur și simplu – *Hey, Duke, did you fucking enjoy the show?*

Acuma, să știi că nici Șapte Icre, nici Gaz nu erau niște labe triste, da' au încremenit și am văzut cum s-au încordat ca să tragă și ei niște pumni, la o adică, da' în loc de asta Duke deschide gura și zice așa, la plezneală – lasă păsărica – și direct lui Chit – cum o cheamă? Și Chit zice, automat, ca la școală: păi – Cami... și atunci el ce crezi, îmi face un semn scurt așa, de parcă ar alunga o muscă – hopa sus, Kami. Kamikaze...

Și am urcat fără să-mi treacă măcar prin cap să spun nu. Așa era el – de parcă n-ar fi fost fericire mai mare decât să faci ce spunea el, era așa normal, așa... pur și simplu așa era. Dacă mi-ar fi spus că soarele răsare din țeava lui de eșapament, l-aș fi crezut.

De-atunci așa ne-au rămas numele: lui – Duke, și mie – Kamikaze. Și toată povestea a durat vreo două luni – pe urmă el a plecat că nu se-nțelegea cu taică-său, se băteau ca chiorii și bătrînu' era dus complet, a și murit într-o zi că s-a-mbătat și-a dat peste el tramvaiul 29. Îmi mai dădea cîte-un telefon din cînd în cînd, să ne vedem. Și eu eram acolo de fiecare dată, nu mi-ar fi trecut prin cap să nu fiu.

Îl așteptam la marginea drumului, gata să încalec din mers. Nu oprea de tot – și eu săream în spatele lui, stîrnind vîntul. Vîntul morții, vîntul divin, jocul nostru preferat. Ți-amintești, așa-i? Întîi e ca o răsufare, nu știi de unde vine – pe urmă o adiere, apoi părul începe să-ți fluture, respirația ți se taie și el, vîntul, începe să te soarbă. Ca un vârtej, o tornadă, un uragan, taifunul

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

te ia cu el și mori și renaști și mori și renaști, pînă cînd... zgomotul exploziei te oprește. Și un alt vînt, plin de fum, mirosul de carne arsă care aduce cu el strigăte de agonie. Și tu nu ești acolo, n-ai murit, alții au plătit pentru tine, ai cîștigat și de data asta, ai cîștigat, ai fost și de data asta cel mai tare! Asta înseamnă să fii primul!

Pe urmă gașca s-a spart, că i-au luat la școala de corecție pe Săndel și pe Emilia – și nu ne-a mai plăcut să furăm Dacii, ne-am plictisit. Da' știi de toți, ținem legătura: Măroi a plecat în Spania să lucreze, Bulane s-a pocăit și a început să predice cumințenia. Șapte Icre s-a făcut pește și cu Labă, care era șofer de TIR, au deschis un bordel ambulant în parcări. Guler s-a făcut director de vânzări la un supermarket din ăsta pe zece hectare și am auzit că o duce bine. Chit s-a lăsat de mestecat, că au apărut termopanele – și s-a apucat de contrabandă cu țigări. Cît a fost război în Iugoslavia mai căra și arme – așa l-am întîlnit mai demult într-un motel – eram cu Duke, mergeam la *party*-ul anual de la Snagov. L-am luat și pe el, așa am mai apucat să vorbim și despre ceilalți. Avea la el niște grenade de mîină foarte simpatice, arătau ca niște doze de Tuborg. Mi-a dat și mie una, s-o am ca amintire din partea lui. Mi-a zis că s-a săturat, se înrolează în Legiunea Străină. Acum o fi prin Irak – dar bombița lui e încă la mine. Mă mai uit la ea, cînd simt că nu mai pot. Îmi imaginez că-i scot cuiul și îți văd mutra aia a ta speriată, te aud cum cerșești milă, compasiune, dragoste...

Dragoste! El își iubea *chopper*-ul ca pe o femeie, vorbea cu ea – asta fac și eu cînd merg în garaj, și nu mi-o trag cu *Hell's Baby* în locul lui, așa cum credeai. Tu habar n-ai ce-i aia, iubești cu viteză legală, iubești ca să ai, dragoste de doi bani... Nu vreau să fiu iubită ca un obiect și dac-o să mă nasc din nou, vreodată, aș vrea să fiu un *chopper* sub unul ca Duke, nu nevestica fragedă a unui vierme ca tine!

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Da' ce-i, doar nu tremuri? Hai, nu-ți fie frică, treaba e destul de simplă și nu doare – acum jucăm după reguli. Am să-ți fac ce mi-ai făcut și tu mie, ai furat, am să fur și eu de la tine, ai ucis – am să te las fără ceea ce iubești cel mai mult. Fiindcă ai fost așa prost – ca un cur – și mi-ai spus-o de atâtea ori, mi-ai arătat-o, mi-ai demonstrat-o. Ce ți se pare mai prețios decât demnitatea, decât slujba, decât viața ta?

Asta am să-ți iau – de asta m-am măritat cu tine. Mă mai iubești?

Rîde, cu rîsul ei tăcut, de kamikaze.

Și să știi că ți-am văzut analizele pentru Canada: ești sănătos tun. Ai toate șansele să mori bătrîn, foarte bătrîn, iar eu îți doresc să trăiești cît mai mult, să ai o viață lungă, cît mai lungă, și acum, la despărțire, îți doresc din tot sufletul un călduros și sincer *La mulți ani!*

Scoate cuiul din doza de „bere“ și iese cu ea.

BUM.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Peca Ștefan

New York [Fuckin' City]*

* Premiera textului a avut loc în iunie 2005, la Clubul Green Hours din București, fiind o producție a Teatrului Luni.
Cu: Laurențiu Bănescu, Adrian Nicolae, Irina Ioniță. Regia: Peca Ștefan.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Personaje:

LAUR - 23 de ani

ADI - 18 ani

IRINA - 17 ani

Apartamentul lui LAUR, din Târgoviște, România. Decorul va fi minimal - se poate reduce la o canapea. Este necesar un reportofon și un pistol cu încărcător detașabil. În rest, dezordine - haine aruncate, cutii de bere, scrumiere etc.

Poate exista un ceas care să afișeze ora din momentul începerii piesei.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

FADE IN din heblu total. LAUR își pregătește un joint, în timp ce la combina muzicală se aud The Strokes, cu „New York City Cops“. Poartă un maieu și o pereche de blugi. Este nebărbierit. Pe o măsuță are o cutie de bere desfăcută și o scrumieră cu foarte multe mucuri de țigară. O telecomandă multifuncțională, care controlează atât televizorul cât și combina muzicală este la îndemână. Când termină de făcut joint-ul, dă să îl aprindă. Nu o face însă, în ultimul moment, pentru că își amintește de ceva. Bagă joint-ul într-un toc de ochelari, din pantaloni, în care are și restul de iarbă.

LAUR scoate de sub canapea un pistol destul de mare. Extrage un încărcător din celălalt buzunar, introduce încărcătorul în pistol. Trage siguranța pistolului. Arată de parcă în secunda următoare își va pune pistolul la tâmplă. Renunță însă neașteptat, deși pare extrem de confuz. Iese în bucătărie. Se întoarce cu un reportofon. Ia telecomanda și oprește muzica. Pauză lungă. LAUR încearcă să își găsească cuvintele, în timp ce fumează și bea bere.

Scoate joint-ul și și-l aprinde. Începe să dicteze în reportofon. Vorbește cu destul de multe pauze, dar este foarte hotărât și conștient de ceea ce spune.

LAUR: Dragă mamă... Poate că tu ești singura care va înțelege... (*Pauză*) Probabil că acum, când ascuți deja caseta asta ai aflat că m-am întors de aproape o lună în Târgoviște... (*Pauză*). Mamă, te rog, nu crede tot ce or să spună ăștia despre mine. Nu m-am întors din cauza drogurilor. Și nu m-am întors pentru că n-am mai putut să stau acolo. M-am întors din cauza ei, mamă, m-am întors din cauza mea. (*Se uită la joint și dă din cap. Pornește din nou reportofonul.*) Știu că sună ca dracu' și știu că ce am făcut e ușor de blamat. (*Oprește reportofonul.*) Blamat?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Dă să înceapă să dicteze în reportofon din nou, dar constată că i s-a terminat berea. Dintr-o dată scoate un telefon mobil din buzunar și formează un număr.

LAUR (*în telefon*): Ce faci, mă? Unde ești? A, acasă. Excelent. Auzi, nu mai am bere. Poți să iei? A, da? Ca lumea. Fii atent, vreau din aia cu mult alcool. Da, cu cel mai mult alcool. Doișpe. Da, ai auzit bine. Hai că îți dau banii când vii. Bine, bine. Hai că ne vedem. Mersi. Da. Da. Hai, vorbim. (*Închide și pornește din nou reportofonul*). M-am gândit mult la asta și... mamă, nu mai pot. Am vrut de atâtea ori să îți spun că m-am întors, să te văd, să îți spun că te iubesc înainte să... (*Pauză*) Dar cred că e mai bine așa pentru că nu mai e nimic de văzut în mine. Nimic amuzant, nimic viu. (*Pozează tragic*.) Fiecare zi e o copie nereușită a celei de dinainte... (*Oprește reportofonul*). Ce pula mea? (*Ridică pistolul și îi cercetează încărcătorul. Dictează din nou.*) Am fost fericit atunci când a contat cel mai mult. (*Beat*.) Și știu că am făcut și niște lucruri bune până acum. (*Pauză lungă în care se gândește la lucrurile bune pe care le-a făcut*.) Spune-i lui tata, atunci când o să vină la înmormântare, că nu mai am nimic cu el. L-am iertat de mult. Acum îl înțeleg. Știu cum e să nu mai poți spera nimic. Știu cum e să nu mai ai vise. (*Pauză*) Tata a ales să trăiască, din păcate. Eu nu pot să fac asta. (*Beat*.) Pentru că eu am iubit cu adevărat. Am iubit și am fost fericit. Am iubit și m-am... Am iubit și... Iubesc... (*Pauză lungă*). Nu pot să nu mai iubesc... (*Pauză*) Te rog, ai grijă de tine, da? Și iartă-mă. Nu am vrut să fie așa. Aș fi fost nefericit toată viața. La fel ca tata. Tot ce e important e să...

Se aud bătăi puternice în ușă.

LAUR: Ce căcat? (*Tare*) CINE E?

ADI (*din culise*): FABRICA DE BERE! LIVRARE SPECIALĂ!

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

LAUR: O SECUNDĂ!

LAUR ascunde pistolul sub canapea. Pune reportofonul sub măsuță. Aprinde televizorul. Se aud eventual sunetele unui meci. Dispare în bucătărie.

LAUR (*din bucătărie*): Ai venit repede.

ADI (*din bucătărie*): Avantajele în a fi vecinul tău de bloc. Oricum, vroiam să vin la tine azi. Am ceva să-ți spun.

LAUR (*intră din bucătărie, cu o bere în mână*): A, da? Ce noroc pe mine. (*Beat.*) Asta e o marcă nouă?

ADI (*din bucătărie*): Da. Auzi, mă ajuți să le pun în frigider?

LAUR: Uite, l-am deschis. Băi frate, nu mai aveau din alea cu dop galben? De ce n-ai luat cutii?

ADI (*din bucătărie*): Închideau. Nu mai aveau din asta la cutie. E vineri seară.

LAUR: Oraș de căcat. Totul se închide la opt.

ADI (*din bucătărie*): De parcă n-ai ști.

ADI intră în cameră cu un rucsac. Se așază pe canapea. Observă un iaurt pe televizorul lui LAUR.

ADI: Auzi, iaurtul ăsta mai e bun?

LAUR: Vrei iaurt?

ADI: Mi s-a făcut foame. (*la iaurtul și iese în bucătărie. Deschide frigiderul.*) Ai aici și niște pâine. Salată. Salam.

LAUR: Ia.

ADI (*din bucătărie*): Ești sigur că e bun iaurtul?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

LAUR: De ce nu încerci?

ADI (*din bucătărie*): Băi, Laure, nu fii așa...

LAUR: Nu mie mi-e foame.

ADI (*din bucătărie*): E bun.

LAUR: Ia și din salamul ăla. Pune niște ketchup. Niște belas.

ADI (*din bucătărie*): Helas?

LAUR: Lui Peca îi plăcea să mănânce salam cu belas. Poate încerci și tu.

ADI (*din bucătărie*): Pe bune? Băi, iaurtul ăsta e chiar bun. De când îl ai?

LAUR: De vreo două săptămâni.

Îl auzim pe ADI înecându-se. Intră deodată în cameră, ștergându-se la gură.

ADI: Hai, băi Laure, mereu faci căcaturi dintr-astea.

LAUR: Am glumit.

ADI: Da, sigur.

ADI bea o gură de bere. Returnează sticla.

LAUR: Ești sigur că nu vrei o bere numai pentru tine?

ADI: La ce te uiți?

LAUR: Marele meci.

ADI: A, da. Și îți place ție să te uiți fără sonor?

LAUR: E mai amuzant. Pot să comentez. Nu-mi vine să cred că a dat gol ăsta... cum îl cheamă...

ADI: Popescu?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

LAUR: Da. Să vezi ce gol. A luat-o de la douăzeci și cinci de metri, a driblat vreo patru. Nu s-a oprit până nu a băgat-o-n ațe. Păcat că era poarta lui. Super meci. Mi-am amintit de Maradona, săracu'.

ADI: Laure, e campionatul României.

LAUR (ironic): Și ce? E bun puștiu'.

ADI: Eu zic că la faza asta a avut noroc.

LAUR: O pulă a avut noroc. Tu nici măcar nu știi cine e Maradona. Habar n-ai despre fotbal.

ADI: Sigur. Niște maneliști care se complică îngrozitor pe teren și nu știu să vorbească românește.

LAUR: Vorbești despre Mutu* acum.

ADI: Stai un pic, Mutu e rezervă. Vorbeam despre ăia care chiar joacă.

LAUR (urmărind): Uită-te la el! Uită-te un pic! Popescu! Cum poți să spui că e de căcat?

ADI: E bun. Recunosc.

LAUR: E bun. Vezi? Ce ți-am spus?

ADI: A fost o fază mișto. S-a descurcat bine.

LAUR: S-a descurcat excelent, dacă mă întrebi pe mine. Pasa aia cu călcâiul.

ADI: E tipic.

LAUR: În câțiva ani puștiul o să ajungă la națională.

ADI: O adevărată speranță.

LAUR: Da. (*Pauză*) Căcat. Mă uit prea mult la fotbal.

ADI: Am observat.

LAUR: E ca un drog. Înveți atâtea de la porcii ăștia care conduc fotbalul la noi.

* Numele Mutu va fi înlocuit cu cel al unui fotbalist român „la modă”

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

ADI: De la băieții ăștia din teren care o lasă moale mai tot timpul.

LAUR: Știu că mulți sunt niște labagii. Dar Popescu ăsta are ceva, Popescu ăsta chiar e următorul...

ADI (*tăindu-l*): La mulți ani, Laure!

LAUR (*după o pauză*): De unde știi că-i ziua mea?

ADI: Contează? La mulți ani...

LAUR (*bea din bere*): Mersi. (*Beat*) Apreciez. Și, mi-ai luat ceva de ziua mea?

ADI: Nu.

LAUR: Bravo! Așa te vreau!

ADI: Mai spune-mi și tu despre New York.

LAUR: Iar începi?

ADI: Ți-am adus beri.

LAUR: E ziua mea.

ADI: Hai, băi Laure. Niciodată nu ne spui. Eu și cu Irina chiar vrem să știm. Cunoști vedete?

LAUR: Mișto oraș. Îmi place la nebunie și nu vreau să vorbesc despre asta.

ADI: Mereu faci la fel. Parcă te-aș întreba de vreo crimă. (*ia reportofonul și îl „interoghează” pe LAUR*) Ai ucis pe cineva în New York, Laurențiu?

LAUR: Auzi, e ziua mea, da? (*Îi smulge reportofonul și îl pune altundeva*). Fac ce vreau de ziua mea. Și asta înseamnă să mă uit în liniște la meci. (*Beat. Se uită la televizor. Din păcate, meciul tocmai s-a terminat.*) Pula! Nu-mi vine să cred că am câștigat! Nu câștigăm niciodată.

ADI: E o echipă bună.

LAUR: Nu, nu e... Bine. (*Închide televizorul*). Adi, poți să o iei încet spre casă.

ADI: Cum adică?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

LAUR: Poți să pleci. (*Se ridică*) Să o întinzi. Să te cari. Să te duci acasă. (*Îi strânge mâna lui ADI și îi dă niște bani*). Mersi pentru beri, Adrian...

ADI: Dar e ziua ta. Credeam că...

LAUR se uită la el.

LAUR: Vrei să fumăm ceva?

ADI: Nu, vroiam să spun că...

LAUR: Auzi, nu mai fac asta. Nu vreau să te caute iar maică-ta pe aici.

ADI: Nu vreau să fumez iarbă.

LAUR: Deci, vrei niște whisky, ai? Al dracului. Puștiu' vrea niște whisky. Băi, mereu faci dintr-astea.

ADI: Nu-mi mai spune puști.

LAUR: Dar ești un puști.

ADI: Nu, nu sunt un puști. Am 18 ani.

LAUR: Ba da, ești un puști.

ADI: Și tu ești un puști.

LAUR: A mai rămas niște whisky în frigider. Dar *tu* te duci să-l iei. Nu mă mai mișc de aici de ziua mea!

ADI: Nu vreau whisky. Nu sunt un bețivan ca...

LAUR (*peste ADI*): Ca mine? Asta vrei să spui?

ADI (*după o pauză stânjenitoare*): Nu am vrut să spun că...

LAUR: E în regulă.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

ADI: Doar că nu mi se pare OK ce se întâmplă cu tine, Laure. Toată ziua stai în casă. Nimeni nu știe că te-ai întors.

LAUR: Ai grijă să rămână așa.

ADI: Numai că nu înțeleg. Toată lumea vorbește despre tine. Ai ajuns un fel de legendă. Și tu te întorci aici în Târgoviște.

LAUR: Treaba mea de ce.

ADI (*scoate un ziar*): Știi de unde știu că e ziua ta? Scrie aici, în ziar!

LAUR: Da?

ADI: Da, fii atent.

LAUR: Pe prima pagină?

ADI: Nu, la cultură. Pagina 10.

ADI începe să caute în ziar. E foarte greu de găsit. Într-un final reușește. Citește din ziar.

ADI: Uite, aici, sub articolul ăsta despre filmele porno românești. „Laurențiu Bănescu, primul actor roman cu un angajament pe Broadway, împlinește astăzi douăzeci și trei de ani.“

LAUR (*după ce a mai așteptat o secundă*): Și?

ADI: Atât. Semnat Cristina Modreanu.

LAUR: Mișto articol. Mulțumesc Cristina Modreanu, mulțumesc România. Ce scrie despre filmele porno?

ADI: Mutu o să joace într-unul. „Gladiatorul din Torino“ S-a săturat să fie rezervă.

LAUR: E bine de știut.

ADI: E Mutu.

LAUR: Da, și eu sunt eu. Nu interesează pe nimeni.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

ADI: Hai, băi Laure...

LAUR: O să fie un mare circ dacă or să afle. La noi nimeni nu înțelege că te și poți întoarce din America.... Toată lumea vrea să plece. Or să zică că am probleme cu drogurile!

ADI: Laure, ai fost în New York. Pe Broadway. E normal să întrebe.

LAUR: New York... Uite, până și tu vrei să pleci. Țsta e visul tuturor românilor.

ADI: Nu vreau să plec nicăieri.

LAUR: Sigur. Sigur. O pulă nu vrei să pleci. La prima ocazie, ai șterge-o ca o curvă.

ADI: Mai du-te-n pula mea, mă!

Pauză. ADI scoate un Stanislavski din rucsac și începe să citească din carte.

LAUR: Îmi pare rău. (*Pauză*) Am exagerat. (*Pauză*) Sunt de căcat, știu. N-am vrut să... (*Pauză*) Ți-am zis, citesc prea mult despre fotbal. M-au enervat ăștia.

ADI: E în regulă. Dacă nu vrei să vorbești despre asta, nu vrei să vorbești despre asta.

LAUR: Ce citești?

ADI: Stanislavski.

LAUR: A... Cum a fost azi?

ADI: Nasol. O vizionare ca toate celelalte. Profa de română a venit iar cu niște idei.

LAUR: Idei?

ADI: Trebuie să purtăm ștrampi. Shakespeare a scris pentru oameni care purtau ștrampi. Noi recreăm o epocă. Asta cu o săptămână înainte de premieră.

LAUR: Auzi, dar voi texte mai noi de Caragiale nu faceți?

ADI: Crezi că știe cineva mai mult de Caragiale în liceul ăla?

LAUR: Faceți și voi Peca. El e tot din Târgoviște. Se joacă în America. E la modă.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

ADI: Termină cu glumele, băi Laure. Parcă tu n-ai ști.

LAUR: Cum a fost Irina?

ADI: Bine. Ne fute ăla la cap.

LAUR: Regizorul?

ADI: Da, Popa.

LAUR: Mai e Popa? Nu mi-ai zis niciodată că el e regizorul.

ADI: Da, el e.

LAUR: Ați belit pula. E un idiot.

ADI: Crezi că eu nu știu? Cică trebuie să ne învârtim mai repede pe loc. Că la numărul cu plastilina nu reușim să ne grupăm așa cum trebuie.

LAUR: Ești sigur că faceți Shakespeare?

ADI: E un colaj. Totul e pantomimă.

LAUR: Mișto. Foarte mișto.

ADI: Artă concepțională.

LAUR: Poate ar trebui să încercați și niște teatru dintr-ăla vorbit.

ADI: Mi s-a luat. Pe Irina o chinuie cu dansul ăla al zânelor. Sunt douăzeci și trei de zâne. Trebuie să intre toate fetele din trupă. Facem cinci ore de repetiții pe zi, de trei luni și jumătate.

LAUR: Păi lucrați aproape ca într-un teatru de stat din România. Dacă o mai țineți așa vreo două luni și nici nu iese spectacolul chiar o să deveniți un teatru de stat.

ADI: Nici nu vreau să mă gândesc la așa ceva. M-aș căra imediat dacă nu ar depinde atâta lume de mine. Bine că sâmbăta viitoare e premiera.

LAUR: Sâmbăta viitoare? Mișto. Și câte spectacole aveți?

ADI: Unul.

LAUR: Unul?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

ADI: Da, dar poate jucăm și în niște festivaluri. Așa spune Popa. (*Pauză*) Auzi, când ai spus teatru de stat... ai făcut un joc de cuvinte? Adică, teatru de *stat*?

LAUR: Ești sigur că nu vrei o bere?

ADI: Nu beau vineri. Și nici în restul săptămânii.

LAUR: Puștiul e un sfânt. Deci v-au dat OK-ul? Se joacă.

ADI: Se joacă. Numai că Irina e foarte speriată. Are emoții. Simte că nu iese bine.

LAUR: Nu cred că trebuie să aibă. Vorbim despre Popa. Cu siguranță va fi o super comedie.

ADI: Nu e de glumit, Laure.

LAUR: Nu glumeam. Trebuie totuși să recunoști că Popa e comic.

ADI: Da. De fapt, m-am certat cu el.

LAUR: Pe bune?

ADI: Da, azi. Cred că vrea să se culce cu Irina. Face tot felul de apropouri, tot timpul.

LAUR: Ca de exemplu?

ADI: Îi propune să facă meditații cu el. O tot roagă să rămână după repetiții. Faze dintr-astea.

LAUR: Da, știu cum e.

ADI: Pe deasupra, e de căcat ca regizor.

LAUR: Corect.

ADI: Azi a început să demonstreze cum se face dansul zânelor. Normal cu Irina. Toată lumea a văzut cum o pipăia.

LAUR: Și?

ADI: I-am spus că mi se pare toată ideea lui cu dansul ăsta de super căcat!

LAUR: Chiar așa i-ai spus?

ADI: Da. Mă enervasem.

LAUR: Și el?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

ADI: El m-a înjurat pe moment. Cine pizda mă-sii sunt eu să ca să îi discut lui arta. A zis că o să facă ședință cu părinții pe tema asta, că o să propună să fim cu toții sancționați, exmatriculați.

LAUR: Mamă, ăsta a rămas în comunism.

ADI: Da. Dar n-a avut curajul să mă dea afară. Știe că fără mine nu iese spectacolul.

LAUR: Ce labagiu.

ADI: Și atunci l-am dat în pula mea.

LAUR: Așa i-ai spus?

ADI: Da. „Du-te-n pula mea!“ Fierbeam, îți dai seama. Și când am ieșit, toată lumea m-a aplaudat.

LAUR: Mișto.

ADI: Încă n-a sunat acasă, dar o să sune. De fapt, din cauza asta am venit la tine. Mai e ceva, destul de important. Laure, vreau să....

ADI e oarecum stânjenit. Ia o pauză.

LAUR: Da, te ascult. Te-ai certat cu Popa, ai plecat din trupă, nu e sfârșitul lumii.

ADI: Da. Dar mai e ceva. (*Beat.*)Aș bea o bere, dar mă miroase maică-meă când mă întorc.

LAUR: Hai că mai beau eu una pentru tine.

LAUR se ridică și iese înspre bucătărie de unde... intră IRINA ca un uragan, cu un ghiozdan în spate.

IRINA: Adi, am făcut-o. Gata, le-am spus.

LAUR: Auzi, tu cum ai intrat?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

IRINA: Era deschis. Bună, Laurențiu.

IRINA se repede la ADI și îl sărută cu pasiune.

IRINA: În sfârșit am făcut-o, Adi. Îți dai seama? Eu, Irina, fata lor cea dragă, le-am spus...

LAUR: Mă amețești, vă rog, opriți-vă.

IRINA (lui ADI): E supărat?

ADI: Irina, cum ai putut să îi spui?

LAUR: Sunt în cameră!

IRINA: Îmi pare rău, sunt entuziasmată.

ADI: Sper că nu...

IRINA: Ba da.

ADI: Irina, spune-mi că nu ai făcut-o.

LAUR: AI FĂCUT CE?!

IRINA (lui LAUR, ca și cum ar dezvălui un mare secret): I-am spus mamei că sunt însărcinată.

ADI: Căcat!

LAUR: Acum? În seara asta?

IRINA: Da. Acum două ore. Să vezi ce față a făcut!

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

IRINA: În sfârșit am putut.

ADI: Dar nici măcar nu am...

IRINA: A fost o chestie de moment.

ADI: O chestie de moment. I-ai spus mamei tale că ești însărcinată, Irina.

IRINA: Da, asta e o chestie de moment.

ADI: Nu, nu, nu! Nu-mi vine să cred.

LAUR (*foarte calm*): Sunteți nebuni amândoi. Vreau să plecați din casa mea. ACUM!

ADI: Uite ce e, Laure, eu n-am...

IRINA (*lui LAUR*): *Trebuie* să mă lași să stau la tine în noapte asta! Trebuie! Tata m-a dat afară din casă! Când i-a spus mama, s-a înroșit tot și nu mai știa ce să spună. Parcă era un ardei roșu. Nu își dădea seama unde a greșit cu mine. El, tatăl perfect. Erau chiar amuzanți așa, amândoi, cum se frământau, cum își frângeau mâinile.

ADI: Te-a dat afară din casă?

IRINA: Bine, a spus că mă dă și după aia a plecat, de nervi. Nimeni nu mai vorbea. Toată lumea era supărată. Așa că am plecat și eu în cameră, mi-am luat rucsacul și am ieșit pe balcon.

LAUR: Cadoul perfect de ziua mea.

IRINA: O, e ziua ta? La mulți ani, Laur.

LAUR (*în același ton*): Vai, mulțumesc, Irina.

ADI: Mama ta a sunat-o cumva pe mama mea?

ADI: Dumnezeuule, Irina. Ce naiba! Nu, nu, nu, tu nu ai făcut asta! Nu îmi vine să cred!

IRINA: Presupun. (*Îl sărută din nou.*) Mai contează? Suntem doar noi doi, iubi, așa cum am vrut mereu. (*Îl îmbrățișează din spate, încercând să îl facă să se simtă mai bine.*) Laur, Adi și cu mine am fugit de acasă.

LAUR: Cum adică? (*Realizează*) CE AȚI FĂCUT? Adi, și pe tine „te-au dat afară din casă“?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

ADI: Da. Adică, nu... Vroiam să îți spu...

IRINA: Mâine dimineață plecăm din oraș. Mama nu m-ar fi lăsat niciodată. De aia i-am spus că sunt însărcinată.

LAUR: Bună mișcare! Ia stai un pic. Voi doi ați plănuit chestia asta!

IRINA: De vreo două săptămâni!

ADI (*peste ultimele cuvinte ale IRINEI, încercând să se justifice față de LAUR, vorbind foarte rapid*): Laure, e din cauza fazei cu Popa. S-a întâmplat brusc, azi, nici măcar nu am avut timp să vorbesc cu... De-asta venisem azi... Crede-mă că nu trebuia să se ajungă la... (*IRINEI*) Nu îmi vine să cred că tu CHIAR i-ai spus mamei tale că ești însărcinată! Sper că ești mulțumită... Mami chiar o să mă omoare!

IRINA: Adi, mergem. Spune-mi că mergem! Spune-mi că nu e una dintre minciunile tale.

ADI: Acum TREBUIE să mergem!

IRINA (*se desparte dintr-o dată de el, furioasă, și iese în bucătărie*): Nu mai vorbesc cu tine. Niciodată!

ADI: Foarte bine. Mie îmi convine!

Tăcere lungă. LAUR este prins la mijloc, fără nici o vină, un fel de mediator între cei doi. E amuzat, dar și tensionat.

LAUR: Hai, măi... Nu fiți așa... Ce naiba!?

LAUR: Copii... Nu puteți să faceți asta...

IRINA (*din bucătărie*): Lasă-mă în pace, Laur! Uită-te la el!

LAUR: Aceeași profă cu ștrampii?

ADI: Îți dai seama.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

IRINA: Ce ștrampi?

ADI: E numai vina ei, Laur. Ideea cu sarcina era doar un plan. Ne gândeam doar. Și ea chiar l-a pus în practică...

IRINA: Era mai mult decât un plan. Azi ai plecat din trupă, Adi! Azi a fost ziua Z!!!

ADI: Era ziua Z când spuneam eu că e ziua Z! De-aia te-am chemat la Laur acum, să vorbim cu el întâi.

IRINA: Nici măcar nu aud ce spui, nenorocitele! Nu-mi vine să cred că mai ai curajul să spui CEVA. E NUMAI VINA TA! Tu ai spus că mergem! Mâine! Amândoi vrem asta!

LAUR: Unde mergeți, măi copii?

ADI: La București. Irina vrea să devenim actori.

LAUR (*izbucnește în râs, fără să vrea*): Actorii?

IRINA (*se întoarce către din bucătărie, foarte serioasă*): Profa mea de română spune că suntem cei mai buni doi actori pe care ea i-a văzut vreodată.

LAUR: Stai să mă dumiresc mai bine... Profă voastră de *română*... din *liceu*... liceul care se află în *Târgoviște*... profă asta a voastră v-a spus că voi doi sunteți cei mai buni actori pe care i-a văzut EA vreodată. Și voi ați *crezut-o*. Și acum fugiți de acasă la *București!*

ADI: Ea i-a băgat în cap Irinei toate ideile astea despre București!

IRINA: Nu-i adevărat! Știi că sunt bună! Dar eu nu joc în porcăria aia de sâmbătă.

ADI: Da, asta știi, Irina, dar tu nici măcar nu ai fost vreodată în București.

IRINA: Ba da, am fost.

ADI: De două ori pe an? Nu se pune!

IRINA: Marele Adi. Dacă tu faci meditații în București, crezi că ești mai special. Nici măcar n-ai timp să vezi cum arată orașul.

ADI: Măcar eu *merg* acolo.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

LAUR: Auziți, situația asta devine ridicolă. Îi sun pe părinții voștri!

LAUR dă să vorbească la telefon. ADI și IRINA îi taie calea.

ADI: Laur, nu poți să faci asta. Toată lumea o să afle că te-ai întors.

LAUR: Trebuiau să afle, mai devreme sau mai târziu. E mai bine decât să ajung la închisoare!

ADI: Laur, te rog. Uite ce e, Irina are dreptate. Am fost de acord cu asta. Eu i-am spus că plecăm mâine. Și pe mine mă enervează tot căcatul ăla de la școală, cu premiera lor de căcat. Dacă plecăm acum, vor înțelege, vor trebui să facă ceva. *(Pauză.)* Și eu vreau să ajung actor în București. Dar nu o să ajung făcând teatru cu Popa! Vroiam să vorbesc cu tine în seara asta! De-aia venisem. N-am avut timp. Lucrurile s-au precipitat. A apărut Irina...

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

LAUR: Văd asta!

IRINA (*îl îmbrățișează și îl sărută pe ADI*): Ursuleț, știam eu că pot avea încredere în tine. Știam că mă iubești...

LAUR: Nu merit asta, pe bune... Trebuia să fie seara mea liniștită...

ADI: Uite ce e... Ceea ce nu am avut timp să îți spun, dar ce vroiam și eu și Irina să îți spunem... Adică, planul era să...

IRINA: Să plecăm la București cu tine!

LAUR: Chiar așa? Pe bune?

Se așază pe canapea și își aprinde o țigară.

ADI (*escaladând*): Tu ești singurul care ne poate lua acolo. Știi orașul. Ești actor! Ai lucrat acolo înainte să pleci! Cunoști pe toată lumea! Ești cel mai bun actor din țara asta!

LAUR: Da, sigur! Uite cum stau lucrurile! Aveți cinci secunde să vă cărați din casa mea! AMÂNDOI! Asta până nu mă enervez!

IRINA: Laur, te rog! M-am certat îngrozitor cu ai mei!

LAUR: Treaba ta ce-ai făcut cu ai tăi!

ADI (*neașteptat de serios, pe un ton ridicat*): Nu știu ce s-a întâmplat cu tine, mă. Nu te mai cunosc. De când ai venit, te comporti de parcă ai fi un cadavru. Tot ce faci e să bei toată ziua! Nu ieși deloc din casă! Nimeni nu știe că te-ai întors! Nici măcar cu noi nu mai vorbești! Suntem buni doar să îți cumpărăm lucruri și să ne ținem gura! Nu ai nici un prieten! Ce puii mei e în neregulă cu tine? Știu că suntem niște puști, dar ne cunoaștem dintotdeauna. Nu erai așa, știm cu toții că nu erai așa. Ce s-a întâmplat cu tine?

LAUR: Vrei să știi ce s-a întâmplat cu mine? Chiar vrei să știi?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

ADI: Da, chiar vreau să știu!

LAUR: AM MURIT, ASTA S-A ÎNTÂMPLAT CU MINE!

ADI: Ești de căcat!

LAUR: Cine ești *tu* să judeci cum sunt *eu*?

ADI: CREDEAM CĂ SUNT PRIETENUL TĂU!

LAUR (*după o pauză lungă*): Îți desfac o bere?

ADI: Nu beau vinerea și nici...

LAUR (*lui IRINA*): Tu vrei o bere?

IRINA (*uitându-se la ADI*): Da?

ADI: Faci ce vrei.

LAUR îi aruncă IRINEI o sticlă de bere.

IRINA: Omul are viața lui. Poate să facă ce vrea.

ADI: La fel cum tu poți să îi spui maică-tii că ești însărcinată cu mine.

IRINA: Nu i-am spus că sunt însărcinată cu *tine*!

ADI: Ce?

LAUR: Am plecat în America cu Elena și Peca. Aveam o trupă pe care am început-o în liceu. BLA.

ADI: Știu despre BLA. Mi-a mai povestit Elena.

LAUR: Mai vorbești cu ea?

ADI: Nu prea îmi spune despre viața ei.

LAUR: Noi doi eram împreună când am plecat în America. Știai asta?

ADI: Bănuiam eu ceva. Erați tot timpul la București. Ea nu vorbea niciodată despre voi doi.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

LAUR: Când ne-au invitat la New York, pe toți trei, am crezut că nu va ieși nimic din asta. Am crezut că ne vom întoarce. Ca orice alți români invitați la New York. Bine, în cel mai bun caz am fi rămas să spălăm vase prin vreun restaurant. Ne-au văzut la București, în piesa lui Peca. Dar a ieșit ceva mișto. Și nu am spălat vase. Când am ajuns acolo, se căutau actori din sud-estul Europei. Vroiau să vadă povești din Balcani, bine, nu știau ei prea bine unde e Bucureștiul, sau România, dar erau morți după excentricități de genul: „suflet românesc“. Imediat a apărut un articol mare în Times. Nu se putea mai bine. „Suflet Românesc pe Off-Broadway!“ Ai pus-o când scriu ăia din Times bine despre tine. Într-o săptămână de la teatrul ăla prăpădit de pe strada 13 ne-au cumpărat direct ăia de la Moscoff Theatre. Plin Broadway! Peca, eu, Elena, plătiți cu sute de mii de dolari. Atunci ne-au dat și UNITER-ul în țară, că ăștia de la noi nu se prind decât după ce faci ceva afară că e ceva de capul tău. (*Pauză*). O vreme a fost bine. Aveam deja doi agenți: unul pentru teatru și celălalt pentru televiziune. Spectacolul era bun. Trebuia să ne facem accente rusești, ca să fim percepuți ca români. Asta e industria. Așa suntem percepuți: Dracula, Rusia, accente ciudate... Bine, piesa era foarte bună. Nici vorbă de accente rusești. Era despre România. Oricum, la un moment dat, după ce atinsesem o sută de reprezentații, Peca a primit o ofertă să scrie pentru televiziune. Pentru „Friends“.

IRINA: Ce mișto.

LAUR: La vremea respectivă, eu și Elena aveam un apartament în Village! O zonă excelentă, super scumpă. Zona artiștilor. Ni-l făcuseră cadou ăia de la teatru. Eram foarte fericiți. (*Beat. Se uită la ADI.*) Am iubit-o foarte mult pe sora ta. Vroiam să o cer de soție. Mă simțeam excelent în New York. Era chiar OK.

ADI: Și ce s-a întâmplat?

LAUR: Eu nu vroiam să rămân. Adică vroiam să putem lucra în mai multe locuri, în mai multe țări, cu mai multe trupe. Un fel de țigan artist, mă gândisem eu. Aveam și eu visele mele... de

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

puști. (*Pauză*) Într-o zi, nu am mai găsit-o acasă. I-am dat telefon lui Peca. Era deja în Los Angeles, cu echipa de scenariști de la „Friends“. Elena era cu el.

Pauză lungă.

LAUR: Mersi foarte mult că îmi cumpărați lucruri... (*Arată înspre ușă.*) Ușa este acolo!

ADI (*după o pauză*): Laur, îmi pare rău. Pe bune. Nici nu știu ce să... (*Beat*) Adică, Elena, nu ne-a spus niciodată ce s-a întâmplat. Când ajungeam la subiectul ăsta, era foarte tăcută. Era clar că nu îi place să vorbească despre asta. Chiar nu știam despre toate... Tot ce știu e că e în Los Angeles acum. Noi credeam că trăiește cu vreun american. Poate o să vină de Crăciun.

LAUR: O să vină?

ADI: Da, dar e o problemă cu tata. Tata n-a vrut niciodată să plece. Sunt certați.

LAUR: Da, știu. E nasol.

IRINA: Laurențiu... Cred că e îngrozitor...

LAUR: Știți ce, e în regulă. Sunteți doi puști, și asta e normal. N-ați știut. Eu nu v-am spus nimic. (*Beat*) Dar trebuie să mergeți acasă acum. Nu vreau să am neazuri.

ADI: Laur, n-am fi făcut asta dacă nu e chiar ceva serios.

IRINA: Nu mai putem rămâne în orașul ăsta. Știu cum sună, dar așa e.

LAUR: V-a amenințat cineva cu moartea?

ADI: Nu. Dar cred că Popa ăsta ne-ar fi omorât în curând. Sau am fi murit noi... de plictiseală.

IRINA: Mi s-a luat, Laurențiu. Facem același lucru tot timpul la școală. E de super căcat. Atâtea chestii inutile.

ADI: Și tu nu știi. Târgoviștea a devenit un oraș de maneliști.

LAUR: Stai liniștit. Era și înainte să plec eu.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

ADI: Mă mir că voi ați suportat să rămâneți aici până ați terminat liceul. Eu simt cum mi se spală creierul.

LAUR: Crezi că nu știi? Îl mai aveți pe Constantinescu ăla, la mate?

ADI: Da. Irina îl are.

LAUR: Mai vine beat la ore?

IRINA: Odată a borât de față cu noi, când ne cerea caietul de teme. A borât pe un caiet. Bine, și pe toată masa. Și pe colega mea, Maricica. După care a continuat ca și cum nu se întâmplase nimic.

LAUR: A, a ajuns și în faza asta.

IRINA: E un cretin. Toată lumea știe că e un ratat. Nici măcar nu mai poate să se prefacă. Laur, eu nu vreau să ajung așa.

LAUR: Nouă ne dădea numai cinci. Bine, din când în când, mai desena și câte o lebădă în catalogul ăla al lui.

ADI: Lebădă?

IRINA: Doi, adică.

LAUR: Ne spunea că nu suntem buni de nimic. Că ar trebui să ne lase din principiu. Matematica e gimnastica creierului, dar noi nu îl posedăm... pe el creierul. Exact așa spunea, l-am citat cuvânt cu cuvânt, inclusiv cu pauza de rigoare. Al dracului, Costică. Ne întâlneam cu el când chiuleam, în Maciu Piciu, la votcă. Bea de rupea.

IRINA: Și acum merge tot în Maciu Piciu.

LAUR: Ha, normal. Odată l-a scos pe Peca la tablă. Pe Peca, normal, îl durea în pulă de matematica lui Costică. A început să facă mișto de exercițiul ăla. Tocmai scosese prima lui carte. Și Costică i-a spus că numai de artiști nu mai are nevoie țara, dintr-ăștia care să irosească hârtia pe poeziile lor.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

ADI: Peca scria poezii?

LAUR: Nu. Oricum, știi despre ce vorbiți. Dar ăsta nu e un motiv să pleci. Oamenii sunt de căcat peste tot în România, stați liniștiți. E o țară de maneliști.

ADI: Cum poți să spui asta?

LAUR: ăsta e adevărul.

ADI: Eu cred că s-au mai schimbat lucrurile.

LAUR: Pe bune?

ADI: Da. Uite, voi ați putut să faceți ce ați făcut. Și alții fac chestii mișto.

LAUR: Știi, când eram de vârsta voastră și am început cu trupa de teatru BLA, trebuia să facem repetiții la Casa de Cultură pe *ascuns*. (*Beat*) Bine, acum voi faceți teatru în liceu.

IRINA: Facem numai Caragiale și Shakespeare, Laurențiu.

ADI: Asta nu e adevărat. Din când în când facem și câte un Cehov.

LAUR: Bazele.

IRINA: Dar vreau și eu să joc în ceva care să îmi placă cu adevărat. Nu îl mai înțeleg pe Shakespeare. Nici măcar pe Caragiale. Tot ce facem este să ne maimuțărăm. Așa îl vede profa. Trebuie să exagerăm. Suntem caraghioși. Cică așa se juca pe vremea lor.

ADI: Eu zic că putem să facem și altceva. Acum. Nu peste o lună. Nu peste un an. Acum. De aia am hotărât să plecăm. Trebuie să ne facem singuri viitorul.

LAUR: Te uiți prea mult la televizor. Chestia asta cu viitorul... Schimbă și tu pe MTV România, sau pe Atomic. Uite, ăla e viitorul. Fata aia cu țâțe mari e viitorul. Tipii ăia de la bloc care spun numai glume proaste sunt viitorul. Fetele alea în pijamale sunt viitorul. Boul ăla cu haina de blană e viitorul. Analfabeții ăia de la fotbal sunt viitorul. Suntem în România, prietene. Unde sistemul nu e făcut de puști, sau pentru puști. Bine, sunt și puști care reușesc. Marius Moga, Simplu, Candy, Blondy, Sexxy, Mandy, Sandy, Sissy, Fucky!

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

ADI: Eu cred că și tu te uiți mult prea mult la televizor.

LAUR: Da, dar nu vezi ce opinii super cool mi-am format? (*Pauză*) Știți ce? E ziua mea. Trebuie să beți un whisky cu mine.

LAUR merge în bucătărie cântând „Happy Birthday To Me“ și aduce o sticlă de whisky pe jumătate plină și trei pahare. Toarnă în pahare și dă două dintre ele lui IRINA și lui ADI. Ciocnesc și beau. ADI și IRINA nu sunt băutori și se vede. ADI se înroșește, IRINA tușește din cauza alcoolului. LAUR bea tot whisky-ul deodată și apoi își mai toarnă unul.

LAUR: Deci vreți să mergeți la București să vă faceți actori?

IRINA: Vrem să mergem acolo cu tine. Tu știi pe toată lumea.

LAUR: Chiar așa? Irina, sunt trei ani de când nu am mai călcat în locul ăla.

ADI: Ești un erou, Laure. Toată lumea te cunoaște. Cât ai fost plecat, toți vorbeau despre tine. În *Rampa*, în *Dilema*, în *Observatorul Cultural*, în toate revistele astea. În ziare, chiar și la televizor. Primul actor care a reușit în America. Și acum cred că ești în New York, câștigând o groază de bani.

LAUR: Da, cu cel mai bun prieten al meu, dramaturgul, și cu logodnica mea cea frumoasă, actrița.

ADI: De ce nu ne-ai spus nimic?

LAUR: Tu ești fratele ei. De ce nu ți-a spus ea nimic ție?

Pauză.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

LAUR: Uite cum stau lucrurile. Voi doi nu sunteți pregătiți pentru asta. Nici măcar nu știți despre ce vorbiți. Și nu o spun cu răutate.

IRINA: Și voi ați început la fel. Și aveți 16 ani atunci, erați chiar mai mici decât noi. Voi erați pregătiți?

LAUR: Nu e același lucru. Noi n-am fugit de acasă. Și aveam o super trupă. Timpurile s-au schimbat.

IRINA: Pe naiba super trupă! Adi și cu mine suntem o super trupă. Și tu ești... cel mai bun. Adică, dacă ne facem o companie de teatru acum și tu joci în spectacolele noastre, putem în câteva...

LAUR: Tu măcar auzi ce spui?

ADI: Trebuie să recunoști că poate fi un început. Un nou început pentru tine!

LAUR: Tocmai ați fugit de acasă! Aș putea fi arestat, pe bune!

IRINA: Suntem destul de mari!

LAUR: Tu nici măcar nu ești majoră! Ai șapțișpe ani, Irina!

ADI: Eu sunt. O să iau toată vina asupra mea!

IRINA (*îmbrățișându-l foarte teatral*): O, ursulețul meu de miere. Știam eu de ce ai fost primul...

LAUR (*către IRINA*): Stai un pic... Primul? Vrei să spui că te-ai culcat cu individul ăsta?

IRINA (*uitându-se la ADI*): Nu recunosc nimic. (*Beat.*) Mi-a spus că mă ia la București. Și îl iubesc.

LAUR (*lui ADI*): Excelent! Acum pot fi acuzat liniștit și de viol!

ADI: Ea a vrut!

IRINA (*îl sărută*): Într-adevăr, am vrut!

LAUR: Ar trebui să sun singur la poliție, să mă denunț.

IRINA: Cred că n-ai încotro. Ai rămas cu noi pe cap.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

LAUR: Țsta e cel mai inteligent lucru pe care l-ai spus toată seara. Nu, trebuie să mă gândesc la asta. (*Stinge țigara, și își aprinde alta.*) Nu îmi vine să cred că fac asta. Când vrei să plecați?

IRINA: Măine...

Tăcere lungă.

ADI: Ia mai spune și tu despre New York.

LAUR: Ia mai du-te și tu în pula mea.

IRINA: Nu înnebunești acolo? Am auzit că poți să înnebunești acolo. E un ritm nebun.

LAUR: Las' că poți să înnebunești și aici, cu voi doi pe cap.

Sună telefonul.

LAUR (*răspunde*): Alo? Cine? Sărut-mâna. De unde aveți numărul ăsta? Adi? Nu, nu știu unde e. Da, m-a sunat mai devreme, dar, chiar nu știu... Un prieten actor... Da, sigur, sigur că vă sun dacă aflu ceva... Sper să fie bine... Noapte bună... (*lui ADI*) Auzi, tu de ce ți-ai uitat telefonul acasă?

ADI: Mă grăbeam cu berile.

LAUR: Băi, geniali mai sunteți. Vreți să fugiți de acasă și faceți chestii dintr-astea de începători. Nici nu vreau să mă gândesc la ce ai făcut tu, Irina. Probabil că adresa mea e pe un bilețel lipit la vedere și dublu subliniat, pe frigider!

ADI: M-am grăbit, pe bune. Nu-mi vine să cred că s-a uitat la apeluri.

LAUR: Asta fac mamele, Adi.

IRINA: Ce facem acum?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

LAUR: Nu facem nimic. Adică eu nu fac nimic... Voi vă strângeți frumușel bagajele și vă întoarceți acasă. Aveți o premieră peste o săptămână.

ADI: Nu fi așa. Știi că vrei să vii cu noi.

LAUR: Ai tu sentimentul ăsta? Crezi că eu n-am lucruri mai bune de făcut decât să joc cu doi puști, la București?

IRINA: Ce e rău în asta? Mie mi se pare super OK.

LAUR: E o problemă. Eu nu mai vreau să ies din casa asta.

ADI: Asta e o prostie.

LAUR: E o prostie. Dar e prostia mea. Dacă vreți să jucați cu mine, jucați aici. Eu nu mă mișc din apartamentul ăsta și nu mă mișc din orașul ăsta.

IRINA: Știi bine că nu putem să rămânem aici.

LAUR: Atunci puteți să plecați singuri. Uite, Adi știe unde e Bucureștiul. Cred că aveți niște bani la voi. Probabil or să vă ajungă vreo două zile. Mergeți și convingeți-vă. Vă spun că o să vă întoarceți de bună voie acasă. Sfatul meu ar fi să vedeți niște teatru între timp. Asta ca să vă dați seama că ce faceți la liceu e mult mai bine.

ADI: Nu ai de unde să știi! Tu singur ai spus că nu ai mai fost de trei ani în București!

LAUR: Atunci o să vedeți voi singuri. Nu trebuie să mă credeți pe mine. Poate o să găsiți alți puști ca voi și o să vă faceți super companie.

IRINA (lui ADI): Nu vezi că face mișto de noi?

ADI: Nu poți să faci asta, Laure! Nu poți pur și simplu să te dai bătut!

LAUR: Ai tu impresia că mă dau bătut?

ADI: Da. Exact asta faci. Exact asta ai făcut toată viața. Atunci când lucrurile nu au fost cum ai vrut tu să fie, ai plecat!

LAUR: Am plecat, ai? Asta crede Adi, omul care mă cunoaște cel mai bine din toată lumea asta?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

ADI: Nu, asta văd. E foarte clar pentru mine.

LAUR: Ei bine, să vezi și cum rămân acum. Și voi plecați.

ADI: Asta a văzut și Elena. Știi că era îndrăgostită de Peca înainte să plecați în America?

LAUR: Cum? Cine ți-a spus asta?

ADI: Ea. Mi-a spus cu o noapte înainte să plece. Dar tu erai atât de absorbit de ceea ce făceai cu teatrul. Atât de pierdut în „arta ta“. Aveai un plan atât de bine conceput, știai atât de bine ceea ce avea să urmeze. Ea nu a vrut niciodată să plece din România. Știai asta, ți-a spus asta vreodată? Dacă nu ar fi plecat Peca, nu ar fi plecat nici ea. Vroia să îți spună. Dar tu n-ai ascultat-o niciodată. Nu știi ce s-a întâmplat acolo, în New York. Habar n-am. Nici nu vreau să știu. Dar ești sigur că ai iubit-o? Eu cred că atunci când iubești pe cineva cu adevărat, acel cineva simte asta. Și te iubește și la rândul lui. Dar eu nu cred că ai iubit-o pe ea. Tu te-ai iubit pe tine însuși. Ea era doar o închipuire. Era doar cum îți imaginai tu că e. Tu te iubeai pe tine și pe Elena din capul tău.

LAUR: Auzi, tu ai citit chestiile astea undeva?

ADI: Mi le-a spus Elena înainte să plece... și parțial în revista „20 de ani“...

LAUR: Căcat! Îmi spui un mare căcat! Habar n-ai despre ce vorbești! În primul rând, nici măcar nu știi ce înseamnă să iubești cu adevărat! E doar un cuvânt pentru tine! În al doilea rând, nu ar mai fi venit cu mine dacă nu mă iubea! O cunosc foarte bine! Nu ar fi venit!

ADI: Ea mi-a spus că pleacă ca să se convingă de ceea ce simte. Vroia să îți mai dea o șansă. Vroia să afle dacă o iubești într-adevăr. Asta e ce mi-a spus ea mie.

Pauză.

LAUR: Atunci... cred că am futut șansa asta.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

După zece secunde sună telefonul lui LAUR.

LAUR (*în telefon*): Alo? Da? Da. Eu sunt. Da, sunt în apartament. De unde aveți numărul...? A, da înțeleg. (*Se apropie de fereastră*). Da, vă văd. Cobor imediat. Da, am buletinul de identitate la îndemână. Bine. (*Închide.*)

IRINA: Ce s-a întâmplat?

LAUR: Poliția. Vor să semnez un proces verbal. Dacă auziți tămbălău pe scări la un moment dat, ascundeți-vă pe undeva.

ADI: Laur, îmi pare rău.

LAUR: Stai liniștit. Știi, ce ai spus mai devreme... Cred că ai dreptate.

LAUR zâmbește. Ia o bluză de trening și niște șlapi în picioare și iese prin bucătărie.

IRINA: Adi, mi s-a făcut frică.

ADI: Irina, stai liniștită. Nu e nimic grav.

IRINA: Adi, nu mai vreau să vin.

ADI: Nu vrei să vii?

IRINA: Da, nu mai vreau. Nici nu cred că am vrut să vin vreodată. E o prostie!

ADI: Cum? Cum poți să spui asta? Tu tot timpul ai...

IRINA: Știu. Chestia e că nu vreau să dorm pe stradă, sau să mă prostituez, sau să fac tot felul de lucruri...

ADI: Cine a spus că o să te prostituezi? Ce înseamnă tot felul de lucruri?

IRINA: Vreau să îmi termin liceul și să mă pregătesc pentru facultate.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

ADI: Facultatea de teatru?

IRINA: Da. Ce e rău în asta?

ADI (*după ce vrea să dea o replică dar se abține în ultimul moment*): Bine. Atunci plec singur.

IRINA: Adi, nu fii așa. Oricum, ce crezi că am fi făcut acolo dacă nu venea Laur cu noi?

ADI: O să vină.

IRINA: Ba nu o să vină. Nu vrea să vină. Nu o să vină niciodată.

ADI: Foarte bine. Mergi acasă atunci. Eu plec oricum.

IRINA: Adi, te rog.

ADI: Lasă-mă în pace. Lucrul ăsta e foarte important pentru mine. Mâine m-am cărat. Mă fut în el de oraș.

ADI se ridică.

ADI: Nu îmi vine să cred că îmi faci asta, tocmai tu.

IRINA: Adi, te iubesc.

ADI nu spune nimic. IRINA are lacrimi în ochi. Ia telecomanda și pune The Strokes – Is This It?. În timpul melodiei, ADI se întoarce pe canapea. Cei doi nu știu ce să spună. ADI începe să o dezmierde pe IRINA. IRINA zâmbeste. La un moment dat încep să se sărute, de parcă va urma sfârșitul lumii. Situația se încinge, cei doi devin din ce în ce mai pasionali. LAUR intră. Când îl aud, cei doi se prăbușesc pe podea, mișcând pernele canapelei. Pistolul lui LAUR cade pe podea. LAUR se repede la el și îl ia în mână.

LAUR (*nici nu aude ce spune ADI, e preocupat doar de pistol*): Stați liniștiți, e doar recuzită.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

ADI: Laurențiu?

LAUR: E doar recuzită. Nu am vrut să vă speriați!

ADI: Ce caută recuzită la tine în casă?

LAUR: Nimic. Îl am de la New York.

IRINA: Un pistol? Cum te-au lăsat cu el în avion?

LAUR: M-au lăsat.

ADI: Laurențiu? Ce vrei să faci cu pistolul ăla?

LAUR: Nu e un pistol.

ADI (*se ridică*): Atunci ce pula mea e? O rățușcă?

LAUR: NU E UN PISTOL!

ADI: Dacă nu e un pistol, trage în mine.

LAUR: Nu poți trage cu el.

ADI: Nu te cred. Dă-mi-l să văd.

IRINA: Adi...

LAUR: Nu îți dau nici un pistol.

IRINA: Terminați, vă rog!

LAUR: Irina, stai liniștită, nu e...

ADI îi smulge neașteptat pistolul lui LAUR și și-l pune la tâmplă.

ADI: O să vedem imediat...

LAUR: Adi! Lasă pistolul jos!

ADI: Dacă e recuzită, nu o să pătesc nimic!

LAUR: NU E RECUZITĂ! E ADEVĂRAT! O SĂ ÎȚI ZBORI CREIERII!

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

ADI scapă pistolul din mână. Se retrage câțiva pași. IRINA, șocată, e pe cale de a izbucni în plâns.

ADI: De ce vrei să faci asta?

LAUR: Ce să fac? Nu fac nimic.

ADI: O pulă nu faci nimic! Tu vrei să-ți zbori creierii!

LAUR: Nu e treaba ta.

IRINA (*plângând*): Adi, te rog...

ADI: DE CE VREI SĂ FACI ASTA?

IRINA: LASĂ-L ÎN PACE, ADI!

LAUR: VREI SĂ ȘTII DE CE? CREZI CĂ EU POT SĂ ÎȚI SPUN? (*Tăcere*) Nu ești în locul meu. Nu știi cum e.

ADI: Da, sigur! Și acum e ultima renunțare, nu-i așa? Când lucrurile nu au mai ieșit cum trebuiau să iasă, Laurențiu s-a decis să abandoneze! Bravo, Laurențiu!

IRINA se aruncă pe canapea și își îngroapă fața în pernele canapelei, plângând.

IRINA: Sunteți niște cretini! Amândoi sunteți niște cretini!

LAUR: Irina!

ADI: Irina, te rog...

LAUR ia pistolul și îl pune undeva în coșul de gunoi.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

LAUR: Irina... Nu fii așa... Da, sunt un idiot...

IRINA: De ce trebuie să faci asta?

ADI: Irina, omul a recunoscut că e un idiot.

IRINA: Toate astea pentru o fată? Sunt atâtea fete pe lumea asta, atâtea zile, atâtea șanse!

LAUR: Știu, Irina, știu. Adi, te rog fă-o să nu mai plângă.

ADI: De parcă eu pot s-o opresc la comandă! Laure, când o apucă nu se mai oprește!

IRINA: Acum chiar că m-am supărat!

Demnă se ridică în tăcere și ia paharul cu whisky în mână.

ADI: Irina, glumeam!

IRINA: Lăsați-mă în pace!

Bea dintr-o suflare whisky-ul. Pe moment pare că totul e OK.

ADI: Irina, nu face asta. (Lui LAUR) Să știi că nu bea de obicei!

LAUR: Da, sigur.

ADI: Pe bune, chiar nu bea.

IRINA: Pe dracu, nu beau.

IRINA se duce la paharul lui ADI și... îl dă dușcă. ADI este perplex.

ADI (foarte serios, lui LAUR): Îți jur că nu bea. E prima dată când o văd așa.

IRINA: Ce știi tu despre mine și despre viața mea?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

LAUR: Mi se pare absolut normal, la vârsta asta.

ADI: Irina, te simți bine?

IRINA (*la fel de demnă*): Mă simt excelent, mulțumesc foarte mult!

ADI: Cum zici tu.

IRINA: Sunt o femeie matură și...

LAUR (*lui ADI*): Vă caută poliția!

IRINA iese rapid în bucătărie.

LAUR: Poate că ar trebui să o ajuți.

ADI: Se descurcă singură.

Se aude o căzătură.

LAUR: Da, sigur.

Se uită unul la celălalt.

LAUR: N-ar trebui să facem ceva?

ADI: Ba da.

Fug amândoi, în același timp, în bucătărie. Se întorc cu IRINA în brațe, care a leșinat din nou. O pun pe canapea. ADI o șterge la gură cu un prosop de bucătărie.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

LAUR: Mișto noapte, copii.

ADI: Da, face toți banii când bea.

LAUR: Super amuzant, Adi.

Pauză. ADI continuă să aibă grijă de IRINA.

ADI: Și, ia zi... vii cu noi?

LAUR: La București?

ADI: Hai că o să ne distrăm.

LAUR: Cu Irina? Îi dăm să bea niște whisky, nu?

ADI: Nu glumesc. Vii?

LAUR: M-au pus să semnez un proces verbal că nu v-am văzut în seara asta.

ADI: Poliția?

LAUR: De fapt, maică-ta. Are niște relații impresionante. Mi-au urmărit telefonul ca să afle unde stau.

ADI: Bine, a lucrat la SRI înainte să fie învățătoare.

LAUR: Nu am semnat procesul verbal.

ADI: Cum adică?

LAUR: Le-am spus că știu unde sunteți.

ADI: Laurențiu, ești sigur că nu ai băut prea mult în seara asta?

LAUR: Le-am spus că sunteți la școală. Că repetați pentru piesă.

IRINA (*bolborosind*): Vreau acasă...

ADI: Laur, nu trebuia să faci...

LAUR (*tăindu-l*): Le-am spus că vă întoarceți pe la unu. Vă chem un taxi.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

ADI: Eu nu mă întorc!

LAUR: Dacă nu vă întoarceți, or să vină aici, să mă ia la secție pentru că i-am mințit! (*Se uită la ceas*). Oricum, mai aveți vreo patruzeci de minute. (*Cu el însuși*) Băi, e 12 și un sfert.

ADI: Da, și?

LAUR: Nu mai e ziua mea!

IRINA (*se ridică*): La mulți ani, Laurențiu!

IRINA cade iar.

LAUR: M-am gândit la propunerea voastră.

ADI: Te-ai gândit? Ce vrei să spui?

LAUR: Știu un club. O pivniță din asta nenorocită. Undeva pe Calea Victoriei. Mulți prieteni de-ai mei au început acolo.

ADI: Da?

LAUR: Green Hours. Ai auzit de el?

ADI: Nu.

LAUR: O hrubă. Oricum, se face teatru acolo. Îl cunosc pe patron. Fumam iarbă cu el.

ADI: Ce e cu clubul ăsta?

LAUR: După ce vă iese spectacolul...

ADI: Stai un pic, eu nu mă întorc la Popa!

LAUR: Ba o să te întorci! Dacă vrei să lucrezi cu mine, o să te întorci!

ADI: Spune-mi mai multe...

LAUR: După premieră, mergem să vedem niște spectacole acolo. Să vedem dacă ne plac. Are și Peca unul.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

ADI: Peca?

LAUR: „The Sunshine Play“.

ADI: N-am auzit niciodată de el.

LAUR: Oricum, vedem ce piese au, și poate începem ceva acolo. Poate îl sun pe Peca. Tot trebuia să vorbim.

ADI: Vrei să ne scrie o piesă?

LAUR (*ironic*): Bineînțeles... Poate chiar una cu noi trei!

IRINA: O să ajung la București! O să fiu actriță!

LAUR: Îți convine așa?

ADI: Da. Dar dacă nenorocitul ăla de Popa o să pună iar...

LAUR: Atunci să mă chemi pe mine! O să vorbesc eu cu el! Am să-i spun câte ceva! Batem palma?

ADI dă noroc cu LAUR.

ADI: S-a făcut.

LAUR: Vreau totuși să știi și de ce fac asta.

ADI: E târziu și cred că ar trebui să o duc pe Irina acasă...

LAUR: Am terminat. Dar trebuie să îți spun asta, ca să știi.

ADI: Bine, ascult.

LAUR: Știi că o să sune ca dracu dar... Vreau ca puștii ca voi să poată să ajungă oricând în New York... pentru că nu e nici o diferență între voi și cei de acolo... Trebuie doar să fiți voi înșivă... Trebuie doar să credeți că...

ADI: Laur...

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

LAUR: Da?

ADI: E OK, să știi!

LAUR: Știu. Dar am și eu micile mele plăceri vinovate.

ADI: Cred că putem să începem să facem asta chiar aici sau...

IRINA: La București!

LAUR: O iei tu pe asta mică la tine?

ADI: A man's got to do what a man's got to do!

LAUR: Auzi, tu să nu mă iei cu englezisme dintr-astea! Nu suntem la Leo Burnett Romania aici!

ADI: Îmi cer scuze. Da, o iau eu. Irina, poți să mergi?

IRINA: Aș prefera să mă iei în cârcă.

ADI o ia pe IRINA în spate.

LAUR: Atunci vorbim mâine. Vrei să te ajut?

ADI: Poate să deschizi ușa. Irina, te-ai mai îngrășat în ultimul timp?

IRINA: Jigodie!

ADI: Back to normal!

LAUR: Băi, credeam că am stabilit ceva! Fără engle...

ADI: Bine.

LAUR le ține ușa la bucătărie. ADI și IRINA ies.

IRINA (*din bucătărie*): Auzi, Adi, dacă aș fi însărcinată, aș vrea ca tu să fii tatăl copilului.

ADI (*din bucătărie*): Asta e bine de știut. Ești sigură că tu chiar nu ai pus pe tine?

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

Se aude cum IRINA îi arde o palmă lui ADI.

ADI: Au!

Se aude închizându-se ușa de la intrare.

LAUR: Aveți grijă pe scări, copii!

LAUR se întoarce la canapea. Își aprinde o țigară. Bea niște whisky.

LAUR (pentru el, amuzat): Puștii ăștia!

LAUR se duce după pistol. Îl ia în mână. Se uită foarte serios la el. Începem să realizăm că s-ar putea să... tragă totuși. Este teribil de serios. După câteva ezitări, duce pistolul la tâmplă. Se pare că va apăsa pe trăgaci dar... CLICK! Încărcătorul pistolului cade pe podea. LAUR repetă celebra scenă a lui De Niro din „Taxi Driver“ cu „Are you talkin’ to me?“ cu pistolul descărcat. Apoi se ridică.

LAUR aruncă pistolul la gunoi. Zâmbește.

Scoate telefonul. Formează un număr. Se aude cum cineva răspunde, după foarte mult timp.

LAUR: Alo? Mamă? (Pauză) Da, sunt eu, Laurențiu. Mamă, ascultă-mă puțin. M-am întors...

Pe heblu începe Frank Sinatra – New York, New York.

Ioan Peter
Mihai Ignat
Alina Nelega
Peca Ștefan

4atru piese

Editura LiterNet, 2006

FADE OUT

SFÂRȘIT